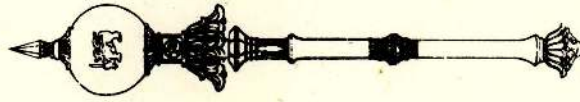

37 වන කාණ්ඩය
3 වන කලාපය

සිකුරාද
1985 නොවැම්බර් 15

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝධිත පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාරික පිළිතුරු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1986 [දෙවන වෙන් කළ දිනය] :

දෙවන වර කියවීම - විවාදය කළ තවම ලදී.

1982

81

தமிழ் இலக்கியங்கள்

(மேலது)

மேலது ௨

(மேலது மலர்)

தமிழ் இலக்கியங்கள்

மேலது மலர்

1982

மேலது மலர்

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1986 :

இரண்டாம் மதிப்பு — விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

Volume 37
No. 3

Friday
15th November 1985

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

APPROPRIATION BILL, 1986 :

Second Reading – Debate adjourned

புள்ளியும் விவாதங்கள்

(புள்ளி)

அதிபலர் அறிக்கை

(புள்ளி விவாதங்கள்)

புள்ளி விவாதங்கள்

விவாதங்கள் மூலம்

1982 ஆம் ஆண்டு

புள்ளி விவாதங்கள்

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Extracted)

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS
APPROPRIATION BILL, 1982
Second Reading - Debate adjourned

[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා]

- (ආ) இவரது பணம் மேலும் தாமதமின்றி இவருக்குக் கிடைக்க வைக்க நடவடிக்கை எடுப்பாரா ?
- (இ) அவ்வாறாயின் எப்பொழுது ?
- (ஈ) இல்லையெனில் ஏன் ?

asked the Minister of Labour :

- (a) Is he aware that :
 - (i) Mrs. Poddana Kattadige Heenmenike of Kekillapitiya, Pothupitiya was a contributor to the E.P.F. bearing number 31/T/1939.
 - (ii) That she applied for the refund of the E.P.F. benefits in 1975 ;
 - (iii) That by letter dated 30.12.82, bearing number /4/ 64/82 the Commissioner wrote to her asking for further particulars regarding her application ;
 - (iv) That this letter was replied by the said Mrs. P. K. Heenmenike ;
 - (v) That since then she has heard nothing from the E.P.F. department ?
- (b) Will he take steps to have her contribution refunded without further delay to Mrs. Heenmenike.
- (c) If so, when ?
- (d) If not, why ?

එම්. වින්සන්ට් ජෙජේරා මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் ஜெஜேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Minister of Labour.

- (a) (i) Yes.
- (ii) No.
- (iii) Yes.
- (iv) No.
- (v) Does not arise in view of reply to (a) (iv) above.
- (b) Yes. On receipt of her completed application.
- (c) Does not arise in view of reply to (b) above.
- (d) Does not arise.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1986

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமும், 1986

APPROPRIATION BILL, 1986

කල් තබන ලද විවාදය තවදුරටත් පවත්වනු පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය [1985 නොවැම්බර් 13]

"පනත් කෙටුම්පත දැන් දෙවන වර කියවිය යුතුය." - [ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා] ප්‍රශ්නය යළිත් සහතික කරන ලදී.

ஒத்திப்போடப்பட்ட விவாதம் மீளத் தொடங்குதற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது. வினா - [15 நொவம்பர் 1985]

"சட்டமும் இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிடப்படுமாக" [திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்]

வினா, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பட்டது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question - [15th November, 1985]

"That the Bill be now read a Second time", - [Mr. R. J. G. de Mel.] Question again proposed.

ඒ. ටී. පුච්චිලමේ මහතා (නියෝජ්‍ය වහිතා කටයුතු හා ශික්ෂණ රෝහල් ඇමතිතුමා)

(திரு. ஜி. வி. புஞ்சிநிலமே - மாதர் அலுவல்கள், போதன வைத்தியசாலைகள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. G. V. Puchinilame - Deputy Minister of Women's Affairs and Teaching Hospitals)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මුදල් ඇමතිතුමා මේ තව වැනි අයවැය ලේඛණය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ, මම ඊසේ කීවවා වාගේ, ඉතාමත් හයානක පසුබිමක ඉදගෙනයි. මේ පසුබිම ගැන මේ රටේ සිටින සියලුම ජාතීන්, සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, බර්ගර් සහ වෙනත් ජාතීන් සිහි තබාගතයුතු බවයි මම හිතන්නේ. මේ පසුබිමේ ඉදගෙන, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා හුඟක් කල්පනා කර බලා තමයි සාර්ථකව මේ තව වැනි අයවැය ලේඛණය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ.

මෙම අයවැය යෝජනා ගැන වැඩිදුර කථා කරන්නට ඉස්සර මතක් කරන්නට කැමතියි. මෙම යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්නට කලින් අපේ රටේ ජනතාව තුළ සාමාන්‍ය වශයෙන් පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යවල මෙන්ම එදිනෙද පාවිච්චියට ගන්නා බඩු බාහිරාදියේ මිල සුළු වශයෙන් හෝ වැඩිවෙයි කියා එක්තරා අත්දැක කුතුහලයක් ඇති වී තිබුණු බව. ඒ වාගේම රජයේ නොවන රැකියාවල යෙදී සිටි අය, සාමාන්‍ය රැකියාවල යෙදී හරිහම්බ කරගෙන ජීවත් වන උදවිය - දැන් මේ රටේ ධනේශ්වර පක්තිය කියා පක්තියක් නැතැ, ඉඩම් අයිතිය අක්කර පහතකට සීමා කර ඉදිරි ඒවා එක්කෝ රජය සත්තක කර තිබෙනවා, එහෙම තැනිතම සංස්ථාව සත්තක කර තිබෙනවා - සිතා ගෙන සිටියා සුළු වශයෙන් හෝ බරක් තමන් පිට පැටවෙයි කියා. තමුත් ඒ උදවියට කීසිම බරක් පැටවෙන්නේ තැනි අත්දැමට අයවැය යෝජනා සකස් කර ඇති බව පෙරේද අපට පෙනී ගියා. මේ ගැන අප හැම දෙනාම සතුටු වෙන්නට මිනැ. තැනි බැර මිනිහා පිට බර පැටවෙන්නේ තැනි අත්දැමටත්, ඇති මිනිහාගෙන් ගන්නට පුළුවන් අත්දැමටත් ඉතාමත් සුක්ෂ්ම විධියට මෙවර අයවැය යෝජනා සකස් කර ඇති බව අපට දකින්නට තිබෙනවා. හැබැයි මෙම අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්නට කලින් යම් යම් දේශපාලන පක්ෂ ලැහැස්ති වී සිටියා. අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කළ වහාම මහ සහා රැස්වීම් පවත්වන්නට. ඇතැම් දේශපාලන පක්ෂ බලා ගෙන සිටියා - ඒ උදවියට ජනතාව එකතු කර ගන්නට බැර තියා - පත්‍රවලින් හෝ සැහෙන විවේචනයක් කරන්නට. ඒවාගේම අයවැය යෝජනා විවේචනය කරමින්, කට කතා මගින්, පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් මහා මැතිවරණයක් පවත්වන්නට මිනැය කියන ඉල්ලීමක් කිරීමේ අදහසක් ඇතැම් දේශපාලන පක්ෂ තුළ තිබුණි. තමුත් ඉතාමත්ම සුක්ෂ්ම අත්දැමින් සකස් කර අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම තියා, එම දේශපාලන පක්ෂවල අපේක්ෂා මක්කොම අද පුස්සක් බවට පත් වී තිබෙනවා. ඇත්තෙන්ම අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට අයවැය ඉදිරිපත් කිරීම පිළිබඳව සැහෙන පළපුරුද්දක් තිබෙනවා. අවුරුදු අටක කාලයක් තිස්සේ අයවැය ලේඛන අටක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේ එතුමා ඉදිරිපත් කළ තව වන අයවැය ලේඛණයයි. එම තියා ඉංග්‍රීසියෙන් කියනවා නම් එතුමා "veteran in this business" එතුමා මේ තව වන අයවැය ලේඛණයද රටේ වර්ධනයට හානියක් නොවන විධියට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, අපේ මුදල් ඇමතිතුමා මෙම අයවැය සකස් කර ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ, මේ රටේ පුරවැසියන් වන දෙමළ ජනතාවගෙන් සුළු පිරිසක් - ගැම දෙනාම නොවෙයි - තුස්සවාදය නමැති ලජ්ජා තැනි ව්‍යාපාරයකට හැංගිලා ගහන, ගහලා හැංගෙන, දෙමළ සංහතියටම ලජ්ජා ගෙන දෙන, විලී ලජ්ජා තැනි යුද්ධයක් කරන අවස්ථාවකයි. ඒ යුද්ධයට අප කියනවා තුස්සවාදය කියා. "හැංගිලා ගහනවා ගහලා හැංගෙනවා" කියන්නේ පස්සෙන් ඉදගෙන පිහියෙන් අතිනවා වාගේ වැඩකට. අපේ ගම්වල එහෙම දෙයක් කලෝගේ අපි පිහියෙන් අතිනවා වාගේ වැඩකට. අපේ ගම්වල එහෙම දෙයක් කලෝගේ අපි පිහියෙන් අතිනවා නම් ඒක විලී ලජ්ජා තැනි වැඩක් බව ගම්බද අය කියනවා. මේ අවස්ථාවත්, අන්න ඒ වාගේ විලී ලජ්ජා තැනි යුද්ධයක් කෙරෙන අවස්ථාවත්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මේ රට අපේ රටයි. උතුරේ හෝ නැගෙනහිර හෝ ජීවත්වන දෙමළ ජනතාව ඉපදුනේ මේ රටෙයි. කන්නේ-බෙන්නේ, රැකියා කරන්නේ, ඉගෙන ගන්නේ, අවසානයේදී වලලන්නේත් මේ රටෙයි. තමුත් එයින් ඇතැම් පිරිසක් මේ රටේ ජනතාවට විරුද්ධව, මේ

මනා අවබෝධයක් ඇති කරගෙන රු. 6,19,60,00,000 ක් වෙන්කර තිබෙනවා, ත්‍රස්තවාදයට විරුද්ධව සටන් කරන්න. එසේ නම් මේ යුද්ධය අපි හරියට කරන්න ඕනෑ. මේ වර්ෂය තුළ මේක හරියට කොකොලොන් ලබන වර්ෂය වන විට රු. 6,19,60,00,000 නොවෙයි, ඒ වගේ තුන් හතර ගුණයක් වියදම් කරන්න සිද්ධ වෙයි. ත්‍රස්තවාදීන් නිකම් ඉන්නේ නෑහැ. ඔවුන් ආයුධ රැස් කරනවා. ඔවුන් අපි දියුණු කළ දේවල් විනාශ කරනවා. මහවැලිය විනාශ කරන්නට බලාගෙනයි ඉන්නේ. අපේ ගොඩනැගිලි විනාශ කරන්නට බලාගෙන ඉන්නවා. මේ විටියේ ගයානක තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ. ගමෙන් ආපු සාමාන්‍ය මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අපි ගමට ගියාම ජනතාව අපෙන් අහන ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙන්න බැහැ. අපට කියන්න පුළුවන් සංවර්ධනය නම් ඇති වෙලා තිබෙනවාය කියා. ආසන මට්ටමෙන් ගණන් ගත්තොත් හැත්තෑ ගනේ ඉඳලා මේ වන තෙක් කර තිබෙන සංවර්ධනය මීට කලින් කවදවත් කරලා නෑහැ. අපි ඒ ගැන මනත්‍රීවරුන් හැටියට ආධිමාර වෙනවා. අපි ඒ ගැන ස්තූතිවන්ත වෙනවා අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමාට. ඒවාට මුදල් වෙන් කිරීම ගැන මුදල් ඇමතිතුමාටත් ස්තූතිවන්ත වෙනවා. නමුත් අපි කණගාටු වෙන්නවා තවත් පැත්තකින්. ඒ කළ සංවර්ධනයත් සියල්ලම අමතක වන තත්ත්වයක් අද ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඒක ගයානක තත්ත්වයක්. මෙහෙම තත්ත්වයක් තිබෙනවාය කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා තේරුම් අරගෙන ලබන වර්ෂයේ ආරක්ෂක කටයුතු වෙනුවෙන් රුපියල් 6,19,60,00,000 ක මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. මෙයින් අපි නිසි ප්‍රයෝජන ගන්නට ඕනෑ. නිසි ප්‍රයෝජන ගන්නට නම් සතුරන් සමඟ මිතුරුකම් පවත්වන්නට බැහැ. මේ වර්ෂය තුළ සතුරන් සතුරන් හැටියට සලකා කටයුතු කොට, එයින් පසුව නැවතත් කියුණකටත් වඩා දහස් වාරයක් වැඩියෙන් මිතුරුකම් පවත්වා සාමය ගෙන යමු. එහෙම නැත්නම් කවදවත් මේ යුද්ධයෙන් අපට දිනක්වත් බැහැ. මේක මගේ පෞද්ගලික අදහස නොවෙයි. මුළු රටේම තිබෙන අදහසයි. මොක දේ වුණත් අපි ඇත්ත කියන්න ඕනෑ.

මේ ආණ්ඩුව, විශේෂයෙන් ජනාධිපතිතුමා උදේ සිට රැ වනතුරුත්, රැ සිට එළිවනතුරුත් කල්පතා කරන්නේ රටේ ජනතාවට යහපතක් කරන්නේ කොතොමද කියලායි. නොමිලයේ හාල් පොත් දෙන්න, මුද්දර කාඩ් දෙන්න, නොමිලයේ පාසල් පොත් දෙන්න එතුමා කල්පතා කරනවා. එතුමාගේ අදහසක් තිබෙනවා මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය අනුව එතුමා බලාපොරොත්තු වුණු වැව් අඩුණු හැදුවට පස්සේ පාසල් ශිෂ්‍යයන්ට අවුරුද්දකට නොමිලයේ ඇඳුම් කට්ටලයක් බැගිහුන් දෙන්න. ඒ තරම් පහසුකම් දෙන්න එතුමා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මහපොළශිෂ්‍යත්ව ක්‍රමය ඇති කර තිබෙනවා. ගෙවල් නැති අපට ගෙවල් දෙන්න කටයුතු කර තිබෙනවා. මොනවාද නොකළේ? මේ රටේ ජනතාව ඒවා පළිගන්නවා. නමුත් අද ත්‍රස්තවාදීන් සාරය මේ හානිය ගැන අපට සමාවක් නම් නෑහැ.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැය ලේඛනය සකස් කර තිබෙන්නේ ගිනි කන්දක් උඩ ඉඳගෙනයි. ගිනි කන්දක් උඩ ඉඳගෙන හැදුවත් එතුමා ඉතාමත් කල්පනාකාරීව මේ අයවැය ලේඛනය සකස් කර තිබෙනවා. ගිනි කන්දක් උඩ ඉඳගෙන මේ අයවැය ලේඛනය හැදුවත් බිඬියකකින් සපයාත් දෙන්න වැඩි කලා හැරෙන්නට සාමාන්‍ය මහජනයා පරිභෝජනය කරන ගුම්පෙල් මිල වැඩි කරලා නෑහැ. සාමාන්‍ය මහජනතාව පරිභෝජනය කරන වෙනත් කිසිම දෙයක් වැඩි කරලා නෑහැ. ඩීසල් වැඩි කරලා නෑහැ. ඒ නිසා ප්‍රවාහණ ගාස්තු වැඩි වන්නට බැහැ. හැබැයි, විපක්ෂයෙන් නම් කියන්න පුළුවන් බාගරු මේ කරපු දෙවල් නිසා අසුවල් දේ අසුවල් අසුවල් විටියෙන් වැඩිවෙයි කියලා. ඒ මොනවා කිව්වත් මේ රටේ ජනතාව පිළිගන්නේ නෑහැ. මන්ද, මහජනතාව පිළිගෙන තිබෙනවා හැත්තෑ ගතෙන් පස්සේ කෙරුණු මේ සේවය වෙනත් කිසිම ආණ්ඩුවකින් කෙරුණේ නැති බව. මේ රටේ සමාජවාදී ආණ්ඩු තිබුණා. සමාජ සමාජවාදයයි, ඒකාධිපතිවාදයයි, ධනේශ්වර වාදයයි රුසියන් සමාජවාදයයි වින සමාජ වාදයයි මය මක්කොම එක්කාසු වෙලා හැදිවිට කැර ගමලකුත් තිබුණා. නොයෙක් විටියේ ආණ්ඩු තිබුණා. මය එක ආණ්ඩුවකින්වත් නොවුණු සේවයක් මේ රටට මේ ආණ්ඩුවෙන් සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. අද මුහුණ පාන්නට තිබෙන එකම ප්‍රශ්නය තමයි මේ ත්‍රස්තවාදය.

ඒ නිසා ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මේ රටේ සියලු දෙනාම පිළිගන්න ඕනෑ, ඉතාම ගයානක ගිණි කන්දක් උඩ ඉඳගෙනයි අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැය ලේඛනය සකස් කළේ. එවැනි ගිණි කන්දක් උඩ ඉඳගෙන මේ අයවැය ලේඛනය සකස් කළත් මේ රටේ ආරක්ෂාව සඳහා රුපියල් හයසිය දහනව කෝටි හැට ලක්ෂයක් වෙන් කරන්නට එතුමාට පුළුවන් වී තිබෙනවා. සමහර මන්ත්‍රීවරුන්ට අද ඒ අයගේ ආසනවලට යන්න බැහැ. ඒ වෙත මොක හේතුවක් නිසාවත් නොවෙයි. මේ ත්‍රස්තවාදය නිසයි. ඒ

ත්‍රස්තවාදය තිබෙන පළාත්වල අපේ පක්ෂයේ ත්‍රිවරුන් ඉන්නවා. එතුමන්ලා අපි සමග මේ ගැන කථා කරන්නවා. "හේතුව මෙන්න මේකයි" කියා එතුමන්ලා අපි සමග කියනවා.

යුද්ධ හමුදාවට අපි දොස් කියන්නේ නෑහැ. පොලිස් හමුදාවට අපට දොස් කියන්න බැහැ. තාරික හමුදාවට දොස් කියන්න බැහැ. ගුවන් හමුදාවට දොස් කියන්න බැහැ. ඒ උදවිය සැහෙන්න වෙහෙස මගන්සී වෙනවා. ඒ උදවිය තිබෙන ආයුධවලින් සටන ගෙනයනවා. තිබෙන ආයුධවලින් සටන මර්ධනය කරනවා. ඇත්තවශයෙන්ම අපි අපේ ආරක්ෂක හමුදාවලට මල් පුදන්න ඕනෑ. උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශ හැරෙන විට මේ ප්‍රදේශවල ඉන්න කෙනෙකුට යුද්ධයක් තිබෙනවාය කියල දකුණෙන්වෙත් නෑහැ. මේ ප්‍රදේශවල ජනතාව ඒ තරම් දුරට ආරක්ෂා වෙනවා. ඒ නිසා අපේ හමුදාවලට අපේ ගෞරව පූර්වක හක්කි ප්‍රණාමය පුද කරන්න ඕනෑ. සමහර උදවිය දොස් කියනවා අහිංසක මිනිසුන් මරනවාය කියා. සමහර ත්‍රස්තවාදීන් වෙඩි තියල, බෙරෙන්න අහිංසක ළමයින් ඉන්න තැන්වලට, ගැහැණු උදවිය ඉන්න තැන්වලට, සෙනඟ ගොඩක් ඉන්න තැන්වලට පනිනවා. ඒක තමයි තිත්දින, තිහින කැන, තුළුප් යුද්ධය. එහෙම කරල ඒ උදවිය වෙත වෙත රටවල - ඉන්දියාවේ තම්පල්නාඩුවේ - රේඩියෝ එකෙන් වෙලිවිණත් එකෙන් කියනවා අපි ලංකාවේ හමුදා හටයින් අහවල් ප්‍රමාණයක් මැරුවාය කියා. හැබැයි මරන්නෙ කැන විටියට. නමුත් අපේ හමුදාව එහෙම නොවෙයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අද රුපියල් 619 කෝටි 60 ලක්ෂයක් වෙන් කර තිබෙන්නේ හංගිල යුද්ධ කරන්න නොවෙයි. හංගිල ගහන්නත්, ගහල හැංගෙන්නත් නොවෙයි. එතුමා ඒ මුදල් වෙන් කර තිබෙන්නෙ කෙලින්ම යුද්ධයක් කරන්නත් නොවෙයි. පුළුවන් තරම්ම මේ රටේ සාමය, සමාදානය රකින්නත් සාමය ගැන සාකච්ඡා කරන අතර සාමය කැඩීමට කැන, තිත්දින, තිහින යුද්ධයක් කරන - ඒ දෙමළ ත්‍රස්තවාදීන් මර්ධනය කිරීමටත් තමයි එතුමා ඒ මුදල වෙන් කර තිබෙන්නේ.

අපේ හමුදා හටයින් යුද්ධයට යන්නේ යුද්ධමය ඇදුමක් ඇදගෙනයි. යුද්ධ ආයුධ අරගෙන ලාංචන ඇතුළු ඒ සියලු දෙයකින්ම අග සම්පූර්ණව සැරසිලයි ඉදිරියට යන්නෙ. අපේ ගුවන් හමුදාව, යුද්ධ හමුදාව, තාරික හමුදාව ඉදිරියට ගියාම ඕනෑම කෙනෙකුට හඳුනාගන්න පුළුවන්. නමුත් ත්‍රස්තවාදීන් එහෙම නොවෙයි. සරමක් ඇදගෙන එහෙම නැත්නම් පාදිලි කෙනෙකු වුවත් එහෙම නැත්නම් හාමුදුරු කෙනෙකු වුවත් සැරසී එහෙම නැත්නම් සාමාන්‍ය පුරවැසියෙක් හැටියට ඇදගෙන, ඇඟ ඇතුළේ, ඇඳුම් ඇතුළේ තුවක්කු, බයිනෙන්නු, බෝම්බ, ධයිනමයිට් ආදී දේවල් සහවාගෙන ත්‍රස්තවාදීන් සටනට යන්නෙ. ඒ විටියට සැරසී සාමාන්‍ය මහජනතාව අතරේ ඉඳගෙන අපේ ආරක්ෂක හමුදා සමග සටන් කරනවා. හංගිල ගහනවා, ගහල හැංගෙනවා. මෙය විලිලාඒජා නැති දෙයක්. මම ගමේ සිංහලයෙක් හැටියට ගමේ කෙනෙක් හැටියට මතක් කරන්න ඕනෑ, අපේ ගමක තම එහෙම දෙයක් වුණොත් මුළු ජාතියම කෙලෙසුවා කියල, මුළු සිංහල පරපුරම කෙලෙසුවා කියල අපට ගමේ ඉන්න මිනිස්සු පරිහව කරනවා. මම දන්නෙ නෑහැ මේ දෙමළ ත්‍රස්තවාදීන් රේදී ඇදගෙන මේවා කරනවාද, එහෙම නැත්නම් ගෙව්වෙන් ඉඳගෙන මෙහෙම කරනවාද කියල. දෙමළ මිනිස්සු වෙතම ජාතියක් කියනවා නම් ත්‍රස්තවාදීන් මේ කරන යුද්ධය ඒ මුළු දෙමළ ජාතියටම කරන නිග්‍රහයක්. අහිංසක අසරණ අන දරුවන් පවා මරනවා. ඒ නිසාම තමයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ආරක්ෂක කටයුතු සඳහා රුපියල් 619 කෝටි 60 ලක්ෂයක් 1986 අවුරුද්දට වෙන් කර තිබෙන්නෙ. මෙයින් නිසි ප්‍රයෝජන ගන්න අපේ ජාතික ආරක්ෂක ඇමතිතුමා ඇතුළු මුළු ආණ්ඩුවත් මුළු රටත් කල්පතා කරන්න ඕනෑ. මගේ ඉල්ලීම එයයි. මම මේ ගැන මේ තරම් කියන්නේ මෙය ඉතාමත් ගයානක තත්ත්වයකට පත්ව තිබෙන නිසයි. මින් ඉදිරියටත් අපට මේ වෙනුවෙන් මේ විටියට මුදල් වෙන් කරන්න සිදුවෙයිද? ලබන අවුරුද්දේදී මීට වැඩියෙන් හෝ අඩුවෙන් මුදල් වෙන් කරන්න සිදුවෙන්න පුළුවන්. මම හිතන්නෙ නෑහැ අඩුවෙන් නම් වෙන් කරන්න සිදුවෙයි කියල. මේ අවුරුද්දේදී මේ තත්ත්වය අවසන් කරන්න බැරි වුණොත් කවදවත් ඉදිරියේදී මීට වඩා අඩුවෙන් මුදල් වෙන් කරන්න ලැබෙයි කියල මම හිතන්නෙ නෑහැ. මීටත් වඩා වැඩියෙන් තමයි වෙන් කරන්න සිදුවෙන්න. එම නිසා මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මෙය යුද්ධමය අයවැයක් හැටියට යුද්ධමය අවුරුද්දක් හැටියට ප්‍රකාශ කරන්නය කියල. එහෙම නැත්නම් සංවර්ධන වැඩ මක්කොම තවත්වමු. සෑම සංවර්ධන කටයුත්තක්ම තවත්වා එක් අවුරුද්දක් මේ රටේ ත්‍රස්තවාදයට විරුද්ධව සටන් කර. මේ රටේ ත්‍රස්තවාදය නැති කර දමා මේ රටේ සාමය සඳවාරය ඇති කරන්නට කටයුතු කරමු. එක අවුරුද්දක් තුළ සියලුම මුදල් ත්‍රස්තවාදය නැති කිරීම සඳහා වෙන් කරල, ත්‍රස්තවාදය මෙරටින් අවසන් කරන්නට කල්පතා කරන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි.

[ජ. වි. පු.විනිලමේ මහතා]

ඊළඟට මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනයේ ඉතාමත් වැදගත් කරුණු කීපයක් ගැන මතක් කරන්න කැමතියි. මීට කලින් තිබුණේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ සභාග ආණ්ඩුවක් විසින් ගොවි පනතක් - කුඹුරු පනත - ඉදිරිපත් කළා. එද ඒ කුඹුරු පනත ඉදිරිපත් කළ වෙලාවේ අපේ රටේ ගොවියන් ඉතාමත් සත්තෝෂ වුණා. අඟවල්ප්‍රාප්ත පිලිප ගුණවර්ධන ඇමතිතුමායි ඒ පනත ඉදිරිපත් කෙළේ. ඒ අවස්ථාවේදී අපේ රටේ යම් යම් උදවිය, විශේෂයෙන් ඉඩම් හිමියෝ, ගොවි බිම් විශාල වශයෙන් අයත්ව සිටි උදවිය ඒට විරුද්ධ වුණා. මගේ මතකයේ හැටියට ගරු සිරිමා බණ්ඩාරනායක හිටපු අගමැතිණියගේ පියා පවා විරුද්ධ වුණා ඒ ගොවි පනත ඉදිරිපත් කළ වෙලාවේ. විරුද්ධ වී එතුමා සභාවකුත් පැවැත්තුවා. ඒ වෙලාවේ මමත් මගේ අප්පච්චිත් බලංගොඩ වලව්වට ගියා. [බාධා කිරීම] ඔව්, කුඹුරු පනතට විරුද්ධව පොඩි පෙළපාලියකුත් ගියා.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(ශ්‍රී. ල. ලක්ෂ්‍යයන් ඉයාජ්ජොආය.)
(Mr. Lakshman Jayakody)
කවුද ?

ජ. වි. පු.විනිලමේ මහතා
(ශ්‍රී. ල. ඉ. ඩී. ඩී. පු.විනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)
බාත්ස් රත්වත්තෙ මැතිතුමා.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(ශ්‍රී. ල. ලක්ෂ්‍යයන් ඉයාජ්ජොආය.)
(Mr. Lakshman Jayakody)
මම දන්නෙ නැහැ ඒ ගැන.

ජ. වි. පු.විනිලමේ මහතා
(ශ්‍රී. ල. ඉ. ඩී. ඩී. පු.විනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

දන්නේ තැත්තම් කට වගගෙන ඉන්න. අවාසියට දන්නේ නැහැ, වාසියට ඇගෙනවා. කොයික වුණත් කමක් නැහැ. අපි ඒකට විරුද්ධ වෙන්නේ නැහැ. නමුත් එද ඒ ආණ්ඩු කළේ ඉතාම වටිනා දෙයක්.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(ශ්‍රී. ල. ලක්ෂ්‍යයන් ඉයාජ්ජොආය.)
(Mr. Lakshman Jayakody)
ඒ ඇත්තොයි ගෙනාවෙ.

ජ. වි. පු.විනිලමේ මහතා
(ශ්‍රී. ල. ඉ. ඩී. ඩී. පු.විනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

කොයි ඇත්තො ගෙනාවත් උගුරට හොරා බෙහෙත් කන්න අමාරුයි. උගුර දන්නවා කන කොට.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(ශ්‍රී. ල. ලක්ෂ්‍යයන් ඉයාජ්ජොආය.)
(Mr. Lakshman Jayakody)

ඒක හේන කොට තමුත්තාත්සේලා විරුද්ධ වුණා. [බාධා කිරීම]

ජ. වි. පු.විනිලමේ මහතා
(ශ්‍රී. ල. ඉ. ඩී. ඩී. පු.විනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

විරුද්ධ පක්ෂය මොනවා කීව්වත් අපි ගණන් ගත්තෙ නැහැ. මොකද තමුත්තාත්සේලාට අද ආණ්ඩු බලයක් නැහැ. විරුද්ධ පක්ෂය බලෙන් නැහැ. ඒ නිසා මම ඒ ගැන කථා කරන්නෙ නැහැ. අද මම සත්තෝෂ වෙන්නෙ එද ඒ කුඹුරු පනත හා සමානම කර්තව්‍යයක් මේ අයවැය යෝජනාවලින් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර ඇති නිසයි.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(ශ්‍රී. ල. ලක්ෂ්‍යයන් ඉයාජ්ජොආය.)
(Mr. Lakshman Jayakody)

කුඹුරු පනත ගෙනාවේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයක් සමඟ මහජන එක්සත් පෙරමුණු ආණ්ඩුවයි.

ජ. වි. පු.විනිලමේ මහතා
(ශ්‍රී. ල. ඉ. ඩී. ඩී. පු.විනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

ඔව්, මහජන එක්සත් පෙරමුණු ආණ්ඩුවේ ගරු පිලිප ගුණවර්ධන ඇමතිතුමායි. හරි ඒ ගැන කථා කරන්න මිනෑ නැහැ. කරුණාකර වාඩි වෙන්න. I am not giving way.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැයේ ගොවියන්ට රක්ෂණ ක්‍රමයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේකත් කුඹුරු පනත ඉදිරිපත් කළා හා සමානම වටිනා කටයුත්තක්. ගොවියන්ට බලපවත්වන කුඹුරු පනත ඉදිරිපත් කළාට පස්සේ අපි ඒ පනතට නොයෙක් විධියේ වෙනස්කම් කළා. නමුත් මේ රක්ෂණ ක්‍රමය ගැන බලන විට විශේෂයෙන්ම මේ තරම් යුද තත්වයක් තිබේදී, මුදල් ඇමතිතුමා මේ විධියේ හිඬ කන්දක් උඩ වාඩි වී ඉදගෙන ගොවි රක්ෂණයක් ඉදිරිපත් කිරීම නොව ඉදිරිපත් කිරීමට ඉස්සෙල්ලාම කල්පනා කිරීම ගැන අර "මෙල් මල්" කියන මල් මිටක් මම එතුමාට පිලිගත්වන්න කැමතියි. මේ රටේ ගොවි ජනතාව වෙනුවෙන් ඒ තරම්ම වටිනා සේවයක් එතුමා කර තිබෙන්නෙ.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(ශ්‍රී. ල. ඉ. ඩී. ඩී. පු.විනිලමේ)
(Mr. R. J. G. de Mel)
මළුත් එකවා ගලුත් එකවා.

ජ. වි. පු.විනිලමේ මහතා
(ශ්‍රී. ල. ඉ. ඩී. ඩී. පු.විනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

ගල් එන්නෙ හොරුන්ගෙන්. ජාති ද්‍රෝහී, දේශ ද්‍රෝහී, ජාති ග්‍රහණයින්ගෙන් ගල් එන්නෙ. මල් එන්නෙ මනුෂ්‍යයින්ගෙන්. [බාධා කිරීමක්] ඒත් ගල් එන්නෙ ටිකයි. ඒවා වදින්නෙ නැහැ. ඒවා වදින්නේ මල් මිටිවලටයි. නමුත්තාත්සේගේ ගරුරයේ වදින්නෙ නැහැ. බය වෙන්න එපා. නමුත්තාත්සේ ඒ වැඩේ හරියටම කර තිබෙනවා. නමුත්තාත්සේ හොඳට මතක තියා ගන්න නමුත්තාත්සේ මේ කෙළේ ගොවියන්ට උපහාරයක් බව. මේක ගොවියන්ට උපහාරයක්, ගොවියන් දිරි ගැන්වීමක්, ගොවියන්ගේ අභාගතය සුරැකීමක්.

මේ අවස්ථාවේදී මේ වාගේ සුරක්ෂිතභාවයක් ඇති කිරීමට තමුත්තාත්සේ සිහිමම ප්‍රයාසවට ලක්විය යුත්තක්. ඒ මොකද? මේ යුද්ධයකට මුදල් වෙන්කර, වෙන කරන්න. කටයුතු තිබේදීත් තමුත්තාත්සේ ගැර මය පුටුවේ මය මුදල් ඇමතිකම භාරගෙන වෙන කවුරු හිටියත් මේ වාගේ යෝජනාවක් කරනවා තමා හිතාපිටවත් කියලා මම හිතන්නේ නැහැ. එමනිසා මම තැවත වාරයක් ඒ "මෙල් මල්" මිට බබලනවාට පුද කරනවා. තමුත්තාත්සේ ඒ තරම්ම වටිනා කර්තව්‍යයක් ඉටු කළේ. තමුත්තාත්සේට මේකෙ වෙනස තේරේවි. මේකෙ මහිමෙ තේරේවි තමුත්තාත්සේ මින් පසු ගම්වල රැස්වීම්වලට ගිය අවස්ථාවලදී, ඒ ගොවි මහජනතාව තමුත්තාත්සේට මොන තරම් ප්‍රතිචාරයක් දක්වාවිද කියා දක්කාම; මේ රජයට මොන තරම් ප්‍රතිචාරයක් දක්වාවිද කියා දක්කාම. මොකද, මේ රටේ ආරක්ෂාව සඳහා රු. 619,60,00,000ක් වෙන් කරන අතර මේ සා විශාල මුදලක් ගොවියන්ගේ රක්ෂණයට වෙන්කර තිබීම ගැන. මීට කලින් ගොවියා සිටියේ කරන්නේ බැන්ද ගොනා හා සමානවයි. හොඳ ඉලක්දරි කාලේ තාමිබා කාලේ කරන්නෙ බැන්ද බර අද්දතවා. බර අද්දවා මේ රටේ පාලකයන් වන අපි තමුත්තාත්සේලා එකතු වී කැ ගහලා රටට කියනවා අපේ රට බිහිත් බුලහින් ස්වයංපෝෂිත වෙලා තිබෙනවාය කියා. ගොවියා ගැන සලකන්නේ තැනිව අපි - රටේ පාලකයෝ, නිලධාරී මහත්වරු - ඒකෙ ආධිමිඵරය අරගන්නවා. රටේ මේ තරම් භයානක තත්වකයක් තිබේදීත් ගොවියා ගැන ඇත්තවශයෙන්ම හිතුවේ අපේ මේ මුදල් ඇමතිතුමායි. රු. 619,60,00,000ක් ආරක්ෂාවට වෙන් කරද්දීත් ගොවියාගේ සුරැකිතාවය සඳහාත් මෙතුමා විශාල මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. කරන්නෙ බැඳලා වැඩ අරගෙන එයින් ලෙගෙලා නිදල්ලේ අරින ගොතෙක් වගේ ඒ ගොවියා නිකම්ම අරින්නේ නැහැ. ඒ ගොවියන්ට මැරෙනතුරු ආරක්ෂා සහිතව ඒවත් වෙන්කර රක්ෂණ ක්‍රමයක් ඇතිකර තිබෙනවා. ගොවියාට කල විශාලම උපහාරය, පරිහාගය තමයි. මුදල් ඇමතිතුමා විසින් දක්වනු ලැබ තිබෙන්නේ.

ඒවාගේම මේවාට උදවු දුන්නේ අපේ අතිගරු පනාධිපතිතුමායි. මම දන්නවා, එතුමා මේවා ජනාධිපතිතුමා සමඟ සාකච්ඡා කරලයි යෝජනා කරන්නේ. ඒ නිසා මේවා සම්බන්ධයෙන් අපේ ස්තූතිය අතිගරු

ජනාධිපතිතුමා ප්‍රමුඛ මුළු රජයටම පුද කරන්න කැමතියි. මේ රටේ සියයට 80ක් පමණ වන ගොවි ජනතාව වෙනුවෙන් මුදල් ඇමතිතුමා මේ වගේ විවිධ කර්තව්‍යයක් කර තිබෙන්නේ. මේවා විශාල වැඩක් කර තිබෙන්නේ මේ රටේ ගෞරවය තත්වයක් තිබෙද්දී. සිංහල වෙවා, දෙමළ වෙවා, මුස්ලිම් වෙවා මොන ජාතියකට අයත් වුණත් මේ මගින් සහන ලැබෙන්නේ අපේ ගොවි ජනතාවටයි. තමුත් පොදුවේ ගොවියන් වෙනුවෙන් මේ අවස්ථාවේදී මම තවත් දෙයක් ගැන මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි.

මුදල් ඇමතිතුමා, තමුත්තාත්සේමේ මේ යෝජනාවෙන් දැනට සහනය සැලසෙන්නේ වි ගොවිතැන් කරන ජනතාවට පමණයි. තමුත් තවත් නොයෙක් විධියේ ද්‍රව්‍ය නිපදවන ගොවීන් ඉන්නවා. ඒ උදවියන් ඒ ඒ පළාත්වලින් නිෂ්පාදනය කොට පර්යේෂණය සඳහා රටට, වෙළෙඳපොළට ඉදිරිපත් කරන ප්‍රමාණය අනුව ඒ අයටත් මේ ක්‍රමය යටතේ යම්කිසි සහනයක් සලස්වන්න තමුත්තාත්සේමේ හිතා බලන්න ඕනෑ. දේශීය ගොවියා දිරි ගැන්වීම තුළින් මේ රට තුළ ඒ ඒ ද්‍රව්‍ය වැඩි-වැඩියෙන් නිෂ්පාදනය කරන්න පුළුවන් වන්නේ එහෙම කළොත් තමයි. ඒ නිසා වි ගොවියාට පමණක් නොව අනෙකුත් පර්යේෂණ ද්‍රව්‍ය - අතුරු ගොග - නිෂ්පාදනය කරන ගොවීන්ටත් මේ සහනය - රක්ෂණ ක්‍රමය - ලබා දෙන හැටියට මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ නිෂ්පාදනවල අයිතිකාරයෝ සල්ලිකාරයෝ තම මේ සහනය දෙන්න එපා. තමුත් අක්කර 1/4, 1/2, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 15, 20, 25 ආදී වශයෙන් වගා කරන සාමාන්‍ය ගොවීන්ටත් මේ සහනය සලස්වා දෙන්න. අද උපරිම වශයෙන් තිබෙන්නේ අක්කර 50යි. අක්කර 50ක් අයිති ගොවීන්ටත් මේ සහනය සලස්වාදීම තුළින් ඒ අයත් දිරි ගන්වන හැටියට මම ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ නිසා වි පමණක් නොවෙයි අනෙකුත් ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කරන ගොවියාටත් මේ සහනය සලස්වා දෙන්න ඕනෑ. සමහර ද්‍රව්‍ය දැනට පිටරටින් ගෙන්වනවා. ඒ ද්‍රව්‍ය මේ රටේ වටන ගොවීන්ටත් දෙන්න, මේ රක්ෂණ ක්‍රමය. මේ ගමන්ම ඒක දෙන්න අමාරු නම් ලබන වරටත් ඒ ගැන කල්පනා කර බලන හැටියට මම ගැන මුදල් ඇමතිතුමාට අදහසක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරනවා.

එහෙම කළොත් එය රට වෙනුවෙන්, ජනතාව වෙනුවෙන්, ඔබතුමා ලබා ගන්නා විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයක් වෙනවා. කුඹුරු පනත ඉදිරිපත් කිරීම තුළින් ගරු පිලිප ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා ඉතිහාසගත වුණු වාගේ, අර විධියට කළොත් තමුත්තාත්සේමේ ඉතිහාසගත වෙනවාට - ගොවීන්ගේ හදවත් තුළ සද නොමැකෙන අමරණීය නාමයක් ඇති කර ගන්නවාට - කිසිම සැකයක් නැහැ. එහෙම නම් තමුත්තාත්සේමේ නොනැග ගියත් තමුත්තාත්සේමේ 'මල්' කියන නම 'මල්' යනුවෙන් කියැවෙන බව මතක් කරන්න කැමතියි.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(නිල. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

රත්නපුර නව නගරයටත් මුදල් දෙන්න ඕනෑ.

ජී. ටී. පුංචිනිලමේ මහතා
(නිල. ஜி. வி. புஞ்சினிலமை)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

තියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, අත්තනල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ලීදේ ඉන්න ගෙම්බා වගේ දන්නේ අත්තනගල්ල ගැන විතරදැයි මම දැන ගන්න කැමතියි. එතුමා රත්නපුරය ගැනවත්, අත්තනගල්ලෙන් පිට වෙත කිසිම දෙයක් ගැනවත් දන්නේ නැහැ. රත්නපුරේ නව නගරයක් හදලා, අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමාත්, අග්‍රාමාත්‍යතුමාත්, අනෙකුත් ඇමතිවරුන් ගිහින් එහි 1 වැනි පියවර විවෘත කලා. [බාධා කිරීම] අයිතිය, ඒක නේත්තම් මම කීව්වේ. 'ලීදේ ඉන්න ගෙම්බ වගේ' ය කියලා! නිකම් කැගහනවා. බොරු කියනවා මිසක් මොකුත් දන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මීට පස්සේවත් දැනගෙන කථා කරන්න. ඒ කොතොම වුණත් මට සමාවන්න, අර වචන පාවිච්චි කළාට. එතුමා නියම තත්වය නොදන කථා කළ නිසයි. මම ඒ වචන පාවිච්චි කළේ.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා, තමුත්තාත්සේමේ ඉතාමත් සුරක්ෂිතව, ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉදිරිපත් කළ මේ අයවැය තුළින් මේ රටේ වැඩි ජනතාවට - මේ රටේ වැඩි දෙනා රජයේ සේවකයන් නොවෙයි. තමන් විසින්ම රැකියාවක් කරනු ලැබ යමක් හරිහම්බ කරගෙන රටටත් එයින් යමක් ගෙවා පුරවැසියන් හැටියට ජීවත් වන උදවියයි - වාසි සලසා තිබෙනවා. මෙතුමා මේ අයවැය හදන විට හොඳට කල්පනා කර බලලයි, කටයුතු කර තිබෙන්නේ.

මෙවැනි අවස්ථාවලදී වෙනත් ආණ්ඩුවල මුදල් ඇමතිවරු කටයුතු කළ හැටි අපට මතකයි. හුඟ දෙනෙක් ගැන කියන්න බැරි වුණත් 1965 කාලයේ ඉඳලා මුදල් ඇමතිවරු අයවැය ඉදිරිපත් කළ හැටි අපට හොඳට මතකයි. ඒ කාලයේ රුපියල් දස ලක්ෂයක් එකතු කරන්න විසි ලක්ෂයක් වියදම් කරනවා. තමුත්තාත්සේමේ වතාවේ මේ ගිහි කන්දක් උඩ ඉඳගෙන රටේ ආරක්ෂාවට මේ තරම් විශාල මුදලක් වෙන් කරන්න කටයුතු කරද්දීත් මේ වාගේ තාස්ති අපි වලක්වන්න ඕනෑයයි කල්පනා කළා. මේවා තමයි විශාල තාස්ති. දැන් ඒ සඳහා තමුත්තාත්සේමේ හොඳ පියවර දෙක තුනක් ගෙන තිබෙනවා.

මෙහි දේපල බද්ද ගැන සඳහන් වී තිබෙනවා. දේපල බද්ද ගැන මම හරියට දන්නේ නැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති. මගේ හැඟීමේ හැටියට නම් රුපියල් දස ලක්ෂයක් එකතු කරන විට ඒ එකතු කිරීම සඳහා රුපියල් විසි ලක්ෂයක් වියදම් කරන්න ඕනෑ. එතකොට දස ලක්ෂයක් පාඩුයි. මම මේ කියන්නේ සමස්තයක් වශයෙන්. තමුත්තාත්සේමේ ඒක දක්කා. දකලා ඒක මින තැහැයි කීවා. ඒලඟට තැගි බද්ද ගැන සඳහන් වෙනවා. තැගි බද්ද එකතු කිරීම සඳහාත් නිලධාරීන් තිබෙන්නට කෝටි ගණනක් යනවා. එක්කාසු වන්නේ ලක්ෂ ගණනයි. ඒකත් තමුත්තාත්සේමේ දක්කා. දකලා ඒකත් අගෝසි කලා.

මේවා තමයි නියම සමාර්ථවාදී ක්‍රියා. මේවා තමයි දිරිගැන්වීමේ ක්‍රියා. මේවා ගැන එද සිටි අය කල්පනා කළේ නැහැ. ඒ කාලයේ එක්තරා ආණ්ඩුවක මුදල් ඇමතිවරයෙක් මේවා ඉදිරිපත් කරලා 'මිත්ත මම මේ රටේ ලොක්කන්ට මරු පහරක් දුන්නා. මේ රටේ බන්ධනාගාර පන්තියට මරු පහරක් දුන්නා' කීවා. ඒ මුදල් ඇමතිතුමා ඒ ගැන උදන් ඇහුවා. ආධිමච්ච වුණ මට මතකයි. රේඛියෝ එකේ එහෙම කීවා මට මතකයි (බාධා කිරීමක්) කොයික කොතොම වුණත් ඒ පනත ක්‍රියාත්මක කළ වෙලාවේ සමහර උදවිය මැරුණා. සමහර අයට හිටිහැටියේ අංශාගය හදුණා. පෙළක් උදවිය උම්මන්තකයක් වුණා. දේපල රාජ සත්තක කරලා මිනිසුන්ට මොන තරම් හිංසා කලාද ?

අද මේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන අය වැය යෝජනා නිසා මේ රටේ හරිහම්බකරලා තන - නිකම් අනුන්ගේ දේ තන්න බලා ඉන්න එවුන් තෙමෙයි - සඟේකින් හරි තමන්ගේය කියා හරිහම්බ කරන හැම මිනිසාම අද සන්නෝෂ වෙනවා. අද ඔවුන් බයක් තැනීම ඉන්නවා. මේ අය වැය ඉදිරිපත් කරන්න කලින් තමුත්තාත්සේමේ දිනා මිනිසුන් බැලුවේ වපර ඇහීන්. තමුත් අද ඔවුන් ඇස් දෙක ඇරලා බලනවා. තමුත්තාත්සේමේ යන යන තැන්වලදී මේ යන්නේ අගවලාද කියා ආපහු හැරී බලනවා. ඒ මොකද ? ඒ තරම් සුක්ෂ්ම අන්දමින් කිසිම කෙනෙකුට නොදන්නේම බරක් තැනී විධියට තමුත්තාත්සේමේ මේ අය වැය ඉදිරිපත් කර තිබෙන නිසයි.

සහන දෙන්න ඕනෑ තැනට දී තිබෙනවා. ආදායම් ගන්න ඕනෑ තැනින් අරන් තිබෙනවා. ඒ සමගම ආර්ථික වර්ධනයට නිසි මාර්ගය පාද දී තිබෙනවා. මේ අයවැයෙන් විශාල මුදලක් ත්‍රස්තවාදයට විරුද්ධව වෙන් කර තිබෙනවා. ඒකත් තමුත්තාත්සේමේ කර තිබෙන්නේ ඉතාම කල්පනාකාරීව.

ආදායම් බදු සම්බන්ධ පළමුවැනි 'සැලැබ' එක රුපියල් විසි හතර දහස්ව තිබුණා. ඒක විසි හත් දහ දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. එයින් රටේ ජනතාවට කියන්නේ හම්බ කරන්න එපාය කියා නොවෙයි. හම්බ කරන්න කියයි. දිරිගැන්වීමක් කරනවා. මම විශේෂයෙන්ම කියන්නේ අපේ පළාත් ගැන. අපේ පළාත්වල පමණක් නොවෙයි. මුදල් ඇමතිතුමාගේ ආසනයේත් ඒ වාගේමයි. මුදල් ඇමතිතුමාගේ ආසනයේ පමණක් නොවෙයි ලංකාවේ හතරෙන් තුනක, යාපන ගැට ද්වීපයේත් තැනෙහිදේ එක්තරා කොටසකත් හැරෙන්න අනෙක් හැම තැනම මැණික් හම්බ වෙනවා මනෑ තරම්. ඒ නිසා මිනිසුන්ට හම්බ කරන්න පුළුවන්. ඒ හම්බ කරන හැම මනුස්සයාටම දිරිගැන්වීමක් මේ දී තිබෙන්නේ.

දැන් අපේ පළාත්වල සමහර උදවිය ඉන්නවා. කාර් දෙක තුන තිබෙනවා. ගේ දෙරක් තිබෙනවා. තමුත් ආදායම් බදු ගෙවන්න ඉදිරිපත් වන්නේ නැහැ. මොකද ? ආදායම් බදු 'සැලැබ' එක මදි නිසා. මුදල් ඇමතිතුමා ඒ ගැන හොඳට කල්පනා කරලා ඒ අයටත් අවස්ථාවක් දී තිබෙනවා. මම ඉල්ලා සිටින්නේ මෙය තවත් විකක් වැඩි කරන්න කියයි. එතකොට මීටත් වඩා මුදල් එකතු කර ගන්න තමුත්තාත්සේමේ පුළුවන්. තමුත්තාත්සේමේ ලබන අවුරුද්දේ මෙය මීට වඩා වැඩි කරන්න කල්පනා කරන්න. එතකොට තමයි රටේ හැංගිලා ඉන්න හැම එක්කොතම ඉදිරියට ඇවිත් බංකුවල මුදල් තැන්පත් කිරීමෙන් අපේ ගාණ්ඩාගාරයට මුදල් එක්කාසු වෙන්නේ. දිරිගැන්වීමක් දුන්නොත් පමණයි ඒ හැම එක්කොතම හම්බ කර රටට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියේ කටයුතුවල යෙදෙන්නේ. ඒවා හැම එකක් ගැනම තමුත්තාත්සේමේ ඉන්න ගමන් කල්පනා කරන්න.

[පී. ඩී. පුංචිනිලමේ මහතා]

අය වැය ඉදිරිපත් කර තිබීම ඉන් ක්‍රමයට ඇමතිවරයෙකුට බැහැර කියා, තමන්ගේ සේවයේ කතාවේදී කීවා. හැම මොහොතෙම හැම මිනිස්සුවෙම හැම වරුවෙම, හැම දවසෙම, හැම මාසයෙම, මුළු අවුරුද්දේ දවස තුන් සිය හැට පමණ කල්පතා කරමින් කටයුතු කරන්න මනාදිය කීවා. ඒක සහතික ඇත්ත. මීට කලින් එහෙම නොවෙයි තිබුණේ. අය වැය ඉදිරිපත් කරලා රටේ ජනතාව එහා මෙහා දුවනවා බල බලා දුක් විඳිනවා බල බලා රටේ හරිහමා කරන මිනිසා කරදර වෙනවා බල බලා සත්කෝෂ වුණු මුදල් ඇමතිවරුන් තමයි එද සිටියේ. තමුත් තමුත්තාත්තේ තව වැනි අයවැය ඉදිරිපත් කරලා කිසිම කෙනෙක් කණහාටු වුණේ නැහැ. හැම එක්කොනම සත්කෝෂ වුණා. රටේ ආර්ථිකය එන්න එන්නම දියුණු වුණා. අප මක්කොම හයානක තත්ත්වයකට වැටී ඉන්දුදිගේ මේ විලි ලප්පා තැනි තුවිලි නිව්දන තිබින දෙමළ කොට්ඨාස ගෙන යන ලප්පා තැනි සුද්ධයක් තිබෙදිගේ තමුත්තාත්තේ මේ අය වැය ඉදිරිපත් කල ක්‍රමය අනුව රටේ ආර්ථික වර්ධනයක් ඇති වී තිබෙනවා සුර වශයෙන් හෝ ඇති වී තිබෙනවා. එය තමුත්තාත්තේදේ දක්ෂකමක්. ඒ නිසා තමයි අපේ ජනාධිපතිතුමා 9 වෙනි අයවැය ලේඛණය පමණක් නොවෙයි, 10 වෙනි, 11 වෙනි, 12 වෙනි අයවැය ලේඛණ පමණක් නොවෙයි, 1979 ත් පසුවත් තමුත්තාත්තේ තමයි මුදල් ඇමති හැටියට ඉන්න මිනැය කියා කියන්නේ. ඒ මොකද. -

ආනන්ද දසනායක මහතා
(කී.රු. ආණ්ඩු ක්‍රමය) (Mr. Ananda Dassanayake)
1979 දී ?

පී. ඩී. පුංචිනිලමේ මහතා
(කී.රු. ආණ්ඩු ක්‍රමය) (Mr. G. V. PUNCHINILAME)

1979 දී නොවෙයි 1989 දී මම එකක් කියන්නම්. තමුත්තාත්තේ පෙන්න ගන්න මනුෂ්‍යයා නිසා අද පෙන්න අරගෙන නැහැ. ඒ නිසා කටවහරෙන ඉන්න අපට කපා කරන්න දීලා. පොඩි වැරදීමක් වුණොම ඒ ගැන "හික් - හික්" ගාත්ත මිනැ නැහැ කේ.

ඊළඟට මුදල් ඇමතිතුමනි, තමුත්තාත්තේ ගොවි රක්ෂණ ක්‍රමය ඇති කිරීමෙන් අපේ ගොවියාට නොමැකෙන සේවයක් කලා. මේ ආණ්ඩුව බලයට ආපසුව තමුත්තාත්තේ දන්නවා. - හිය ආණ්ඩු කාලය ගැන මම කියන්න යන්නේ නැහැ වැඩියෙන්. මොකද, අපි ඒ ගැන කියල කියල දන් දැහිලා තියෙන්නේ - ඒ වූපලක මිල රුපියල් 70 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. ඒ වූපලක මිල වැඩි කිරීමෙන් සිදුවෙන්නේ මොකක්ද ? ඒ නිෂ්පාදනය කරන්න ගොවියාට තවතවත් කෙටියේ එකකි. ඒ අනුව ගොවියා තවතවත් වී නිෂ්පාදනය කරන්න, නිෂ්පාදනය කරන්න වෙලදපොළේ වී මිල පහත බහිනවා. පරිභෝජනය වැඩි වෙන්න, වැඩි වෙන්න නිෂ්පාදනය වැඩි වෙන්න මිනැය කියන ආර්ථික සිද්ධාන්තය තුළ තමුත්තාත්තේ කටයුතු කරන බව අපට පෙනෙනවා. තමුත් එද එහෙම නොවෙයි කලේ. වී නිෂ්පාදනය කරන ගොවියාට කුඹුරට යන්න එපාවෙන තත්ත්වයකට තමයි එද අයවැය ලේඛන හැදුවේ. එද මේ රටේ ගොවියාගේ වී වීක මංකොල්ල කන යුගයක් තිබුණා. තමුත් අද එහෙම නොවෙයි. තමුත්තාත්තේ දන්නවා. වී නිෂ්පාදනය වැඩි කාලයට ඒ වී වෙලදපොළට ආ වී වෙලදපොළේ හාල් මිල පුර්වත් තරම් පහත බහිනවා. වී නිෂ්පාදනයක් වැඩි වෙන්නේ යම් කාලයකටයි. වී නිෂ්පාදනය අඩු වෙත කාලයට හාල්මිල වීකක් නහිනවා. එවිට වීපක්ෂයෙන් කැ ගහනවා. ඒවුණේ මේ රටේ ගොවියා, සාමාන්‍ය මහජනයා ඒවා ඒ තරම් ගණන් ගන්නේ නැහැ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විපක්ෂය කියන ඒවා මහජනයා ගණන් ගන්නා නම්, අපි අතුරු මැතිවරණවලින් පරදින්න තිබුණා. අපි නොයෙක් විධියේ මැතිවරණ පැවැත්තුවා. ඒ එකකින්වත් පරාජය වුණේ නැහැ. අපි ඒවායින් පරාජය වුණා නම්, මේ රටේ ජනතාව විපක්ෂයෙන් කියන ඒවා ගණන් ගන්නා හා සමානයි. අපේ අයවැය ඉදිරිපත් කර තිබෙන ක්‍රමය අනුව අපි පරදින්න බැහැ. අපි මේ රටට වැඩ කර තිබෙනවා.

වී ගොවියා රක්ෂණය කලා වාගේ අතිරේක බෝග වගා කරන ගොවියාටත් රක්ෂණය කිරීම සඳහා රක්ෂණ ක්‍රමයක් ඇති කරන්නය කියා මා කීවා. මේ ඇමතිතුමා ඒ රක්ෂණ ක්‍රමය ඇති නොකලත් අතිරේක ආහාර බෝග නිෂ්පාදනය කිරීමට බෙරිය දීමක් වශයෙන් ඒ සඳහා දෙන ආධාර

වැඩි කර තිබෙනවා. ඒ ආධාර වැඩිකිරීම ඉතාමත් හොඳයි. මොකද, දන් මේ රටේ කරාටු, කෝපි, ගම්මිරිස් ආදී දේවල් නිෂ්පාදනය බොහොම අඩු වී තිබෙනවා. අළුත් ආධාර ක්‍රමය තවතවත් වැඩි කරන්න වැඩි කරන්න නිෂ්පාදනය තවතවත් වැඩිවෙනවා. මේ රටේ නිෂ්පාදනය වැඩි වූ විට පිරවට ඇදී යන මුදල් සම්පූර්ණයෙන්ම නතර වෙනවා. තමුත්තාත්තේ මේ අයවැයෙන් කර තිබෙන ඒ ක්‍රියාව බොහොම හොඳ දෙයක්.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, තමුත්තාත්තේ මහවැලි යෝජනා ක්‍රමයට විශාල ධනස්කන්ධයක් සොයා දීම මගින් මුළු රටේම සංවර්ධනයට කටයුතු කර තිබෙනවා. තමුත්තාත්තේදේ මුදල්සිංහල ආසනයට මේ දේවල්වේ ගිහින් බැලුවොත් ඒ ආසනයෙන් දෙකෙන් පංගුවක් පමණ යටවෙලා තිබෙනවා. මුදල්සිංහල ආසනය හරහා තමයි කළු ගඟ ගලාගෙන යන්නේ. මේ කළු ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ඇති කරන්නය කියා මා දන් අවුරුදු කිහිපයක් තිස්සේ ඉල්ලා තිබෙනවා, මේ සහාවෙනුත්, මැති - ඇමතිතුමන්ලාගෙනුත්, මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමාගෙනුත්, ඒ වාගේම මුදල් ඇමතිතුමාගෙනුත්. මේ කළු ගඟ ගැලීම නිසා හෙක්ටොයාර් 88,000ක් පමණ යටවෙනවා. ඒ ප්‍රදේශවල ගොඩ ඉඩම් අවුරුද්දෙන් හය මාසයක්, අට මාසයක්, තව මාසයක් පමණ යටවෙලා තිබෙනවා, මේ ගඟ ගැලීම නිසා, මේ ගඟ ගැලීම නිසා ආසන කිහිපයක්ම යටවෙනවා. රත්නපුර, ඇහැළියගොඩ, බුලත්සිංහල, හොරණ, කළුතර සහ තවත් ආසන කිහිපයක සමහර ප්‍රදේශයන් යටවෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ කළු ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා මේ අවුරුද්දේ බැරතම් 1987 දී ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ලකුණ අවුරුද්දේදී වත් මුදල් වෙන් කර දෙන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. මේ කළු ගඟ යෝජනා ක්‍රමය තමයි තවම නොකෙරී තිබෙන්නේ. කළුගඟ යෝජනා ක්‍රමය පටන් ගත්තොත් රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයට පමණක් නොවෙයි, කළුතර දක්වා, මේ රටට සැහෙන දියුණුවක් සැලසෙන ගොවි බිම් ඇති වෙනවා. ඒ වාගේම ගං වතුරෙන් මිනිසුන්ගේ ජීවිත හානි, දේපොළ හානි සිදුවීමත් වැළකෙනවා. එසේම සැහෙන විදුලිබල ප්‍රමාණයක් උපදවා ගන්නටත් හැකි වෙනවා. එමනිසා මම ඉල්ලා සිටිනවා කළු ගඟ යෝජනා ක්‍රමයටත් මුදල් වෙන් කර දෙන්න කටයුතු සලසා දෙන්න කියා.

ඊළඟට මම මතක් කරන්නට මිනැ තමුත්තාත්තේදේ අයවැය ලේඛනයෙන් හැම දෙයක් ගැනම කරුණු ඉදිරිපත්වෙලා ඇති තමුත් අපේ රටේ තිබෙන විවිධාංග බහිල වස්තුව වන මැණික් ගැන කරුණු ඉදිරිපත්වී නැති බව, අපේ රටේ කෙල්ල නැහැ. අපි දැනට සොයාගෙන යනවා හැම තැනම කෙල්ල තිබෙනවාද කියා. තමුත් කෙල්ල වලටත් වඩා විවිධා බහිල වස්තුවක් තමයි මැණික්. ඒ මැණික් ව්‍යාපාරය දියුණු කරන්නට ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මැතිතුමා මුදල් ඇමති වරයා වශයෙන් සිටියදී මැණික් සංස්ථාව ඇති කලා. තමුත් මට පෙනෙනවා, ඒ වාගේම මුළු රටමත් පිලිගන්නවා, එයින් බලාපොරොත්තුවූ ප්‍රගතිය නොලැබුණු බව. හැබැයි, වික දෙකක් නම් එයින් ප්‍රගතියක් ලබාගෙන තිබෙනවා. හිය ආණ්ඩුව කාලයේ සැහෙන පොහොසතුන් විකක් මැණික් සංස්ථාව තුළින් ඇතිවුණා. මේ කාලයෙන් ඇති වෙනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(කී.රු. ආණ්ඩු ක්‍රමය) (Mr. Ananda Dassanayake)
සැහෙන පොහොසතුන් විකක් ඇතිවෙලා තිබෙනවා, මේ කාලයෙන්.

පී. ඩී. පුංචිනිලමේ මහතා
(කී.රු. ආණ්ඩු ක්‍රමය) (Mr. G. V. PUNCHINILAME)

මම කියන්නෙ නැහැ, "නැහැ" කියලා. අපට "නැහැ" කියන්න බැහැ. මේ කාලයෙන් ඒ මැණික් සංස්ථාවේ පරපලනය හරි නැති නිසා බලාපොරොත්තු වූණු අරමුණ කරා යන්නෙ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම මේ අවස්ථාවේ මගේ කණහාටුව පල කරනවා මැණික් සංස්ථාවේ පලමුවැනි සහාපතිතුමා, ටී. ජී. පුංචිඅප්පුහාමි මහතා මේ ලගදී අහාවප්‍රාප්ත වීම ගැන. එතුමා සැහෙන්න මහත්සී ගන්නා මේ මැණික් සංස්ථාව හදන්න. තමුත් එතුමා සහාපති හැටියට සිටියදී සැහෙන තත්ත්වයක උදවිය ඒ සංස්ථාවෙන් හොරකම් කලා. රුපියල් කෝටි ප්‍රකෝටි ගණනක් හොරකම් කලා මැණික් සංස්ථාවෙන්. ඒ සංස්ථාව බංකොලොත් වන්නට පටන් ගත්තෙ ඒ කාලයේ තමයි. තමුත් අද වෙලා තිබෙන්නේ ඒවත් වැඩිය ලොකු හානියක්. තමුත්තාත්තේ දන්නවා නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි,

නිල්, රතු, ආරුහුල්, වෛරෝඩි, පුෂ්පරාග ආදී වගයෙන් ප්‍රධාන පෙළේ මැණික් වර්ග 9 ක් තිබෙන බව. ඒවා අපේ ගොවියා සොයාගෙන ආවාම කපා, මපදමා, පිටරට යැවීම පමණක් මැණික් සංස්ථාව සැනෙන කාලයක් කළේ. අදත් කරන්නේ එපමණයි. වෙනත් කිසිම අර්ථයේ දියයක් ගැන සොයන්නේ නැහැ. ඒ නිසා තමයි මේ රටේ අද සිටින ලොකු මැණික් වෙළෙන්දෙ කැගහන්නේ නායි වෙළෙන්දෙ මෙහාට ඇවිල්ලා ඒ අයගේ මැණික් ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන්ම බැහැරවෙන්නේ කරගෙන යනවා කියා. මම නම් ඒකට එකඟවෙන්නෙ නැහැ. නායි වෙළෙන්දෙ මෙහාට ආ නිසායි මය ප්‍රධාන පෙළේ මැණික් වීක, නිල්, රතු, වෛරෝඩි ආදී මා කී මැණික් වීක, ඇරෙන්න අනෙක් මැණික් වර්ග මැණික් හැටියට හඳුනාගන්නෙ. අද අපේ ගම්වල පොල්අතු පැලවල ඉන්නවා. කාර් නියාගෙන, ලක්ෂ හතර පහ සල්ලි තිබෙන මිනිස්සු, මය නායි කාරයෙ මෙහාට ආ නිසා. මම නම් කියන්නෙ නැහැ ඒ මිනිස්සු එළවන්න කියා. මම කියන්නෙ අපේ රටේ මේ මැණික් ගැන හැදිනීමක් කර දුන් මිනිසුන්ට අපි ගොරව කරන්න මිනැ කියලයි. ඔවුන් නිසා අද මේ රටේ අර්ථය පැළැත්තියක් බිහිවෙලා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රත්නපුර පළාතෙන්, බුලත්සිංහල ආසනයෙන්, -යාපනය අර්ධද්වීපයේ හැරෙන්න-ලංකාවේ අතින් හැම තැනම මේ මැණික් තිබෙනවා. මීට පෙර අපි ලී, පතුලට මේවා දැමීම. එහෙමත් නැතිනම් ගෞරව මාර වූයේදීත් මිනිසුන්, නම් ඒකට දැමීම. මැණික් සංස්ථාවට වරදක් ඒක සිද්ධ වූණේ. එද ලී, පතුලට දැමූ මැණික් ඔක්කොම අද ගොඩ අරගෙන, මහා ධනස්කන්ධයක් එකතු කරගෙන තිබෙනවා. මේ නායි කාරයේ මෙහාට ආ නිසායි එහෙම වූණේ.

මැණික් සංස්ථාව පිහිටුවා, ඒ උදවිය මැණික් අරගෙන කපා, ඔප දමා පිටරට යැවීම ඇරෙන්න, එක්තරා පැළැත්තියකට වැඩ කලා ඇරෙන්න, සාමාන්‍ය මහජනයා සොයන මේ අතින් සාමාන්‍ය මැණික්වලත් වටිනාකමක් තිබෙනවාද, තැද්ද කියා සෙව්වේ නැහැ. ඒවා ගැන පරීක්ෂණ පැවැත්වුවේ නැහැ. ඒ ගෙවුඩ පුරස්සන්න බැලුවේ නැහැ. ඒවා පිළිස්සුවාම වෙන්වෙන්නේ මොකක්ද කියා සෙව්වේ නැහැ. නායි වෙළෙන්දෙ මෙහාට ඇවිත්, ඒවා අරන් ගිහිල් එහෙ පුළුවලා වෙළඳ පොළට දැමීම මෙහි ගණන් බැස්සා. එවිට තමයි මැණික් සංස්ථාව ඇහැ ඇරලා බැලුවේ. ඇයි මැණික් සංස්ථාව ඒවා ගැන සෙව්වේ නැත්තේ? එහෙම නොකළේ ඒ උදවියට යම් යම් වාසි තිබුණ නිසා වෙන්නට ඇති. ගෙවුඩ මැණික්වල වටිනාකමක් නැහැ කියා ඒවා පිටරට යවන විට ඒවායේ ඇත්ත වටිනාකම දැනගෙන සිටියා මැණික් සංස්ථාව. එද කොළේ වහලා ඒ උදවියට අහසට ගානක් දුන්නාම ඒක අරගෙන සර්ද නැතිව සිටියා. අද ඒ නායි වෙළෙන්දෙ ඒ පුරස්සන උපකරණ සැනෙන ප්‍රමාණයක් මෙහාට ගෙනැවිත් අද මෙහේ ඒවා පුරස්සනවා. මේ තුළින් සැනෙන වටිනාකමක්, සැනෙන ධනයක් අපේ රටට ලැබිලා තිබෙනවා. මම දන්නේ නැහැ, ලොකු මැණික් මුදලාලීලාට පාඩු වෙලාද, තැද්ද කියා, පාඩු වෙලා නම් ඒකක් ඒ ගොල්ලන්ගේ වැරද්දමයි. එද ඒ අය මැණික් සංස්ථාව එක්ක එකතු වෙලා ඒ ගොල්ලන්ගේ මෙහි පුරවා ගන්නා සමාන්‍ය ගොවියා ගැන, සාමාන්‍ය මැණික් පහල්කාරයා ගැන, කම්කරුවා ගැන කල්පනා කළේ නැහැ. නමුත් අද නායි වෙළෙන්දෙ මෙහාට ඇවිල්ලා ඉන්න නිසා රත්නපුරේ අද වෙනම පලාත් බිහිවෙලා තිබෙනවා. නමුත්තාත්සේලා යන එක කොට දකින්න ඇති, බටුගෙදර පලාත දිගම නායි පුරයක් බවට පත්වෙලා තිබෙනවා. සෑම කඩයකම අඩු ගණනේ අපේ ගමේ කොල්ලේ අඩු ගණනේ සියයක් දෙසියයක් ඇවිල්ලවා ඉන්නවා. ගල් විකුණන්න. මැණික් පහල්කාරයෝ ඇවිල්ලා ඉන්නවා, ගල් විකුණන්න. මේ තත්ත්වය ඇතිවුණේ කාගේ වරද කියාද? අද සංස්ථාවක් කෙළින්ම කියනවා, ඒවාගේම ලොකු ලොකු වෙළෙන්දෙත් කියනවා, "මුත් වීක - මේ නායි කාරයෙ වීක - ඔක්කොම එළවන්න මින" කියා. නායිකාරයෝ වීක එළවලා මොනවද කරන්න හදන්නේ? නැවත වරක් අර ගමේ ගොවියා, ගමේ පහල් කාරයා නිෂ්පාදනය කරන මැණික්වලට ගහන්නයි. ලැස්ති වෙන්නේ.

මමත් මැණික් කාරයෙක්. මම ඇත්ත කියන්න මින. මම මේ මැණික් කාරයින්ට විරුද්ධව කියනවා නොවෙයි. මම කථා කරන්නේ, මැණික් නිෂ්පාදනය කරන කම්කරුවා වෙනුවෙනුයි. ඒ කම්කරුවා කියක් හරි හම්බකර ගන්නවා. ඒ පුද්ගලයාට නියම වටිනාකම ලැබෙනවාද, තැද්ද කියන්න මම දන්නේ නැහැ. ගල් විකුණන්නේ නමත්ගේ කැමැත්ත අනුවයි. මැණික්වල වටිනාකම තිබෙන්නේ, සල්ලි අතේ තියෙන විදියටයි. තමන්ගේ දැනීමයි, සල්ලියි තියෙන විට තමයි. මැණිකෙ වටිනාකම එන්නේ. මැණික් වෙළඳපොළේ නියම අත්දැමට මැණික් තත්සරු කරන්න පුළුවන් ජගකෙක්

තවම ඉපදිලා නැහැ. කෝටිපුකෝටි ගණනක මුදලක්. එක මිනිගෙකුට කෝටියක් වටින ගල තවත් මිනිගෙකුට වටින්නේ ලක්ෂයයි. අතේ තිබෙන සල්ලිවල හැටියටයි. දැනීමේ හැටියටයි වටිනාකම වෙනස් වෙන්නේ. තමන්ට විකුණන්න වෙළඳ පොළක් තියෙනවා නම් ඒ වෙළඳ පොළේ තිබෙන දැනීම අනුවයි. මැණිකේ වටිනාකම රැඳී පවතින්නේ. එහෙම නැතුව මේක තරාදියකට දලා කාටවත් කියන්න බැහැ, මෙන්න මෙවිටයි මේකේ තියෙන්නේ. මෙන්න මෙවිටයි මේකේ වටිනාකම කියන්න. බර නම් කියන්න පුළුවන්. පාටත් කියන්න පුළුවන්. නමුත් වටිනාකම රඳා පවත්තින්නේ අතේ තිබෙන සල්ලිවල හැටියටයි. විකුණන්න තිබෙන මාකට එක්ක හැටියටයි.

නායි වෙළෙන්දන්ට විරුද්ධව මැණික් සංස්ථාව යම්යම් පියවර ගන්නවා. ඒ පියවරවලින් මොකක්ද වුණේ? යම්යම් මහත්වරුන්ගේ, ලොකු ලොකු මහත්වරුන්ගේ සාක්ෂිවලට සල්ලි වැටුණා. අර පුටුවට ගියා කලාම ඔවුන්ට වාසි වුණා. මම දන්නවා, රත්නපුරේ පොලිය ඉක්සැක්ටර් මහත්මයෙක් සිටියා. එයා ගිහිල්ලා එක නායි කාරයෙකුගේ කඩය රේඛී කරපුවාම, ඒ මනුස්සයාට දෙන්න දෙයක් නැතුව මොකද කළේ? ඒ මනුස්සයාගෙ කැරකෙන පුටුවක් තිබුණා. ඒ පුටුව උස්සාගෙන ආවා. තව ඩොලර් ගණනකුත් තිබුණා. අර පුටුවයි. ඒ ඩොලර් ගණනයි උස්සාගෙන ආවා. ඒ තරම් කැන වීඩියේ වැඩ කරන්න ඉඩ දීලා සංස්ථාව නිකම් සිටියා. මේ සම්පූර්ණ වැරද්ද සිද්ධ වෙන්නේ සංස්ථාව නිසා. මේ සංස්ථාව තමයි, මුළු මැණික් ව්‍යාපාරයම විනාශ කළේ. මීට කලින් දිසාපතිතුමා බලය දෙන කාලේ මෙහෙම දෙයක් තිබුණේ නැහැ. මම අහනවා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන්, මැණික් සංස්ථාව පිහිටුවලා මෙවිට අවුරුදු ගණනක් ගතවෙලා තිබෙනවා, මොකක්ද එයින් රටට වූ වාසිය කියා.

අපේ රටේ හෙල් නැහැ. හෙල්වලට වැඩිය වටිනවා මැණික්. හෙල් නැවක් වටිනවා, එක මැණික් ගල, මේක හරියට කරගෙන යනවා නම්. නමුත් මේක හරියට කරගෙන ගියේ නැහැ. ඒකෙන් වුණේ මොකක්ද? සත පහක් නැති මිනිස්සු සංස්ථාව ඇතුලට ගත්තා. ඒ උදවිය කෝටිපතියෙ වෙලා එලියට බැස්සා. ඔවුන් අද වෙනම මැණික් ව්‍යාපාර පටන් අරගෙන තිබෙනවා.

අද සංස්ථාව ලැස්ති වෙනවා, අර ලොකු වෙළෙන්දෙත් එක්ක එකතු වෙලා දුප්පත් පහල් කම්කරුවන්ට ලැබෙන වාසිය නැති කරන්නට, නායි කාරයින්ට එන්න දෙන්න එනා කියන්න. ඒකට විරුද්ධ වෙන්න මින. මම මැණික් නිෂ්පාදනය කරන පලාත මත්තී වරයෙක් හැටියට ඒකට විරුද්ධ වෙනවා. මම ගිහිල්ලා මැණික් නිෂ්පාදනය කරන අනෙක් පලාත්වල මත්තීවරුන් මේ ගැන විරුද්ධ වෙව් කියා. විරුද්ධ වෙන්න මින. විරුද්ධ නොවුනොත් ඒක පහල් කම්කරුවන්ට විරුද්ධව ගන්න තීරණයක්. ලොකු මුදලාලීලාට පක්ෂවයි, එහෙම කරන්නේ.

මැණික් ව්‍යාපාරික නායි කාරයෝ මේ රටට එක එක වලක්වන්න එපා. අවුරුද්දකට රුපියල් ලක්ෂයක වටිනාකමක් ඇති පර්මිට් එකක් මත හරි ඔවුන්ට එන්න ඉඩ දෙන්න කියා සංස්ථාවට දන්න මින. එහෙම කළොත් අපට සැනෙන ධනයක් එකතු කරගන්න පුළුවන් වෙනවා. නමුත් අද එහෙම කරන්නේ නැහැ. මම දන්නවා, මේ රටට එන්න තහනම් කරපු සමහර උදවිය ගෙන්න ගන්නත් මැණික් සංස්ථාවේ යම්යම් ලොකුකෝ සුදුකම් වෙලා තිබෙනවා. මේවා වැරදියි. ගමේ ඉන්න නායි කාරයෙකුට නොවටිනා මැණික් ගලක්, ගෙවුඩයක්, ඉහල මිලකට විකුණන්න හොඳ නැහැ. නමුත් මේ රටට ඒම තහනම් කරපු ලොකු ලොකු නායි මුදලාලීලා ගෙන්න මැණික් සංස්ථාවට ඉඩ දෙන්න යනවා නම් ඒකක් වැරදියි. ඒකයි. ලොකු වැරද්ද.

මැණික් ව්‍යාපාරය තවතවත් දියුණු කිරීමට ප්‍රධාන වගයෙන් ගතයුතු පියවරවල් රාශියක් තිබෙන බව. ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, නමුත්තාත්සේත් මැණික් හම්බවෙන පලාතක මත්තීවරයෙක්. නමුත්තාත්සේගෙ පලාතෙන් මැණික් තිබෙනවා. ගෙවුඩ වෙළෙන්දෝ, නායි කාරයෝ, මෙරටට එන එක වලක්වන්න යම්යම් උදවිය මැණික් සංස්ථාවේ ලොකු මහත්තුරුන් එක්ක එකතු වෙලා සුදුකම් වෙනවා. ඒකට නම් ඉඩ දෙන්න එපා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් ඔහු (ශ්‍රී. ආ. ජ්‍ය. ජ්‍ය. ජී. ජී. බෙ. ඩී.) (Mr. R. J. G. de Mel) මම හැම විටම පොඩි මිනිගත් එක්කයි. ලොකු මිනිගත් එක්ක නොවෙයි

ජී. වි. පුංචිනිලමේ මහතා
(ශ්‍රී ලංකා වි. පුංචිනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

බොහෝම හොඳයි. මම දැන්ම තමන්ගේ කටයුතු වටහා නම් ඉඩ නොදෙන බව.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. ද මැල් මහතා
(ශ්‍රී ලංකා වි. ජී. ජී. ජී. ජී. ද මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

මම කටයුතු කෙරෙහි බෙරුවලට යන කෙනෙක් නොවෙයි.

ජී. වි. පුංචිනිලමේ මහතා
(ශ්‍රී ලංකා වි. පුංචිනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

තමන්ගේ කටයුතු යන්නෙන් තැනැ යන්න දෙන්නන් එක.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. ද මැල් මහතා
(ශ්‍රී ලංකා වි. ජී. ජී. ජී. ජී. ද මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

හැබැයි මම පෙර නම් සිටියේ හොරෙන් රැට බෙරුවලට යන අයයි. ඒකයි. ප්‍රශ්නය.

ජී. වි. පුංචිනිලමේ මහතා
(ශ්‍රී ලංකා වි. පුංචිනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

ඒ අයට කියන්නේ "දවල් මිගෙල් රැ දකියෙල්" කියලයි. දවල්ට උපාසකයෙක් වෙනවා, මිගෙල් නමින්. රැට කුකුල් හොරකමේ යනවා, දකියෙල් නමින්. තමන්ගේ ඒ ජාතියට අයිති වන්නේ තැනැ. තමන්ගේ අයට වන්නේ "මෙල් මල්" කියන වර්ගයටයි. එම නිසා තමන්ගේගෙන් මම ඉල්ලීමක් කරනවා. මා කථා කරද්දී තමන්ගේගේ හිටියේ තැනැ. තායි වෙලෙන්දේ ලංකාවට එන එක තවත්වන්නට එක. තොසෙක් තොසෙක් වැරදි කළ නිසා තායි ලොකු ලොකු වෙලෙන්දන් මේ රටට ගෙන්වීම අද තහනම් කර තිබෙනවා. මැණික් සංස්ථාවේ යම් යම් අය හදනවා ඒ අය ගෙන්වන්නට. ඒ අය ගෙන්වන්නට ඉඩ දෙන්න එක. තමන් මේ රටට එන සාධාරණ හොඳ වෙලෙන්දන් එන්නට ඉඩ දෙන්න. මේ රටේ ගොවීන් හා පතල් කම්කරුවන් ගෙවුම් කියන නොවටිනා මැණික හඳුනා ගෙන තායිකාරයින් නිසා අද සැගෙන ධනයක් රැස් කරගෙන ඉන්නවා. තමන්ගේගේ ආසනයේ එවැනි අය සිටිනවා. තමන්ගේගේ ආසනයේ අද ප්‍රශ්න හුඟක් අඩුයි. එවැනි අභියාචනා කොල්ලන්ට අද සල්ලි ලැබෙන නිසා. මගේ ආසනයේ ඒ වගේමයි. එවැනි ආසන 100 ක් පමණ අද ලංකාවේ තිබෙනවා. යාපනය අර්ධද්වීපයේ තැගෙනහිර පළාතේ පමණයි තැන්නේ. තැගෙනහිර පළාතේ සමහර ප්‍රදේශවල තිබෙනවා. ත්‍රිකුණාමලය දක්වා මැණික් තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ව්‍යාපාරයට තමන්ගේගේ ඉඩ දෙන්න එක. මේ රටේ මේ වරද කළේ මැණික් සංස්ථාවයි. මැණික් සංස්ථාව පිහිටුවා අවුරුදු ගණනාවක් වුවත් මැණික් සංස්ථාවේ බලාපොරොත්තුවූ තැන්ම අපේක්ෂා කළ කටයුත්ත හරියට සිදු වූණේ නැහැ. මැණික් ගැන පරීක්ෂණ පැවැත්තුවේ නැහැ. ගෙවුම් ගැන පරීක්ෂණ පැවැත්තුවේ නැහැ. මෙහාට තායිකාරයින් ඇවිත් ඒ අය අපේ සිංහලයින් අරගෙන ගොස් පරීක්ෂණ පවත්වා තමයි. මෙය හරියට තේරුම් ගන්නේ. අද සංස්ථාව කියනවා තායිකාරයින් ආවොත් අපේ නියම මැණිකේ වටිනාකම අඩු වෙනවා කියා. නියම මැණිකෙයි අනියම මැණිකෙයි වෙනස තේරුම් නොගන්නේ සංස්ථාවයි. සංස්ථාවයි. බුද්ධාගෙන සිටියේ. සභාපතිවරුයි, බුද්ධාගෙන සිටියේ. තමන්ගේගේ එය ඒ අයට හොඳට තේරුම් කර දෙන්න මිනැ. ඒ අයගේ වරද තියයි -

ආර්. ජේ. ජී. ජී. ද මැල් මහතා
(ශ්‍රී ලංකා වි. ජී. ජී. ජී. ජී. ද මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

පොඩි පැහැදිලි කිරීමක් කරන්න අවශ්‍යයි. විශේෂයෙන් අපේ පුවත්පත් කලාවේදී මෙය සඳහන් කරයි කියා මම හිතනවා. නියම මැණිකෙන් ගෙවුමක් කිසිම වෙනසක් නැහැ. ගෙවුමක් මැණික්, මෙපමණ කල් තියම මැණික් කි ඒවාත් මැණික්. අපේ රටේ මිනිස්සු නියම මැණික තේරුම් ගෙන සිටියේ නැහැ. එනම නැත්නම් ඒ අය තේරුම්ගෙන සිටියත් පුංචි මිනිහාට සේවයක් කරන්නට කැමැත්තක් නොතිබුණු නිසා එය අහක දමමා. දන් තමයි. මේ රටේ මැණික්වලින් පුංචි මිනිහා හරි ප්‍රයෝජනය ලබන්නේ.

ජී. වි. පුංචිනිලමේ මහතා
(ශ්‍රී ලංකා වි. පුංචිනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

මම බොහෝම සන්නේස වෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි. තමන්ගේගේ මේ අයවැය යෝජනා හැදවේ ගිනිකන්දක් උඩ තැන්නම් යුද්ධයක් මැද ඉදගෙනයි. තමන්ගේගේ එවැනිම යුද්ධයක් කරන්නට සිදුවී තිබෙනවා. ගමේ අභියාචනා පතල් කම්කරුවා වෙනුවෙනු. එම යුද්ධයේදී තමන්ගේගේ නියම සේවයක් හැටියට සටන් කරන බව තමන්ගේගේ කථාවෙන් මට තේරෙනවා. තමන්ගේගේ ඒ කී කතාව සහතික ඇත්ත. එහි මූලික වරද කළේ මැණික් සංස්ථාවයි. මැණික් සංස්ථාව ඒක උඩ වැඩිවී සිටියා. වටිනා මැණික් වික පමණක් විකුණා කියක් ගෝ මුදලක් ආවා නම් එහි නිලධාරී මහත්වරු ඒක හොරකම් කර ගන්නා මුදල සිට අග දක්වාම තවමත් කරන්නේ ඒ හොරකමයි. තමන්ගේගේ එය හොඳට මතක තබා ගන්න මිනැ. පරීක්ෂණයක් පැවැත් වුවහොත් පෙනෙයි. අද මැණික් සංස්ථාව මේ රටේ සාමාන්‍ය මහජනයාගේ මුදල් කෝටිප්‍රකෝටි ගණනක් හොරකම් කර තිබෙන බව. ලාභාලාභ බැලුවොත් එය පෙනේවි. මෙයට අවුරුදු තුනකට කලින් තිය දෙකෝටියක මුදලක් පාඩුවට කපාහැරියා. මගේ මතකයේ හැටියට. මම කලින් එය මේ ගරු සභාවේදී කීවා. මැණික් පිටරවලට ගෙනගොස් ඒවා ආරක්ෂා කරන්නට තයි දමමා. වටිනා මැණික්ගල් හොරකම් කර කීවා මැණික් වික තයි ගිල්ලා කියා. මෙවැනි නින්දිත නීතික තුවර හොරකම් තමයි. මැණික් සංස්ථාව කළේ, අදත් කෙරෙන්නේ ඒ විධියටමයි.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, කටයුතු මැණික් ගලක වටිනාකම අඩුවෙන්නේ නැහැ. මැණික් ගලේ වටිනාකම අඩුකරන්නේ වැඩි කරන්නන් සිටින්නේ මෙය නිලධාරී මහත්වරුයි ලොකු ලොකු වෙලෙන්දෙයි පමණයි. මමත් මැණික් වෙලෙන්දෙක්. හැබැයි මම මෙය කියන ජාතියේ මැණික් වෙලෙන්දෙක් නොවෙයි. මම පතල් කම්කරුවෙකුත් සමඟ සිටින මැණික් ව්‍යාපාරිකයෙක්. මම පතල් හාරන මිනිසෙක්. මම පතල් හාරා මැණික් විකුණන මිනිසෙක්. I am an excavator ඒ නිසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, මැණික් සංස්ථාව නැවත වරක් මුදල සිටිම හදන්න. මේ පල්හොරු වික දමාගෙන මේ වැඩේ කරන්න මැණි. ඒ අය මේක පුළුවන් තරම් විනාශ කරනවා. තමන්ගේගේ යටතේ තිබියදී මේකට මෙහෙම වෙන්නට ඉඩ දෙන්න එක. අපේ රටේ තෙල් නැහැ.

We do not have oil, but a gem is more valuable than a shipload of oil. A shipload of oil can be bought with one gem. I think you know that.

සංස්ථාවක් පිහිටුවලාවත් මේ තරම් වටිනා වස්තුවක් හරියාකාරව පරීක්ෂණ නොකළ නිසා, වෙනත් ඕනෑම මැණික් වෙලෙන්දෙක් බොහෝම ගාටියට පත් වෙන්නේ නැති වූණේ මැණික් සංස්ථාව බොහෝම තත්වයට පත් වූණ. ඇත්තෙන්ම මේ අන්දමට බොහෝම ගාටියට පත් වන්නට හේතුව මොකක් ?

ආර්. ජේ. ජී. ජී. ද මැල් මහතා
(ශ්‍රී ලංකා වි. ජී. ජී. ජී. ජී. ද මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

තැනැ. ඒ අදහස විකක් වැරදියි. සංස්ථාව බොහෝම වි තැනැ. එක අවුරුද්දක පමණක් සුළු පාඩුවක් විදින්න සිදු වූණ. දන් ලාභ ඇතුළු පවත්වා ගෙන යනවා.

ජී. වි. පුංචිනිලමේ මහතා
(ශ්‍රී ලංකා වි. පුංචිනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

ආහන්නට ලැබීම බොහෝම සන්නේසයි. හැබැයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, මැණික් සංස්ථාව ලාභ ඇතුළු පවත්වා ගෙන යනවාද කියන කාරණය සොයා බලන්නට මිනැ. එකම කියන නිසා මම පිලිගන්නවා. මේ වනවේ ලාභ ලබන්නට ඇති. අපි තව විකක් එහි වැඩ කටයුතු පමුණක්මයෙන් සෝදියෙන් ඉන්න මිනැ. මේ රටේ මැණික් කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින සාමාන්‍ය මිනිහාට සාමාන්‍ය පතල් කම්කරුවාට, මැණික් ගැරමේ යෙදී සිටින සාමාන්‍ය මිනිහාට, මැණික් සංස්ථාවේ අපේක්ෂා කළ උදව්ව ලැබී නැහැ. කර්මාන්තයට අවශ්‍ය මැණික් ගොනුවක් දෙන්නේ නැහැ. අලුත් අලුත් ආම්පන්න ගොනුවක් දෙන්නේ නැහැ. තමන් මැණික් කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින කම්කරුවාගේ ලැබියත් ගාස්තුව වැඩි කර තිබෙනවා. මැණික් ගැරමේ යෙදී සිටින මිනිහා රක්ෂණය කරන්නට ක්‍රමයක් ඇති කර නැහැ. මොනවාද ඒ මිනිහාට දී තිබෙන්නේ ? ගන

පහසු ලාභයක්වත් ලබා දී නැහැ. ඒ වෙනුවට මැණික් සංස්ථාව ඒ මිනිසාගෙන් සූරා ගැනීමයි කර තිබෙන්නේ. ඇත්තවශයෙන්ම මැණික් සංස්ථාව කරන්නේ රජයේ ඉඩම් වික වෙන්දේසි කර මුදල් ලබා ගැනීම පමණයි. ඒකත් කරන්නේ අක්‍රමික විධියට. මැණික් සංස්ථාවේ කවුරුත් හෝ හවුල් කර ගත්තොත්, බලපත්‍රයක් ලබා ගෙන අද ඕනෑම තැනක පහල් කපන්නට පුළුවනි. එබඳු තත්වයකුයි පවතින්නේ. එම නිසා අපේ මුදල් ඇමතිතුමා මේවා ගැනත් සොයා බලන්න ඕනෑ. මේ සඳහා කොමසමක් පත් කරන්නට ඕනෑ. එහෙම තැනීමේ කොමසමෙන් කියනදේ අද තත්වයේ හැටියට -

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නි. ශ්‍රී. ජ්‍යෙ. ජ්‍යෙ. ජී. න. ශ්‍රී. න. ශ්‍රී.)
(Mr. R. J. G. de Mel)

දැනටමත් ඒ ගැන ක්‍රියා කර තිබෙනවා. අපේ ඇහැලියගොඩ මන්ත්‍රීතුමාගේ (ආචාර්ය විමල් වික්‍රමසිංහ මහතා) සහාපතිවයෙන් කොමිටියක් පත් කර දැන් ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කර ගෙන යනවා.

ආචාර්ය විමල් වික්‍රමසිංහ මහතා (ඇහැලියගොඩ)
(කලාත්‍රිති හිමිගේ වික්‍රමසිංහ — எஹெலியගொடா)
(Dr. Wimal Wickremasinghe - Eheliyagoda)

පොඩි වරදක් නිවැරදි කරන්නට කැමතියි. එම කමිටුව පවත්වා ගෙන යන්නේ මගේ සහාපතිවයෙන් තොවෙයි. වැඩ බලන අධිකරණ ඇමතිතුමා සහ නියෝජ්‍ය රාජ්‍ය පරිපාලන ඇමතිතුමා වන හරිත්ද කොරයා මැනීමකුමාගේ සහාපතිවයෙන්.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නි. ශ්‍රී. ජ්‍යෙ. ජ්‍යෙ. ජී. න. ශ්‍රී. න. ශ්‍රී.)
(Mr. R. J. G. de Mel)

එතුමාත් ඇහැලියගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) එම කමිටුවේ සාමාජිකයෝයි. අපි විරුද්ධ පාර්ශවයන් ඒකට සම්බන්ධ කර ගන්නා.

ජී. ඩී. පුංචිනිලමේ මහතා
(නි. ශ්‍රී. ජ්‍යෙ. හි. පුංචිනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

හොඳයි, එහෙමනම් මැණික් සංස්ථාව තවදුරටත් තබා ගන්නවාද, වසා දමනවාද කියන එක තීරණය කරයි.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නි. ශ්‍රී. ජ්‍යෙ. ජ්‍යෙ. ජී. න. ශ්‍රී. න. ශ්‍රී.)
(Mr. R. J. G. de Mel)

නැහැ, එහෙම නොවෙයි. ඒක ප්‍රසංසාධානය කිරීම ගැනයි, සොයා බලන්නේ.

ජී. ඩී. පුංචිනිලමේ මහතා
(නි. ශ්‍රී. ජ්‍යෙ. හි. පුංචිනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

බොහොම හොඳයි. තමුත්තාත්තේ ඒ ගැන කල්පනා කර තිබීම බොහොම හොඳ දෙයක්. මොකද, මැණික් සංස්ථාව තෙල් ආකාරවලට වඩා වටිනාවා. අපට නැහැ තෙල්. තමුත්තේ මේ බණිප් වස්තුව ඊට වඩා වටිනාවා. මේක හරියට පරිහරණය කළොත්, අප රටට අවශ්‍ය සම්පූර්ණ මුදලින් විශාල ප්‍රමාණයක් මේ මාර්ගයෙන් උපයන්නට අපට පුළුවන් වෙනවා. ඒ වාගේම මැණික් බැංකුවක් - ජෙම් කොපර්එකක් - පිහිටුවීම වැදගත්. දැන් පර්සියාව කියන රටේ මැණික් නැහැ.

In the olden days the Persians were sea pirates and with what they robbed on the high seas they are having a gem coffer today, which is worth about six hundred billions. They take all their loans by showing that, probably as a guarantee. Why cannot we in Sri Lanka who are actually mining gems do that? This is what I have hard. If I am wrong please correct me, Sir.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නි. ශ්‍රී. ජ්‍යෙ. ජ්‍යෙ. ජී. න. ශ්‍රී. න. ශ්‍රී.)
(Mr. R. J. G. de Mel)

I will explain that. The Persians in the olden days plundered the so-called Peacock Throne of the Moghul king and took it to Teheran. As you quite rightly pointed out from all their wars all over the world they collected gems. I do not think that Sri Lanka is in a position to plunder either a Peacock Throne or to engage in wars and collect gems from all over the world and have a gem bank. Of course, if we had the money we could have had a gem bank of our own with our gems. But unfortunately we have only 4 1/2 months of reserves in the Central Bank, and the reserves have to be used for more productive purposes than just to keep some gems. Otherwise I too can keep a gem bank with our 4 1/2 months of reserves. But I think it is better to keep the reserves as reserves than as gems.

ජී. ඩී. පුංචිනිලමේ මහතා
(නි. ශ්‍රී. ජ්‍යෙ. හි. පුංචිනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

My proposal is that you consider whether you could start a gem bank because we are producers.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නි. ශ්‍රී. ජ්‍යෙ. ජ්‍යෙ. ජී. න. ශ්‍රී. න. ශ්‍රී.)
(Mr. R. J. G. de Mel)

If I may explain this further, our defence expenditure is now about Rs. 6,200 million. If there is peace in this country and we can save that defence expenditure we can have a gem bank, we can start the Kalu Ganga Scheme, we can have a few Free Trade Zones, we can do many things.

ජී. ඩී. පුංචිනිලමේ මහතා
(නි. ශ්‍රී. ජ්‍යෙ. හි. පුංචිනිලමේ)
(Mr. G. V. PUNCHINILAME)

එහෙමනම් අද පවතින තත්වයේ හැටියට රටේ ආරක්ෂාව සඳහා ක්‍රියා කිරීමයි වැදගත්ම දෙය. එම නිසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඉතාමත්ම කල්පනාකාරීව සකස් කර ඇති මෙම අයවැය, යුද්ධමය අයවැයක් හැටියට නම් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටින්නට කැමතියි. කෙසේ හෝ මේ අවුරුද්ද තුළදී අපි මේ යුද්ධය අවසන් කරන්නට ඕනෑ. මේක කැන, නින්දිත, නිහිත, තුර්ජ, පහත් යුද්ධයක්. මේක යුද්ධයක් නොවෙයි. මෙම තුස්තවාදීන්ගේ ක්‍රියාව, දෙමළ ජාතියටම, දෙමළ සංහතියටම කරන ලෑජ්ජා සහගත යුද්ධයක්. හැංගිලා ගහලා, ගහලා හැංගෙන යුද්ධයක්. මේ කැන යුද්ධය, මේ නින්දිත යුද්ධය අපි ඉවර කරන්නට ඕනෑ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා, අපට මෙය හතුරන් සමඟ යාපකම් පත්වීමක් කරන්නට බැහැ. ජනාධිපති රුස්වෙල්ට් ජපානයන් සමඟ යුද්ධ ප්‍රකාශ කළ හැටියේම ඒ රටේ සිටි හය කෝටියක් පමණ ඇමෙරිකානු ජපනුන් එක්තරා කොළඹයකට ගෙන ගොස් දමා කන්න බොන්න දී ආරක්ෂා සහිතව තැබූ බව මම කලින් සඳහන් කළා. ඒ මොකද? ජපානා ජපානාමයි. ඒ වාගේම මේ අවස්ථාවේදී අපත් ඒ දෙමළ උදවිය වෙන්කර තබා ඊට පස්සේ අපි සියයට දහස් වාරයක් කිට්ටුවෙන් යාපකම් පවත්වා ගනිමු.

අපේ රට පුංචි රටක්. අපි හතුරෙක් ඇති කර ගත්තොත් ඒ හතුරා හතුරාමයි. මම නිදර්ශනයක් හැටියට තමුත්තාත්තේ කීවා මේ පළාතේ ලොකු හෝටලයක් තිබෙනවාය නිසා. ඒ හෝටලයේ අයිතිකාරයා මොකක්ද කළේ? යුද්ධ ආයුධ ගෙනැවිත් දුන්නා. ඉතින් එහෙම නම් අපට මේ යුද්ධය මේ විධියට කරන්නට බැහැ.

මේ අනුව හාල් මිල වැඩිවීමෙන් ගොවිතැන දියුණු වේය කියා අප බලාපොරොත්තු වෙතුවා. තමුත්තාත්තේ වී ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් කීවේ මොකක්ද? වී ගොවිතැන සම්බන්ධව ස්වයංපෝෂිත තත්වයට මත්ත මෙන් කියා ආවාය කීවා. හාල් නිෂ්පාදනය වැඩි වී අපට එවරට යටත්තත් පුළුවන් කියන හැඟීමෙන් යුතුව ලෝක වෙළඳපොළ අල්ලා ගැනීමටත් පසුගිය කාලයේ හුඟේ යුද්ධයේ හිටියා කියා මා හිතනවා. හැබැයි, හදිසියේම වාගේ හාල් නිෂ්පාදනය සියයට ගණනකින් බැස්සා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නි. ශ්‍රී. ආර්. ජේ. ජී. ත. ශ්‍රී. ස. ශ්‍රී.)
(Mr. R. J. G. de Mel)

උතුරේ හා නැගෙනහිර ප්‍රදේශ නිධා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(නි. ශ්‍රී. ආර්. ජේ. ජී. ත. ශ්‍රී.)
(Mr. Ananda Dassanayake)

මම හිතන්නේ උතුරේත්, නැගෙනහිරේත් එතරම් විශාල ගොවිතැන් ව්‍යාපාරයක් නැහැ. බොහෝම පොඩි ප්‍රදේශයක් තිබෙන්නේ.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නි. ශ්‍රී. ආර්. ජේ. ජී. ත. ශ්‍රී.)
(Mr. R. J. G. de Mel)

කිලිනොච්චි, ඉරනමඩු, රෝට් වැව, මුරුක්කන්, මාන්කර්නි.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(නි. ශ්‍රී. ආර්. ජේ. ජී. ත. ශ්‍රී.)
(Mr. Ananda Dassanayake)

ඒ ප්‍රදේශයේ ටිකයි තිබෙන්නේ. මුළු ගොවිතැනෙන්ම සියයට පහක්වත් නැහැ ඒ ප්‍රදේශයේ. හැබැයි, නැගෙනහිර පළාතේ මුළු වී ගොවිතැනෙන් සියයට 15 ක් පමණ තිබෙනවා. ඒක මම පිළිගන්නවා. තමුත්තේ ඒ නැගෙනහිර පළාතේ ගොවිතැන්වලට හානියක් වෙලා නැහැ. තමුත්තේ "පැඩි මාර්කට්ට් බෝඩ්" එක මේ වී මිලට ගන්නේ නැති එක තමයි ප්‍රශ්නයක් වී තිබෙන්නේ.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නි. ශ්‍රී. ආර්. ජේ. ජී. ත. ශ්‍රී.)
(Mr. R. J. G. de Mel)

යන්න බැහැ.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(නි. ශ්‍රී. ආර්. ජේ. ජී. ත. ශ්‍රී.)
(Mr. Ananda Dassanayake)

යන්න බැහැ කියන එක—

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නි. ශ්‍රී. ආර්. ජේ. ජී. ත. ශ්‍රී.)
(Mr. R. J. G. de Mel)

ප්‍රධානතය කරන්නත් බැහැ.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(නි. ශ්‍රී. ආර්. ජේ. ජී. ත. ශ්‍රී.)
(Mr. Ananda Dassanayake)

තමුත්තාත්තේ කියනවා. තමුත්තේ ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ මෙයයි. රජයකට ඒ වැඩේ කරන්න බැරි නම් එය රජයේ දුර්වලකමය කියා අපට කියන්න පුළුවන්. රජය දුර්වලයි. රජය පාලනයක් කරන්න බැරි තත්වයකට වැටිලා තිබෙනවා, ඒකයි. තමුත්තාත්තේ එතෙම නම් අපට කියන්නේ.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නි. ශ්‍රී. ආර්. ජේ. ජී. ත. ශ්‍රී.)
(Mr. R. J. G. de Mel)

යුද්ධයක්.

3 - A087145 - (85/11)

ආනන්ද දසනායක මහතා

(නි. ශ්‍රී. ආර්. ජේ. ජී. ත. ශ්‍රී.)
(Mr. Ananda Dassanayake)

" යුද්ධය නම් යුද්ධය, සාමය නම් සාමය " කියා තමුත්තාත්තේ කීවා. දැන් මෙතන යුද්ධයකුත් නැහැ. සාමයකුත් නැහැ. එතෙම නම් එතැන තිබෙන්නේ විභීච්චන් පමණයි. ආණ්ඩුවත් ඒ විභීච්චට මැදි වෙලාය කියන එකයි, ඊලඟට කියන්න තිබෙන්නේ.

අද-1985 නොවැම්බර් 15 වන සිකුරාදා - "දවස" පත්‍රයේ පළ වී තිබෙන ප්‍රවෘත්තියක් මම දැන් කියවන්නම්.

" වහාම පඩි වැඩිකරන්න '-ජා.ජේ.ස. ඉල්ලයි-' නවයෙන් මැද පක්ෂයට සහන නැහැ.

වත්දසිර කටුදෙකිය, ඉන්ද්‍රානි පිරිස්, ජේ. ටී. සිල්වා, අනුර බාලසුරිය, දයාසිලි ලියනගේ, වත්දනන්ද සේරස්

තව වැඩි අයවැය එළිදකීමත් සමග පෙරේද (13) සවස් කාලයේ සිටම සෑම සියළු දෙනාගේම කතාබහට ලක්වී ඇත්තේ තම තමන්ට අයවැයෙන් ලැබුණු වාසි හා අවාසි පිළිබඳවය.

අයවැය පිළිබඳව මග නොවෙදිත්, කඩපිල්වලත්, බස්සිය තුළදීත් කෙරෙන මේ කතාබහ පිළිබඳව ජයේ (14) පෙරවරුණේ සමීක්ෂණයක යෙදුණු අපට දැන ගැනීමට ලැබුණේ මෙවර අයවැයෙන් රජයේ හා පොදුගලික අංශවල සේවකයන්ටත්, සාමාන්‍ය මහජනතාවටත් බරක් මිස කිසිම වාසියක්, සහනයක් හෝ යෙහෙක් සැලසී නැති බවයි. සේවකයන් පඩි වැඩිවීම බලාපොරොත්තුව සිටින නමුත් අයවැයෙන් පඩි වැඩි නොකිරීම පිළිබඳව මවුන් යුද්ධයටත් ඉතා දඩි ලෙස කණගාටුවට සහ කළකිරීමට පත්වී සිටිති.

අයවැය විවාදය අවසන්වීමට පෙර සේවක වැටුප වැඩි කිරීමේ යෝජනාවක් අද නොම මුදල් සහ ක්‍රම සම්පාදන ඇමැති රොනී ද මැල් මහතාට ඉදිරිපත් කරන බැව් ජාතික සේවක සංගමයේ ප්‍රධාන ලේකම් සිරිනාල් ද මැල් මහතා "දවස" ට කිය.

මෙවර අයවැය මගින් රජයේ සේවකයන් ඇතුළු සියළුම නිලධාරීන්ගේ වැටුප වැඩි නොකිරීම ගැන ජාතික සේවක සංගමය බෙහෙවින් කණගාටුවට පත්වන බවද ඒ මහතා කිය.

"රජයේ සේවකයන් ඇතුළු මුළු මහත් ශ්‍රේණිවල සිටින නිලධාරීන්ගේ වැටුප කඩිනමින් ඉහළ දමිය යුතුයි. මෙවර අයවැයෙන් වැටුප වැඩිවෙතැයි අපි බලාපොරොත්තු වූවත්, එවැන්නක් සිදුවී නැහැ."

"පාඩු ලබන සංස්ථාවල සේවය කරන සේවකයන්ගේ සේවය තක්සේරු කර උපරිම වන්දියක් ගෙවීමට කරන යෝජනාව ගැන අප සංගමය සැහීමකට පත්වෙතවා."

මේක කවුරුත් නොවෙයි කියා තිබෙන්නේ. ජාතික සේවක සංගමයයි කියා තිබෙන්නේ. ආණ්ඩුවේ තැන්තම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රධාන පෙලේ වෘත්තීය සමිතියේ ප්‍රධාන ලේකම් සිරිනාල් ද මැල් මහතායි කියා තිබෙන්නේ. එයේ නම් මෙම අය වැය ලේඛනයේ ප්‍රධාන අඩුවක් තිබෙන බව තමුත්තාත්තේදෙලාට පෙනී යනවා ඇති. විශාල අඩුව මෙයයි. රජයේ සේවකයන් අද ජීවන බරෙන් මීරිකිලයි ඉන්නේ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ සම්බන්ධයෙන් කල්පනා කරාවිය කියන එක හැම දෙනාම බලාපොරොත්තු වූණි. සෑහෙන ප්‍රමාණයකින් ඒ අයට තිබෙන දුක් ගැනවිලි ඒ අයට තිබෙන බර පැටවිම් අඩු කරලා සහනයක් ලබා දෙවිය කියන බලාපොරොත්තුවක් කාගේත් තිබුණි. මේ අවස්ථාවේදී තමුත්තාත්තේ හෝ කවුරු හෝ කියනවාද සිරිනාල් ද මැල් මහතා කථා කරන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් නොවෙයි කියා. මේ කියන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ වෘත්තීය සමිතියක් වන ජාතික සේවක සංගමයේ ප්‍රධාන ලේකම් විසිනුයි. අපි කියන එකක් නොවෙයි. අපි කීවාම තමයි තමුත්තාත්තේදෙලා කාටත් වැරදි ගැටියට පේන්නේ. මෙද අයවැයෙන් ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ට, සංස්ථා සේවකයන්ට, සමුපකාර සේවකයන්ට, වතු සේවකයන්ට කිසිම සහනයක් ලැබුණේ නැහැ කියා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ වෘත්තීය සමිතියක් වන ජාතික සේවක සංගමයේ ප්‍රධාන ලේකම් මහත්මයා කියනවා නම් ඒ අනුව මේ අයවැය ලේඛනය ප්‍රතික්ෂේප කළයුතුය කියන එක පැහැදිලි වෙනවා. එසේනම් [බාධා කිරීමක්] බව, ඒත් මැල් කෙනෙක්මයි. එතැන මැල්ද, ගල්ද මොනවාද කියන එක මම දන්නේ නැහැ. රොනී ද මැල් මහත්මයාගේ අයවැය ලේඛනය බරපතල ලෙස විවේචනය කරනවා ජාතික සේවක සංගමයේ ලේකම් සිරිනාල් ද මැල් මහතා විසින්. මේ අනුව මේ අයවැය ලේඛනය අංග සම්පූර්ණ නැහැ. යම්කිසි පිරිසකගේ අවශ්‍යතා, ඒ අයගේ දුක් ගැනවිලි නිරාකරණය කර ගන්නට සහනයක් දිලා නැහැ. පසුගිය කාලයේ රජයේ සේවකයන්ට ජීවන වියදම් ප්‍රමාණය අනුව රු. 100 ක් තමුත්තාත්තේ කියම කලා. හොඳ ලස්සනට ඔප දලා තමුත්තාත්තේ කීවා මම ඒක මේ

තමුත් ඒ අයට අතින් පැත්තෙන් එක අසහනය ඊට වැඩියි. අසහනය මොකක්ද? හාල් මිල වැඩි වුණ. සීනි මිල වැඩි වුණ. පිටි මිල වැඩි වුණ. පාන් මිල වැඩි වුණ. කවිම් මිල වැඩි වුණ. කිරි පිටි මිල වැඩි වුණ. මය විධියට වැඩි වුණම ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ බර අර පුද්ගලයා පිට පැවෙනවා. එතකොට එතැන සහනයක් ලැබෙනවාද නොලැබෙනවාද කියා බලන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මම කියන්නේ නැහැ. නොලැබෙනවාමය කියා. හැබැයි, ලැබෙනවාය කියන්නේ නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පැන නැග්න මතු කර තිබෙනවා.

'බී.ටී.ටී.' වැඩි කිරීමේ හා අඩු කිරීමේ ප්‍රමාණයක් ගැනත් එතුමාගේ අයවැය කතාවේදී සඳහන් වුණ. අපට ඊසේ ලැබුණ, ගැසට් එකකුත්. ඒක හුඟක් දිගයි. මේ 'බී.ටී.ටී.' සම්බන්ධයෙන් මා පත්‍රයෙන් කාරණයක් උපුටා දක්වන්න කැමැතියි.

Sir, I am quoting from today's "Daily News" - Friday, 15th November, 1985 - page one.

"BTT - the Breakdown".

මම මේක විකක් කියවන්න මිනෑ. එතුමා දෙනවාය කී සහනයක් කැපී යන හැටි මේකෙ තිබෙනවා.

"The Business Turnover Tax (BTT) on several consumer items went up on Wednesday night when the new regulations under the Turnover Tax Act became effective."

එයින් පෙනෙන්නේ කොතෙක්දුරට මේ 'බී.ටී.ටී.' එක නියා පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය මිල වැඩි වී තිබෙනවාද කියන එකයි.

"The highest rise of 4 per cent (up from 6 p.c. to 10 p.c. was on aerated waters, biscuits, canned fish and meat, instant tea and coffee, jams, pappadam, soap powder, tyres and yoghurt."

ඒකයි කියන්නේ, සාමාන්‍ය මිනිස්සු පාවිච්චි කරන ඒවායේත් මිල වැඩි වී තිබෙනවාය කියා. ඒ විධියට 'බී.ටී.ටී.' එක තැන්තම පිරිවැටුම් බද්ද සියයට 6 සිට 10 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. සියයට 4කින් වැඩි කර තිබෙනවා. එහෙම නම් රුපියලකට සහ 4ක් වැඩි වෙනවා. එහෙම වුණොත් රු. 3කට සහ 12කුත්, රු. 5කට සහ 20කුත් යනාදී වශයෙන් වැඩි වෙනවා. එහෙම නම් ඒක විශාල වැඩිවීමක්.

"Wheat flour, wheat, sugar syrups, safety matches, milk and milk foods (other than infant foods), jaggery and 'sakkara' bricks, dried fish, maldive fish, jadie, charged 5 per cent up from 4 per cent."

ඒ ද්‍රව්‍යවල අය කල 'බී.ටී.ටී.' එක සියයට 4 සිට 5 දක්වා වැඩි කලා. ඒ කියන්නේ සියයට 1කින් වැඩි කලාය කියලයි. [බාධා කීරීම] ගැසට් එක ලැබුණේ ඊසේ හට්ස් වරුනෙයි. 'සයික්ලොස්ටිල්' කරපු 'ජේපර්ස්' වශයකුත් අපට දුන්න.

"BTT on cigarettes, gold, perfumes and eau-de-cologne, which was 40 per cent has been reduced to 20 per cent."

අන්න ඒවායේ තමයි, 'බී.ටී.ටී.' එක අඩු කර තිබෙන්නේ සියයට 40 සිට 20 දක්වා. ඒ කියන්නේ සියයට 50කින් අඩු කරන තිබෙන බවයි.

"Finance Minister Ronnie de Mel announced in his budget speech on Wednesday that BTT had been rationalised and would nett Rs. 255 million for the Treasury."

'බී.ටී.ටී.' මගින් රු. 25,50,00,000ක් හාණධානාරයට එන්න කටයුතු සකස් කලායයි එතුමා කියා තිබෙනවා.

"The new structure reduced the classification from the previous 10 categories to five.

The Turnover Tax on the following items remains at 3%.

Animal and poultry food, ayurvedic preparations, charcoal, fertiliser, pharmaceuticals, rice and rice flour, Soya milk powder."

මේක අඩු කරලා නැහැ. තිබුණු බිස්නස් එර්නිවර් වැන්නේ රේට් එකම අය කරනවා. එහෙම නම් තමුත්තාත්තේ සහනයක් දීලා නැහැ. එතැන තිබුණු ප්‍රමාණයමය තිබෙනවා :

The new rate is 5%, against 4% earlier.

Acetic acid, acetylene gas, agricultural tools and implements, alkathene pipes, aluminium foil, baking powder (prepared), barbed wire, beedi leaves, bleaching powder, buns and rusks, caustic soda, chlorine, carbondioxide, cycles, cast iron, cereal and grains, producing machinery, fired bricks, clay bricks, clay tiles, cotton, cotton yarn & other woven fabrics of cotton, coconut processing machinery, condensed milk, cordage and rope (twine) diesel marine engines (outboard), dried fish, maldive fish & jadie, earthenware, pipes, earthenware tiles.

තව ගොඩක් එතැන තිබෙනවා. මම ඒවා කියවන්න යන්නේ නැහැ. මෙයින් පෙනවා මේ හැම එකකින්ම යම්කිසි බද්දක් ගෙත් තිබෙන බව. හතරේ සිට පහ දක්වා වැඩි කලා සියයට එකකින්. එතකොට සෑම ද්‍රව්‍යයකම, කර්මාන්ත සඳහා වුවමනා කරන අමුද්‍රව්‍යවල, මේ රටේ මිනිසුන් නිෂ්පාදනය කරන ගඩොල්වල, සියලු ඇඵම්කියම් වර්ගවල, පෝරවල මේ ආදී හැම දේකම බදු තමුත්තාත්තේ වැඩි කර තිබෙනවා යම්කිසි ආදයමක් යෙවීම සඳහා. එතකොට ඒවායේ මිල ප්‍රමාණයත් ඒ ප්‍රමාණයට තහිතවාට කිසිම දැකයක් නැහැ. ඒක තහිතවාටයි. එය තවර කරන්න කිසිම කෙනෙකුට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඊලඟට අපි බලමු තවත්දුරට :

edible salt (table salt), eggs, fishing boats, fishing nets, fired bricks, fluorescent lamps and fittings, flour milled from yams, flour milled from cereals, galvanized iron pipes, gelatine, glues & gums, glycerine, grains and milled cereals, hydrochloric acid, ice, incubators, insecticides, fungicides, pesticides and weedicides, invalid carriages, jaggery and 'sakkara', joss sticks, kerosene, auto and heavy diesel, liquid glucose, maled milk, man-made fibre, mild steel rods, milk and milk foods (other than infant milk foods),

මේතැන ආයෙ නැති දෙයක් නැහැ. ඒ හැම එකකම බද්ද වැඩි කර තිබෙනවා. එහෙම නම් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් අපේ හුඟක් දෙනෙකුට පේන්නෙ නැති දේවලින් බදු අයකර තිබෙනවා. මේක ඇහැ වහලා ගැහීමේ " බජට් " එකක්. කම්මුල් පහර දී තිබෙන්නේ ඇහැ වහලා. ඒ විධියේ බජට් එකක් මේක. තව හුඟක්දුරට මෙහි මේවා තිබෙනවා :

oxygen, ployvinyl chloride pipes, plywood chests, tea chests, wooden packing cases, rubber cement, rubber hose, rubber solution, rubber processing machinery, rubbing stones (grinding wheels), rubble and metal, safety matches, sago and tapioca, sewing thread (cotton), sewing thread (polyester), slates, slate pencils,

පුට් ලුමයින් පාවිච්චි කරන ගල්ලෑවිලිත්, ගල් කුරුවලින් පවා බදු අය කර තිබෙනවා. ඒවාටත් බදු වැඩි කර තිබෙනවා.

soldering powder (flux and rods), sprayers, starch, sugar syrup and jaggery processing machinery, tanned hides and skins, tea chest battens, tea machinery, textile machinery, tillers and cage wheels, tractors & trailers, twine, vinegar, water pumps, wheat and wheat flour, wheel barrows and other hand driven industrial vehicles, wine (sacramental), yarn and jute and other vegetable fibres.

ආයෙ මොකක්වත් ඉතුරු කරල නැහැ. හිතලම සම්පූර්ණයෙන්ම 'බී.ටී.ටී.' එක වැඩි කර තිබෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! The Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා [එහිමෙහි සමරවීම මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராமத்தினின்று அகலவே, குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள் [நிடு, எட்டமண் சபாநிதிரா] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. EDMUND SAMARAWICKREMA] took the Chair.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (ශ්‍රී. ආ. ආ. ත. ස. ආ. ආ.)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඊට වඩා බරපතල වශයෙන් වැඩිකල ඒවා තිබෙනවා. කලින් සියයට හයක්ව තිබුණු බද්ද දැන් සියයට දහය දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. මේ පත්‍රයේ මෙතෙම තිබෙනවා :

The new rate for the following is 10%, against 6% earlier.

Aerated waters, aerated water syrups, soft drinks and carbonated water, biscuits, breakfast cereals, canned and preserved fish and meat, dehydrated, canned or preserved fruits,

මගේ අම්මේ ! මේක කියවාගෙන යන්න බැහැ. මා හිතන හැටියට මෙය කියවන්න අවශ්‍යතාවයකුත් නැහැ. මෙයින් පෙනෙන්නේ [බාධා කීරීමක්]

ආර්. ජේ. ජී. ජී. ජී. මහතා
 (ශ්‍රී. ආ. ආ. ආ. ආ. ආ.)
 (Mr. R. J. G. de Mel)

මෙය පැහැදිලි කරන්න මිනිත්තුවක් දෙනවද ?

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (ශ්‍රී. ආ. ආ. ත. ස. ආ. ආ.)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

මා බොහෝම සංකේතය ඒ ගැන.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. ජී. මහතා
 (ශ්‍රී. ආ. ආ. ආ. ආ. ආ.)
 (Mr. R. J. G. de Mel)

කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මම බොහෝම සංකේත වෙනවා.

Sir, the Government newspaper, the 'Daily News' has published an inaccurate account of the B.T.T. I am sorry about this inaccuracy. I have just told my Secretary to the Treasury to let them know the correct position with regard to B.T.T.

B.T.T. is a duty that has interaction with import duties. On certain items import duties come down and B.T.T. has to be adjusted accordingly. In others import duties go up and B.T.T. has to be adjusted accordingly. Just to take something from the Gazette and publish it in the newspapers is something that any printer can do. Even there the Daily News printer has made some mistakes. That is our complaint. There is no point publishing it in that form. You must show the interaction of the whole tariff structure and that is what matters. If you will let me explain briefly, there are some items, as I stated in my budget speech very clearly, that go up as a result of the rationalisation of these rates. There are other items that go down. I will give you a few. I cannot go through the whole list. Some of the main items that are going down are rice, rice flour, pharmaceuticals, drugs, ayurvedic preparations and all raw materials for industries and certain other items. some of the main items that go up are aerated waters which are now being used by many people all over the country - it is not a thing that people really need - and lot of foreign imported stuff like jams, jellies, marmalade, breakfast cereals. The hon. Member just quoted things like Corn Flakes, I am sure the hon. Member for Kotmale may be eating Corn Flakes but I

do not know whether his constituents eat Corn Flakes in the morning. (Interruption) Certainly my constituents do not and I also do not eat Corn Flakes. (Interruption) there are large number of items like syrups. A lot of what I might call non-essential stuff that comes into this country. But in the rationalisation I do not deny. I never denied in my Budget Speech, that some items are going up a little bit, and I can assure you that the consequences of these changes will be minimal to the ordinary man so far as the main items are concerned.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (ශ්‍රී. ආ. ආ. ත. ස. ආ. ආ.)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඒ කරුණු පැහැදිලි කිරීම ගැන මම බොහෝම සංකේත වෙනවා. මම කීව්වේත් ඒකයි. සමහර දේවලට බදු අඩු වී තිබෙන අතර, සමහර දේවලට බරපතල ලෙස වැඩි වී තිබෙනවා. එයින් පෙනෙන්නේ සුළු හාණිඬු ප්‍රමාණයකට බදු අඩු වී තිබෙන අතර හාණිඬු විශාල ප්‍රමාණයකට බදු වැඩි වී තිබෙන බවයි. මෙහි සිද්ධාන්තය වශයෙන් පෙනෙන්නේ එයයි. එයින් පෙනෙන්නේ විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් හාණිඬුගාරයට ඇද ගැනීමට කටයුතු කර තිබෙන බවයි. හාණිඬුගාරයට මුදල් ඇද ගැනීම අවශ්‍යයි.

එරට ගැම වේලාවේම කියන්නේ මේ බදු මගින් සාමාන්‍ය මිනිසාට කිසිම හානියක් නැහැ කියායි. නමුත් මෙයින් වෙන හානිය කිසි කෙනෙකුට එක විටම පෙනෙන්නේවත් හැඟෙන්නේවත් නැහැ. මේ බඩු මිල වැඩි වේගයකට වී, ගැම එකකින්ම සහ 5, 10 වැඩිවෙන විට. මිනුම කෙනෙකුට මාසයක් තුළදී අයිටමය, තැන්නම්, බඩු වර්ග සියයකට පමණ වියදම් කරන්නට වෙනවා. එකකට සහ 5ක් හෝ 10ක් වැඩිවුණොත් ඔහුට කොපමණ මුදලක් වැඩිවෙනවාද කියන එක අපි බලන්නට මිනු. සෑම පුද්ගලයකුටම. එක්කෙනෙකුට නොවෙයි, සෑම පුද්ගලයකුටම. ගැම දෙයකටම වැඩි වේගයකට වී අයිටමය ලක්ෂ ගණනක් තිබුණොත්, අඩු ගණනේ සියයක්වත් ගන්නට වෙයි. මිනුම නම්කරුවකුට, ගොවියකුට, සාමාන්‍ය පුද්ගලයකුට ඒ වාගේම උගෙනෙකුට, හුගෙනෙකුට, බහුතරයකුට, දුප්පතකුට ආදී ගැම දෙනාටම අයිටමය සියයක් පමණ ගන්නට වෙනවා. සමහර විට ඒ සියයයෙන් දිනපතා ගන්න ඒවා තිබෙනවා, සතිපතා ගන්න ඒවා තිබෙනවා, සමහර විට සුළුකා දෙක තුනකට වතාවක් ගන්න ඒවා තිබෙනවා, සම්පූර්ණයෙන්ම මාසයකට ගන්න ඒවා තිබෙනවා. ඒ අනුව පමණිකි ප්‍රමාණයක ඒවාට බරක් ඔහු පිට වැටෙනවා, ඔහු පිට පැටවෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා නැතැයි කියන්නෙ නැහැ. ඒක කලා කියනවා. ඒක මම පිළිගන්නවා. ඒක හොඳ ස්ථිර නිගමනයක්. ඒක මුදල් ඇමතිවරයෙකුගේ තිබෙන හොඳ ගතියක් හැටියට මම ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. ඇත්ත ඇති හැටියට එකම ප්‍රකාශ කරනවා. ඇත්තවශයෙන්ම මේ ප්‍රශ්නයේ දී තමුත්තාත්තේට හොඳ කියලා මල් මාලා පළඳවන්න අපි සුදුසුම වෙන්නෙ නැහැ. කවුදාගර් සුදුසුම වෙනවා නම් වැඩිපුර එසේ කරන්න. ඒක තමුත්තාත්තේ නොමග යැවීමක්. තමුත්තාත්තේ නමයි අපේ රටේ ආර්ථික න්‍යාය, ආර්ථික කොඳු නාරටිය හරි කෙළින් තබන්නට උත්සාහ ගන්නා පුද්ගලයා : මුදල් ඇමති. වෙනත් කෙනෙකුට ඒ න්‍යාය බර්මය අයිතී නැහැ. අයිතී වුනත් කරන්න පුළුවන් වෙන්නෙ නැහැ. ආර්ථික කොඳු නාරටිය ගස්තිමත් කරන්නට මිනු තමුත්තාත්තේයයි. ඒ වාගේම ජනතාවට සුඛිත මුද්‍රිත පිරිසක් හැටියට ඒවත් වෙන්නට මිනු. අපිට බාධක රාශියක් තිබෙනවා. තමුත් ඒවා හිදහසට කරුණු නොවෙයි.

අපි දන්නවා 1971 දී එද තිබුණු ආණ්ඩුව තුස්තවැදී කැරැල්ලට අහුවුණ. අවුරුදු 4ක් 5ක් යනතුරු හරියට කියනවා නම්, රටේ සාමාන්‍ය රඳවා ගන්නට බැරිවුණ. ඒ නිසාම සංවර්ධන වැඩ රාශියක් කරන්නට බැරි වුණ. සංවර්ධනයට වෙන්වෙලා තිබුණු මුදල් කෝටි ගණනක් ඒවාට යොදවන්නට සිදුවුණ, ඒ තුස්තවැදීන් පුනරුත්ථාපනය කිරීම ආදී වැඩවලට. රජයේ ගොඩනැගිලි තාස්ති වුණ. දේපොල තාස්ති වුණ, වස්තුව තාස්ති වුණ. ඒ ගැම එකකටම මුහුණ දුන්නත්, අත්තිමට ඒ අයට සමාවක් ලැබුණෙ නැහැ. " අපි තුස්තවැදිය මර්ධනය කලා, ඒ නිසා අපට ජන්දය දෙන්න " කියා කීව්වාට මිනිස්සු ජන්දය දුන්නෙ නැහැ. " උම්ලාට බැහැ, උම්ලා අදක්කයි, උම්ලා අකාරයක්ම පිරිසක්. ඒ නිසා උම්ලාට දෙන්නෙ නැහැ " කියන එක මහජනයා එද ප්‍රකාශ කලා.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
 (அங்கத்தவர் ஒருவர்)
 (A Member)
 තමුත්තාන්දේලා අකාරයක්මම නිසා !

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

ඉන්න, ඉන්න. තමුත්තාන්දේ හිතනවාද තමුත්තාන්දේ කාර්යක්ෂමයි කියලා වචනයෙන් ප්‍රකාශ කළාම රටේ වෙන සිද්ධීන් උඩ අකාරයක්මොනවාය පෙන්වනවා නම් තමුත්තාන්දේට ඒක "වයිට් චෝස්" කරලා, යෝද් දමන්න පුළුවන් කියා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
 (சுழுப் பிரதித் தலைர் அவர்கள்)
 (The Deputy Chairman of Committees)

Order please !

තමුත්තාන්දේ මූලාසනයට කතා කරන්න.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

මම කණගාටුවෙනවා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි. මේ අනුව මහජනයා රචනා කරන පුළුවන්කමක් තැනූ අවුරුද්දක් රැවටුව හැකියි. දෙකක් රැවටුව හැකියි. සමහරවිට 6 ක් රැවටුව හැකියි. දැන් 12කට රචනා කළා. ආයෙ සමහරවිට කියයි. හෙට අතිරිද් වන විට, "තවත් අපට කල් මදි. සංවර්ධනය කරන්න" කියලා. ඒක හැම වෙලාවෙම දැන් කියනවා. සමහර වෙලාවට තවත් පහතක් පත්තු කරන්න කියයි.

මන්ත්‍රීවරු
 (அங்கத்தினர்)
 (Members)

ලාමිපුවක් ! ලාමිපුවක් !!

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

මව්, මව්, ලාමිපුවක්. ඒක තමුත්තාන්දේලාගේ අදහසක්. ඒකට කියනවා හොඳ එකක්. අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා එද කිව්වේ කොහොමද ? මා ලඟ පොතක් තිබෙනවා. "ජේආර් චිත්තන - හක්මන පී. ඇම්. පියසේන". මෙය 1977ට පසු මුද්‍රණය කළ පොතක්. ඒ පොතේ 103 වැනි පිටුවේ මෙන්ම මෙහෙම තිබෙනවා :

"අපි බලයට පත්වී හරියට ම අවුරුදු හය සම්පූර්ණ වූ වහා ම මොහොතක්වත් බලයේ නො සිට මහා මැතිවරණයක් පවත් වන්නෙමු."

අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා එය හරියටම ක්‍රියාත්මක කලා. ඊළඟට අතින් කොටස අහගන්න.

"මගේ නායකත්වය ඇති රජයක මැති අමැතිවරයකු හෝ පක්ෂයේ සාමාජිකයකු මැතිවරණය කල් දමිය යුතු යැයි යෝජනා කළොත් මිහු දේශ දේශිකයකු වශයෙන් පලකා දරන කනතුරෙන් හා පක්ෂයෙන් ද පන්නා දමනවා."

ගාමිණී අතුකෝරල මහතා
 (திரு. காமினி அத்துக்கோறல்)
 (Mr. Gamini Atukorale)

කාලය දීක් කළේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීයි. [බාධා කිරීමක්]

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

මේවා මෙහෙම කියලා ඊළඟට පාන පත්තු කලා. අවුරුදු 6ක් ඔනෑය කියා. [බාධා කිරීමක්] තමුත්තාන්දේට ඉදිරියේදී සිදුවෙන්නේ පාත් පත්තු කර දෙවියන් යදින්නයි. ඔවාට මහජනයාගෙන් සමාවක් ලැබෙන්නේ තැනූ. මේ අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ වචනයි. එතුමා කී දේවල්. මේ එද මහජනයා ඉදිරියට ගොස් කී දේවල් වාර්තාවල්.

ගාමිණී අතුකෝරල මහතා
 (திரு. காமினி அத்துக்கோறல்)
 (Mr. Gamini Atukorale)

ජනමත විචාරණයක් පැවැත්වුවානේ.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

ජනමත විචාරණයක් කියන්නේ ජන්දයක්ද ?

රිචඩ් පතිරාණ මහතා (අක්මිමන)
 (திரு. ரிச்சட் பத்திராண — அக்மீமண)
 (Mr. Richard Pathirana - Akmeemana)

ජනමත විචාරණයක් කියන්නේ හොර මැතිවරණයක් නමයි.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

දටසක්වත් කල් දමන්නේ තැනූ කීව්වා. එක දටසකින්වත් දීක් කරන්නේ තැනූ කීව්වා. [බාධා කිරීමක්] තමුත්තාන්දේ නිකම් පැහැත්තේ තැනූ ඉන්න. මේ කරන වැරදි හෝ කී වැරදි තැවත සුදුසුණු ගා මප දමන්නට තමුත්තාන්දේට පුළුවන් වන්නේ තැනූ. මේ වැරදි වැරද්දමයි. එය මහජනයා තුළ කාවැදි තිබෙන දෙයක්. [බාධා කිරීමක්]

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
 (சுழுப் பிரதித் தலைர் அவர்கள்)
 (The Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! This is a very difficult task for me. Please address the Chair.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

Yes, Sir, this is a very difficult task and a difficult Budget !

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
 (சுழுப் பிரதித் தலைர் அவர்கள்)
 (The Deputy Chairman of Committees)

I will give Government Members also an opportunity to speak. So please do not disturb. Now let the hon. Member speak.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

Thank you, Sir.

මේ සම්බන්ධව මා කියාගෙන ගියේ තමුත්තාන්දේලා මේවා කී තිසයි. අපි ලඟ මේවා තිබෙනවා. අපේ යොවන කටයුතු ගා රැකිරන්නා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාට සුදුසුණු ගාලා මේවා මකන්නට බැහැ. මේවා ඉතිහාසයේ එන දේවල්. ඒ නිසා මේවා ගැන නිකම් බොරුවට තමුත්තාන්දේ පැහැත්තවත් මම පැහැත්තවත් අවශ්‍ය නැහැ.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීව්වා අද මිනිසුන්ට හොඳින් ජීවත් වන්නට පුළුවන්ය කියා. සමහර තැන්වලදී කීව්වා හොඳ ආර්ථිකයක් හොබනාහුවාය කියා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මම එතුමා සමඟ එකඟ වෙන්නේ නැහැ. සමහර සහන සුළු වශයෙන් නොලැබුණු නොවෙයි. සමහර දෙනෙකුට ලැබී තිබෙන බවක් පෙනෙනවා. ඒ ගැන මම පැහැදිලි කරන්නට කැමතියි. එය මට පිළිගන්නට බැහැයි කී එක ගැන සාක්ෂියක් වශයෙන් මෙන්ම මේක ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. ආර්ථිකය දියුණු වුණා නම් මෙවැනි දේවල් ගැන කියන්නේ මොකක්ද ? මෙහි විවේචනයක් තිබෙනවා. එය මාත් වකක් විවේචනය කරන්න ඕනෑ.

නැතුව කවදවත් මේ සංස්ථා හඳුන්වන පුළුවන්කමක් නැහැ. මේකයි දුර්වලකම [බොධා කිරීමක්] මව්, අදත්ම පාලනය කියලා කියන්නේ නැහැ. නොසැලකීමක් පාලනයකුයි. මෙතැන තිබෙන්නේ. ඒ මන්ද? මෙම ගරු සභාවේදී සංස්ථාවල වාර්ෂික වාර්තා ගැන කථා කරන හැම වේලාවේම ඒවා හාර ඇමතිවරු ඒවා හරිය කියන විටියට ඒවාට වර්විවී ගැම. සුදු හුණු ගැම, මප මට්ටම දැමීම කරනවා. සාමාන්‍ය ගරු ලක්ෂණ පින්තූරයක් තිබෙනවාය කියලා පෙන්වනවා. අපට කථා කරන්න දෙන්නේ නැහැ. අත්තිමට බැඳුවාම ගැම සංස්ථාවක්ම වගන නැතටයි ඇවිල්ලා තිබෙන්නේ. මේ ගැන කවුද වගකිව යුත්තේ? ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටයි. ඒ බර එන්නේ. එම නිසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉතා ඉක්මණින් මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කැබිනට් මණ්ඩලයේ අනුමතිය සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. මේ සංස්ථා සභාපතිවරුන්, අධ්‍යක්ෂවරුන්, "වරකින් වරක්වර්ජය" වශයෙන් ඉවත් අය වැරදි කර යනවා නම් ඒ අය අල්ලා ඒ අයට දඬුවම් දීම සඳහා කටයුතු කරන ලෙස මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අමාරු තත්ත්වයක ඉඳහොත් මෙම අයවැය ලේඛණය හැදවිය කියා පැහැදිලි කලාට අපට ඒකෙන් ප්‍රශ්නයක් නැහැ. මහජනයාට ප්‍රශ්නයකුත් නැහැ. ඒක ආණ්ඩුවේ වගකීමයි. ආණ්ඩුවට බැරුව ගිහිල්ලා තිබෙනවාය කියා කියන එක ගැන මහජනයාට අනුකම්පාවක් නැහැ. මහජනයාට ඕනෑ කරන්නේ පහසුකම් ලබා ගැනීමයි. මේ අයවැය ලේඛණය ඒ පහසුකම් ලැබෙන්නේ නැති අයවැය ලේඛණයක්. විශේෂයෙන් ආණ්ඩුවේ සේවකන්ට රාජ්‍ය සංස්ථා සේවකයන්ට කිසිම සහනයක් මේ අයවැය ලේඛණයෙන් ලැබී නැහැ. මේ අයවැය ලේඛණයෙන් සාමාන්‍ය මිනිසාගේ සාක්කුවට බැහැලා තිබෙනවා. අත්තිම වශයෙන් බඩිස් ගෙවියෙනුත් අය කර ගන්නවා. පාත් ගෙවියෙන් උදුරනවා. පිටි විකෙන් උදුරනවා. කිරි පිටි විකෙන් උදුරනවා. හාල්වලින් ගන්නවා. මේ විටියට බලාගෙන ගියාම මේ අයවැය ලේඛණයෙන් සාමාන්‍ය ජනතාවට කිසිම සහනයක් නැති බව කියමින් මම මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ඊ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා (කඩුවෙලා)
 (ති. අ. පී. පොල් පෙරේරා — කදුවෙලා)
 (Mr. E. P. Paul Perera - Kaduwela)

Mr. Deputy Chairman, I must first of all congratulate the Hon. Minister of Finance on his presenting the ninth Budget of this Government. The Hon. Minister of Finance has earned the thanks of all responsible sections of the community for presentig the Budget for 1986 at a time when Sri Lanka is going through the worst crisis in its history since Independence, a crisis that is causing grave concern not only to Sri Lankans who believe in a unitary democratic form of Government, but also to all nations in the South East Asian region, as well as the Commonwealth and even the whole world.

At a time when terrorism stalks this land of ours and people are dying daily due to these terrorist attacks, and with the breakkown of law and order in the north and east our security forces are trying to uphold law and order in these areas at the cost of their lives, and defence expenditure is soaring from Rs. 560 million in 1978 to Rs. 6,190 billion in 1985, the Hon. Minister has presented a Budget that still offers hope for growth and development of the country without major disturbances in employment or welfare.

Alongside the growth of defence expenditure, prices of our principal commodities, tea, rubber and coconut, have been declining for some time and protectionism in the developed world is threatening to affect even our

garment industry. It is a fact that at this moment the rate of growth is declining in most countries of the South East Asian region. Despite these problems, the Budget has not disoriented the economy of the country and for this all responsible sections of the community thank not only the Hon. Minister but the entire Government of His Eccellency the President.

There was a time when Governments presented their Budgets every year -

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා (පීරුදබ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා)
 (ති. අ. අනුර බණ්ඩාරනායක — எதிர்க்கட்சி முதல்வர்)
 (Mr. Anura Bandaranaike - Leader of the Opposition)

I am sorry to interrupt the hon. Member but may I know form what he is reading ?

ඊ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
 (ති. අ. පී. පොල් පෙරේරා)
 (Mr. E. P. Paul Perera)

From my notes.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
 (ති. අ. අනුර බණ්ඩාරනායක)
 (Mr. Anura Bandaranaike)

Oh ! I thought you were reading from some document.

ඊ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
 (ති. අ. පී. පොල් පෙරේරා)
 (Mr. E. P. Paul Perera)

There was a time when Government - (Interruption). I am reading from my notes, hon. Leader of the Opposition, because we backbenchers are given limited time. We do not wish to waste the time of the House by reading newspapers.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
 (ති. අ. අනුර බණ්ඩාරනායක)
 (Mr. Anura Bandaranaike)

The hon. Member is one of the orators in the Government. I am sorry that he is reading out his speech.

ඊ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
 (ති. අ. පී. පොල් පෙරේරා)
 (Mr. E. P. Paul Perera)

Sir, let us not waste the time of this House by interrupting.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
 (ති. අ. අනුර බණ්ඩාරනායක)
 (Mr. Anura Bandaranaike)

I am waiting to hear a superb speech from you.

ඊ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
 (ති. අ. පී. පොල් පෙරේරා)
 (Mr. E. P. Paul Perera)

I am able to stand these interruptions.

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Anura Bandaranaike)

I am not disturbing you. I was only wondering why you were reading out from your notes.

ඊ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
(திரு. எ. பி. போல் பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

There was a time when the Government presented its Budgets and every year the Opposition crotocezed those Budgets as concessions to the directions of the World Bank and the IMF, and accusations of subservience to the dibtates of the World Bank were very common to be heard at budget time.

However, it is very relevant to draw the attention of this House to the closing remark of the speech which the Hon. Minister of Finance made on 23.11.84 when he disclosed to the House the contents of the Articles of Agreement that were signed between the Government of Mrs. Sirimavo Bandaranaike on 30th April, 1976 with the World Bank and the IMF when the late Mr. Felix Dias Bandaranaike was Minister of Finance. That Agreement binds this country for a period of 50 years.

The terms of that Agreement, in brief, were said to deal with the directing of our economic and financial policy towards the objectives of fostering orderly economic growth. Further, to foster orderly economic and financial conditions that do not lead to erratic disruptions; to avoid manipulating exchange rates or the international monetary system in order to prevent effective balance of payments adjustments; to follow exchange policies compatible with this Agreement.

It was also disclosed by the Hon. Minister that this agreement was signed not only by the Sri Lanka Freedom Party Government in 1976 but also by the 149 members of the Fund. Under this Agreement, it was further disclosed that the fund was empowered to oversee the international monetary system, to ensure compliance of each member with its obligations under the agreement and the fund was empowered to exercise firm surveillance over the exchange rate policies of members and to adopt specific principles for the guidance of all members with regard to these policies, and each signatory was obliged to provide all appropriate information to the fund to enable them to exercise its surveillance.

After this disclosure of the Hon. Minister of Finance, I am happy to note that the Opposition has not levelled the charge of selling our sovereignty to the World Bank this year - (*Interruption*).

ආර්. ජේ. ජී. ඩී. මෙල් මහතා
(திரு. ஆர். ஜி. ஜி. தி. மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

He is very good playwright. So he believes in fiction.

ඊ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
(திரு. எ. பி. போல் பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

I am very happy about that. On every public platform, public meeting in our electorate the Opposition has been shouting that this Government has sold our birthright to the World Bank until the disclosure by the Hon. Minister of Finance on 23.11.84. In fact some sections of our people too were under a misapprehension about this subject. - (*Interruption*).

Attempts have been made by Members of the Opposition on several occasions to demonstrate their comparative efficiency in handling the present crisis if they were in power by comparing their performance during the insurgency of 1971. I do not wish to deal with their military efficiency in 1971 except to state that the Hon. Dr. N. M. Perera, Minister of Finance on 10.11.71 referred to the insurgency tragedy as follows. Sir, I am quoting the Hansard and he said :

"The tragedy of this misguided adventure is the cost to the country and the material cost to the country has been considerable."

According to Dr. Perera, the insurgency adversely affected economic performance and the government machinery. In fact, the whole economy is said to have come to a grinding halt. Industrial establishments have closed down, factories were damaged, crops remained unreaped; where reaped, harvest not gathered. Tourism declined; Police Stations, Co-operative stores and Post Offices were demolished. Buses, lorries, houses destroyed and export capacity had been reduced.

Dr. Perera concluded by saying :

"The period from 1971 April has been a period of stagnation. Not merely that Government machinery got into low gear but the whole economy slowed down and diverted to unproductive channels."

The Minister of Finance at that time quantified the direct and indirect cost through loss of income as being not less than Rs. 400 million. In order to prepare the economy for this crisis, Dr. Perera resolved in 1971 on the following matters.

1. Abolition of the tree tax system and the introduction of the tavern system in Jaffna.
2. Establishing the Distilleries Corporation and licensing 5,000 social clubs on an annual fee of Rs. 600.
3. Exempting dried fish and barbed wire from Business Turnover Tax.
4. Abandoning the non-contributory pension scheme of Public servants on the ground that a small group of employees should not have special rights.
5. Introducing hospital charges in the Out-Patients Department.

6. Compulsory ceiling on income.
7. Rice was to be paid for, namely, the first measure was Rs. 3, the second measure was Re. 1- (*Interruption*).
8. Postal rates went up.-[*Interruption*].
9. Flour prices went up.
10. Sugar at controlled price was rationed.
11. Limitation of salaries in the private sector - (*Interruption*).

Having imposed these burdens on the poor masses of this country after having come to power at the 1970 General Election on the promise of two measures of rice free, Dr. Perera felt very bad and in the course of his speech stated :

"I am now the instrument not of easing but of heaping additional burdens on the poor. In the midst of the gloom and darkness of the present I can see a light of distant dawn".

In that Budget Speech of Dr. Perera there were very interesting feature that should be studied in order to evaluate the Budget for 1986.

அங்கத்தவர் ஒருவர்
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)
Perera vs Perera !

சீ. பி. பாலு பெரேரா மஹா
(திரு. எ. பி. பாலு பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

I am comparing 1971 and 1985, the crisis Budgets. Dr. Perera confirmed that more money was needed to strengthen the defence forces in the country. He lamented in the course of his Budget Speech that when he demonetized currency, workers and the poorest sections of the people helped tax evaders and hoarders of currency. Then, obviously, they were working against Dr. Perera's policies - workers themselves rejected his policies! In his view the ultra-left critics did not understand that Sri Lanka was a small country still dependent on an import-export economy.

In the course of his speech he made pointed reference to the new economic policy of Lenin. This is what he stated :

"Under the new economic policy of Lenin there was a mixed economy. Private enterprise was allowed in small and medium sized industries and in trade. Foreign concerns were invited to restart business in Russia even in large scale industry. Socialist and private sectors were to compete with each other on a commercial basis. Socialism had to prove its worth in an economic contest."

That was what Dr. Perera said in his Budget Speech, on the mixed economy. I hope the hon. Member for Kalawana agree with that.

ஈரன் இன்றையேடுவெடும மஹா (கலவான)
(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம - கலவான)
(Mr. Sarath Muttetuwegama - Kalawana)

You are asking me a question ? I can reply.

சீ. பி. பாலு பெரேரா மஹா
(திரு. எ. பி. பாலு பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

No, because I got your speech on the Budget debate.

ஈரன் இன்றையேடுவெடும மஹா
(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

We should have had your speech yesterday. If you sent it to us, we could have replied.

நியோசக காரக டஹாநாயகம்
(சுருப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள்)
(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! I will give the opportunity to speak at the appropriate time.

சீ. பி. பாலு பெரேரா மஹா
(திரு. எ. பி. பாலு பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

Now, the hon. Member for Galle (Dr. Dhanayake), in the course of the 1971 Budget Debate referred to the statement of Hon. T. B. Subasinghe, Minister of Industries at that time, who had found fault with the welfare policies of Governments for over a period of 20 years and had said that free education, free rice and free health were foolish things. This is what Hon. T. B. Subasinghe had said at that time and Dr. Dahanayake commented on that.

In the 1972 Budget the free rice ration was removed from income tax payers and an allowance was given to families that voluntarily surrendered rice ration books, and drugs and cream milk powder were brought under FEECs. You know the results at that time, the suffering that was caused to infants- (*Interruption*). You are crying over the burden heaped by the Hon. Minister of Finance in this Budget, but that is your record.

In other words, it will be seen that by reason of the National crisis faced by the Government in 1971, the Budgets of 1971 and 1972 began to heap burdens on the poor in order to strengthen the defence forces. At the same time an attempt was made to rely on the private sector. As against this reaction of the United Front Government of Mrs. Bandaranaike, the reaction of the present Government to the crisis has been substantially different. The crisis comparatively is graver than that of 1971. Its duration and the loss in men and money is

[ප්‍ර. ඩී. ජයරත්න මහතා]

staggering. The crisis is not merely contained within the country but has international involvements. Despite that the Budget for 1986 has geared the country for continued development without tampering with welfare services, like education, health, free school books etc. In addition, the guaranteed price of paddy has been increased and a Farmers' Pension Scheme has been introduced in this country for the first time. In effect the country has been geared towards development and economic growth, while strengthening defence forces. In fact, Dr. N. M. Perera summed up his approach to the crisis in 1971 as follows :

"We are like a bird with clipped wings always fluttering to escape but never succeeding."

The Hon. Minister of Finance of the present Government presented his Budget on a more constructive basis. This is what he said :

"If Sri Lanka is to reduce unemployment, absorb the new entrants to the labour forces each year and raise the standard of life of the people it is vital that we maintain output growth rates of the order five percent per annum, and if possible raise it to six or seven per cent. The crucial task before us is to implement policies which will generate growth on a diversified range of activities in particular industrial exports."

It will be seen, Mr. Deputy Chairman, that the product from the London School of Economics compared the Government of his day to a bird of clipped wings always fluttering to escape but never succeeding, while the product of the Ceylon University is projecting this country more positively towards development and economic growth.

An appreciation of the Budget of 1986 necessarily demands an analysis of the conditions necessary for the realization of the objectives therein. Some of the principal conditions highlighted by the Hon. Minister are: (a) institutional reforms in respect of public enterprises. (b) thorough-going administrative reform. (c) an entrustment of national responsibility for the growth of the economy to the private sector of the country. In fact, in the 1985 Budget Speech made on 14.11.84, it was conceded that the private sector was not developed enough to undertake heavy investment, particularly in infrastructure, but this Government has realized that private sector management is far superior to that in the public sector. The faith in the private sector is due to the rapid industrial growth in private sector industries which recorded a 26 per cent growth, whereas the public sector recorded only a 7 per cent growth. Further more, the substantial infrastructure development that has taken place through the public sector appears to have provided new opportunities to the private sector.

The Hon. Minister of Finance in the course of his speech referred to two disquieting features in the private sector. One was that there were a few

businessmen whose business had an annual turnover of Rs. 900 million but for tax purposes declared a turnover of only Rs. 14 million. Secondly, that despite the ban on import of textiles large scale smuggling had taken place in the country with the result that imported textiles had flooded the local market. Similarly, bad industrial relations and non-payment of EPF monies due to employees have in the past affected the productivity in the private sector time and again. However, the establishment of the Free Trade Zone at Katunayake and the arrival of foreign investors has no doubt strengthened, not only the industrial and technological capacity of our private sector but also enabled the local private sector to understand the disciplines of the international private sector. I believe it is in this context that the Hon. Minister builds his hopes in the private sector.

However, I would hasten to draw the attention of the House to the fact that a responsible private sector can be created in our country only if there are reforms in our administrative system. As the Hon. Minister poses the question, is the public service geared to meet the new challenges Sri Lanka faces today, it is with great respect that, I would state that our public service is not fully geared to meet the modern challenges of this country. We are still far too steeped in a colonial system which has outlived its usefulness in this century, at least after Independence. All the developing countries both in South East Asia and the Far East have reformed their public services. Similarly, the United Kingdom, United States, West Germany and other developed countries too have reformed their public services. Yet Sri Lanka lags behind. Not only should the changes in the public service be structural, the quality and skills have to be quickly updated. The salary structures have to be reviewed and updated as urgently as possible.

Even in my last speech on the 1985 Budget, I referred to the fact that one reason for the failure of the policies of the United Front Government was the public service. The last government had destroyed the administrative system and the administrative structure of this country which was one of the best in Asia, if not in the entire Third World. In fact the abolition of the Ceylon Civil Service in 1962, removed from the public service some of the finest men who would have been an asset to any public service in any part of the world. Sri Lanka lost their services and their value is evidenced by the fact even though some of them have superannuated, yet in the evening of their lives some of them have still helped this Government more effectively than others have done. I do not state that non-civil servants are bad public servants but there are some who do not have sufficient faith in themselves to advise their superiors on important policy issues with the result that when Ministers in the same Government change there is no consistency in policy. A country seeking to have growth needs men capable of assisting in the process of quick

decision making. The process of quick decision making has been retarded and obstructed by the growing lethargy of a poorly paid public service.

At certain levels of the public service there is growing corruption and that is having a devastating impact on the economic growth of our country. Containers of smuggled goods come into this country. Documents describe the container to contain particular items of goods while in fact it contains a different type of article! If the officer dealing with the matter is honest the smuggler is caught. If not, he goes off scot free.

Similarly, we have to study the safeguards adopted in other countries where the free market economy operates. There is no time for me to refer to many countries but I would like to briefly mention certain administrative institutions established in the United States of America. The United States had established a General Accounting Office in 1921 as an agency of government, independent of executive departments, for the purpose of providing an independent audit of government agencies. The General Accounting Office is under the direct control of the Controller-General of the United States appointed by the President with the advice and consent of the Senate for a term of fifteen years. This office is similar to the office of our Auditor-General in a way, but the United States has entrusted much wider powers to the Controller-General. The General Accounting Office has the following functions:

- (a) To assist the Congress, its committees, its members in carrying out their legislative and oversight responsibilities;
- (b) To carry out legal, accounting, auditing and claims settlement functions with regard to Federal Government programmes and operations assigned by the Congress;
- (c) To make recommendations designed to provide for more efficient and effective government operations;
- (d) The Controller-General considers questions which arise in connection with the award of government contracts and certain contracts under government grants.

Statutory and regulatory procedures precisely define the manner in which these government awards are to be made and those competing for such awards, who believe that requirements have not been met in any particular instance could apply to the Controller-General for a determination;

- (e) The Controller-General is required by law to establish an independent personnel management system for personnel at the General Accounting Office; and

- (f) The Controller-General makes final determinations as to the legality of actions taken by Federal departments and agencies with regard to accounting for the use of public funds upon a request by the Government or as a result of congressional inquiry.

In addition to the Controller-General the US has created the Office of Personnel Management which administers a merit system for Federal employment, which includes recruiting, examining, training and promoting people on the basis of their knowledge and skills, regardless of race, religion, sex, political influence or similar practice. The Office of Personnel Management was created in 1978 and this took over many of the functions of the former United States Civil Service Commission. The Office of Personnel Management provides overall leadership management and co-ordination to government-wide efforts designed to address the unique employment problems and needs of particular groups. It also provides policy guidance and assistance to Federal agencies in the administration of government incentive programmes.

Sir, the Office of Personnel Management also administers the Ethics in government Act of 1978, which provides for overall direction of executive branch policies related to preventing conflicts of interest on the part of officers and employees of any executive agency. I believe similar institutions exist in the United Kingdom and in West Germany.

I would most earnestly request the Hon. Minister of Finance to have regard to these modern trends in both the developed countries and the developing countries in the field of administrative structuring and re-organisation so that our public service could be geared to meet the challenges referred to in the Budget.

In the field of public enterprise, it is true that many of our public enterprises have been grossly mismanaged and as a result public money is being wasted. It is most prudent that, as recommended by the Hon. Minister of Finance, a case study of our enterprises that are losing money be done as fast as possible and those which are not viable be closed down, re-structured or privatized. It is unfortunate that Finance Ministers of every Government have referred to the poor output of our public corporations.

In his Budget Speech of 30th July 1964, Dr. N. M. Perera promised to reform Government corporations with reference to their management and the system of appointing directors to Corporations. In his Budget Speech of 25.10.1970, Dr. N. M. Perera again drew special attention to the fact that since 1957 the number of State Corporations and Statutory Boards had

[ජ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා]

increased and Government had made a capital contribution and or loans amounting to some Rs. 2,318 million, yet the return from the trading and industrial corporations have been extremely disappointing and he diagnosed the reason for this disappointing performance as a lack of businesslike approach by the management of these corporations.

The Hon. Minister of Finance too has annually referred to this aspect of the matter and time and again speeches have been made by hon. members of this House on public corporations and their performance. However, in the context of this grave crisis confronting the country the question of losing by public corporations warrants urgent attention of all Members of this House, particularly when the Hon. Minister of Finance has stated that the total burden on the Budget arising from public corporations since 1984 was Rs. 6,923 million. He has further stated that there is gross mismanagement in many public enterprises and as a result public money is being wasted. The Budget has been called upon to meet the losses in corporations which are greater than the entire sum of money spent on food stamps, free education or free health and when he stated that since this Government came into power Rs. 40 billion had been given from the Budget to public enterprises, amounting to more than the entire sum spent on the Accelerated Mahaweli Scheme to-date, I think the time has for us to give serious thought to express our views on the matter if we are to assist the Hon. Minister to achieve objectives of his Budget and improve our economy.

In the course of their speeches on the 1985 Budget all Members of the Opposition too conceded that there is waste and corruption and bad management in corporations. I think the time has come for us to consider this matter as one of the highest priorities if we are to alleviate the burdens of the people of our country.

In the early 1950s United Kingdom believed in nationalization and several authors like Robson, Friedmann, wrote theses on the status and objects and value of public corporations in the world. However, the Wall Street Journal 22.5.85, under the Heading "What Reagan can learn from Thatcher on privatization" refers to the news that Mrs. Thatcher's Government will sell the State owned British Gas Company and that the British gas sale will be the largest flotation to date on the London Stock Market and may well attract more than two million share applications that the last December sale of British Telecom brought in.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(ඉංග්‍රීසි பிரதித் தலைவர் அவர்கள்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! The Sitting is suspended till 1.30 p.m.

රැස්වීම ජව අනුකූලව නවකාලීනව අත්හිටුවන ලදී. අ. සා. 1.30 ට නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමාගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. பி. 1.30 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாகியிருந்தது. பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 1.30 p.m. and then resumed.
MR. DEPUTY SPEAKER in the chair.

ජ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා

(திரு. எ. பி. போல் பெரேரா)

(Mr. E. P. Paul Perera)

Mr. Deputy Speaker, in the morning I was referring to an article in the Wall Street Journal of Wednesday, 22nd May 1985, which carries a news item under the heading, "what Reagan can learn from Thatcher on Privatization". It says that the news that Mrs. Thatcher's Government will sell the state-owned British Gas Company within two years represents only the latest in a privatization policy that holds enormous promises for both Britain and the United States. The Wall Street Journal goes on to state that the Britain Gas sale will be the largest flotation to date on the London Stock Market and may well attract more than the two million share applications that the previous December sale of British Telecom brought in. The Wall Street Journal also states as follows. I quote from this journal of 22nd May 1985 :

"Large State Corporations are political entities as well as economic ones that sustain powerful interest groups quite capable of forming an active part of the political process and of impinging upon the plans of legislators. Their management teams quite enjoy the power and patronage that the direction of a gigantic state combine brings in its wake. They are unlikely to forego this willingly out of any commitment to free enterprise and they are in a position to fight a Government attempt to break them up.

The workforce of State Corporations is heavily unionised and values the security of working in the public sector as well as of the highly favourable labour agreements that it has won in the past, and it is able to campaign against being broken up and privatised and can threaten disruptive tactics to make the prospect unattractive to potential buyers. In each case the micro-political approach has led to success. The groups have been identified that derived advantage from the State operation and the policy has been tailor-made to get their co-operation or to build larger groups with vested interest in the privatised concerns. This process has caught the Opposition wrong-footed on several occasions. The British Labour Party threatened to take back Telecom into State ownership if they were elected. They changed their minds when two million people bought shares. The reason is that privatisation requires art as well as ideology."

A privatization revolution of immense proportion is taking place in Britain and transforming the entire British economy. Privatization is occurring all over the world, even in Communist countries. The British Government sold all its stock in British sugar and 51 per cent of its stock in brit oil (North Sea Oil Operation) and British Aero-space. It has sold almost 40 per cent of

its stock of British petroleum and has sold off subsidia operations on British steel, British railway and British Airways. When Mrs. Thatcher assumed office, nationalized industries accounted for 10 per cent of the British Gross domestic Product and one-seventh of the total investment in the economy. These industries employed 1.5 million people and dominated the transport, energy, communication, steel and ship-building sectors of the economy.

Privatization is practised in Britain on a very large scale. They have evolved Mr. Deputy Speaker, 22 methods of privatization—not one method but 22 methods of privatization—and include sale of public corporations to the workforce or giving it to the public or contracting out the services to private business. These are all methods of privatization—not one system, not merely closure, you can give it to the workers, you can sell it to the public, you can invite joint collaborations, you can contract the functions to a third party like in the textiles here. They are all methods of privatization.

Privatization is not something peculiar to the British economy alone. West Germany, Belgium and other European economies are making inroads in this field. In the Pacific, it dominates Japanese thinking. Even Communist countries, including Vietnam and the Peoples' Republic of China, are considering this type of action today.

It would be prudent, of course, that case study should precede action of this nature, and once the study shows that no improvement can be made by further expenditure of public funds, then privatization may be considered. But I repeat, Sir, there should be a proper case study of each public institution, and it must be examined as to why it is running at a loss; why its liquidity is affected; what is its history; has it been compelled by government directive to subsidize or reduce its prices irrespective of its cost. In the last case, certainly there need not be privatization. It is not the fault of the institution. But where a public institution, a public corporation, has mismanaged its finances, has done things that the Act never permitted it to do, has involved itself in activities which are *ultra vires* the objects of that institution, in such cases there is no future for such a corporation.

Then, Sir, where the public enterprise is viable and improvement is possible by good management, it is incumbent on Government to permit such enterprise to carry on its activities with its own finances without any subsidy from Government. It must be understood, Sir, that except in cases, as the Hon. Minister of Finance pointed out, like public utility, transport and certain special strategic areas necessary for the image of the country, all other institutions should not be financed at this stage by Government, because Government finance means burdens on the poor. Government must get its finances by taxing the people. Every time a Government

taxes, people will protest. So burdens on the people can be avoided if we hand over the losing institutions to people who can run them, may be workers, may be directors, may be members of the public. In appropriate cases the Government could permit private management to manage the public undertakings, as in the case of the textile industries, and in other cases the Government may consider joint collaboration between the public and the private sectors.

In this context, I would urge the House to note the following Acts of Parliament, which must be overhauled to meet the needs and objectives of the Budget, vis-a-vis the public corporations. The State Industrial Corporations Act of 1957 and the Finance Act, No. 38 of 1971, should be amended to ensure more effective financial discipline in corporations.

Sir, I notice that hon. Members have in the past drawn the attention of this House time and time again to the fact that the Finance Act should be amended. It is an Act No. 38 of 1971, while the State Industrial Corporations Act has been enacted in 1957. A lot has happened since then. Therefore it is absolutely necessary and most urgent that these Acts be overhauled without delay. If, for instance, there is a violation of the Finance Act, you have to pay only a measly fine of Rs. 100. There is no provision to penalise or forfeit the property of a director of a corporation for mismanagement. In the course of the Budget Debate last year I had occasion to refer to the socialist legislation of China where the death penalty is prescribed for misuse of public property. In our country we have not yet come to grips with the question. Therefore, I would most earnestly request the Hon. Minister to have regard to the problem, as he rightly has. The remedy must be provided through the Acts of Parliament. That is why I say that the State Industrial Corporations Act of 1957 and the Finance Act, No. 38 of 1971, should be amended to ensure more effective financial discipline in corporations. Loss of public funds caused by either mismanagement and/or neglect of duty and/or waste and/or corruption should be the subject of very stern, deterrent action by Parliament in the exercise of its power regarding public finance.

Sir, I must at this stage draw your attention, respectfully, to Article 148 of the Constitution. Article 148 states:

"148. Parliament shall have full control over public finance. No tax, rate or any other levy shall be imposed by any local authority or any other public authority, except by or under the authority of a law passed by Parliament or of any existing law."

Then Article 150 says:

"150. (1) Save as otherwise expressly provided in paragraphs (3) and (4) of this Article, no sum shall be withdrawn from the Consolidate Fund except under the authority of a warrant under the hand of the Minister-in-charge of the subject of Finance.

(2) No such warrant shall be issued unless the sum has by resolution of Parliament or by any law been granted. . . ."

[ඊ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා]

Our experience is that today there is a growing practice. There is a corporation. The money is voted in the annual Estimates. This money is taken by that corporation and invested in a public company. Now, this is public money. Public money goes into a public company. The public company is not amendable to Parliamentary control or to the dictation of the Auditor-General. It goes through another system, the Companies Law. As a result, there is an erosion of the powers of Parliament. This is the type of thing we have to prevent. Thereafter for us to complain and say, "This is a great imposition on the public or on the Budget", would be totally superfluous unless we pass legislation in pursuance of the power of Parliament to ensure absolute control over public funds, wherever they are. Public funds must be controlled in pursuance of Article 148 of the Constitution. Similarly, Sir, I would respectfully draw your attention to Article 52 of the Constitution, which to permanent Secretaries. You will see that Sub-Section 2 of Article 52 says—

"The Secretary to the Ministry shall, subject to the direction and control of his Minister, exercise supervision over the departments of Government or other institutions in the charge of his Minister."

Now, arising from this, Government regulations have been framed which make the Secretary to the Ministry the Chief Accounting Officer with respect to the departments under the Ministry, but there is no chief accounting officer with regard to the public enterprises under a ministry. Now this, if I may say so, is a very serious, gap, a deficiency which has to be filled in very fast, because there is no chief accounting officer with regard to the funds administered by public enterprises. Each enterprise has accountants. Very often in some of the Committees which we serve we are confronted with the situation where the executive authority in the corporation complains, "We have no accountants". But I am not referring to those accountants. I am referring to the focal point which for the purpose of the Constitution, is the Secretary to the Ministry in charge of those enterprises, and the Secretary is designated as the Chief Accounting Officer with regard to government departments under the Ministry, but he is not made the Chief Accounting Officer with regard to the public enterprises under his Ministry. That is the deficiency. It may be that the Secretary has —

ආධිකාරී විමල් වික්‍රමසිංහ මහතා (ඇහැලියගොඩ)
(කලාභිති විමල් වික්‍රමසිංහ — ඒහෙලියගොඩ)
(Dr. Wimal Wickremasinghe - Eheliyagoda)

May I enlighten the hon. Member on this point. I will quote Section 52 of the Constitution which states—

"The Secretary to the Ministry shall, subject to the direction and control of his Minister, exercise supervision over the departments of Government or other institutions in the charge of his Minister."

Really the word "institutions" here may be construed as corporations, but many chairmen of corporations have never considered the Secretary as the Chief Executive Officer.

ඊ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
(திரு. எ. பி. போல் பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

Thank you. That is so, but I was referring to another aspect, namely the Chief Accounting Officer. What my hon. Colleague says is quite right. He has supervisory power over the enterprise, but he is not the Chief Accounting Officer for the purpose of the Financial Regulations. That is the problem. So very often secretaries take up the position of being very neutral with regard to what happens in corporations. Therefore I would respectfully suggest for the consideration of the Hon. Minister of Finance that regard be had to the fact that there is an Additional Secretary in the Ministry and while the Ministry Secretary — he is a very busy man — has supervisory powers over everything, he is limited as Chief Accounting Officer to the department. So there is an Additional Secretary and I see no objection to the Additional Secretary being made under those regulations Chief Accounting Officer with regard to the public enterprises coming under the Ministry.

ආධිකාරී විමල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(කලාභිති විමල් වික්‍රමසිංහ)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

There will be two persons responsible for the same thing.

ඊ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
(திரு. எ. பி. போல் பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

No, I am merely saying that just as much as the Additional Secretary under the supervisory power of the Secretary is delegated certain administrative functions, this too can be delegated very simply.

ආධිකාරී විමල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(කලාභිති විමල් වික්‍රමසිංහ)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

Are they accepted by the Constitution ?

ඊ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
(திரு. எ. பி. போல் பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

Additional Secretaries are also part of it.

ආධිකාරී විමල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(කලාභිති විමල් වික්‍රමසිංහ)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

Are they accepted by the Constitution ?

ඊ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
(திரு. எ. பி. போல் பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

Why not ?

பெரிசி. சி. வி. தீவனாகை ம஠ன (ம஠னுவர் தீவா தும்தி஠ு஠)
 (திரு. டபிள்யு. பீ. பி. திஸாநாயக்க — கண்டி மாவட்ட அ஠மச்சர்)
 (Mr. W. P. B. Dissanayake – District Minister, Kandy)

I am sorry to interrupt the hon. Member, but I do not think it is possible, because a person is a Chief Accounting Officer by virtue of his office as Secretary to a Ministry. When he is a Chief Accounting Officer he cannot delegate his authority to another person.

சீ. சி. பௌல் பௌரேரா ம஠ன
 (திரு. ஈ. பீ. பௌல் பௌரேரா)
 (Mr. E. P. Paul Perera)

I think I did not make myself clear, Sir. We are talking of two different things. Article 52 of the Constitution is dealing with supervisory powers. The Financial Regulations are dealing with Chief Accounting Officer's powers. There is no reference in the Constitution to the Chief Accounting Officer.

பெரிசி. சி. வி. தீவனாகை ம஠ன
 (திரு. டபிள்யு. பீ. பி. திஸாநாயக்க)
 (Mr. W. P. B. Dissanayake)

It comes in the FR. There is no Chief Accounting Officer in the Constitution.

சீ. சி. பௌல் பௌரேரா ம஠ன
 (திரு. ஈ. பீ. பௌல் பௌரேரா)
 (Mr. E. P. Paul Perera)

Correct. That is what I was saying. There is no provision for a Chief Accounting Officer. Being aware of the Financial Regulations, I was asking, because the Secretary is Chief Accounting Officer for the Government Department, why not have another public servant who is an Additional Secretary as Chief Accounting Officer for the public enterprises. That is all I said. But certainly the focal point of the co-ordination will be the Secretary to the Ministry under the Constitution. Otherwise there is no purpose of having an Additional Secretary. You can have a Senior Assistant Secretary or Assistant Secretary. If you are having an Additional Secretary and he is appointed by His Excellency the President, then I see no reason why, assuming that I am not pressing for the Additional Secretary, he should not be made Chief Accounting Officer for the public enterprises. If it is possible the Secretary himself should be made so. My whole argument refers to the fact that somebody in the Ministry must be the Chief Accounting Officer with regard to the public enterprises under the Ministry. That is all I say. The other matters are essentially details. That is the simple principle for which I am arguing, and I am suggesting respectfully that somebody in the Ministry of secretarial level should be designated as the Chief Accounting Officer responsible for the funds administered in the public enterprises.

And I am going further. Such a person, Sir, should be entrusted with the task of monitoring the performance of public enterprises. Whatever these designations are,

4 – A087145 – (85/11)

whether it is Secretary or Additional Secretary, that makes no special importance to my argument. I am only saying that there must be a Chief Accounting Officer at the secretarial level to be in charge of the funds of public corporations coming under that Ministry. There is no one to-day, and I would suggest that this officer be entrusted with the task of monitoring and evaluating the performance of each corporation and reporting to the Public Enterprises Division of the Treasury or other appropriate body for remedial action where there is waste, mismanagement or corruption. This co-ordination is not there. The only co-ordination, if at all one may call it co-ordination, is what one finds at the end of the financial year, or perhaps, two years afterwards when these bodies come before the Parliamentary Committee on Public Enterprises or the Public Accounts Committee. It is at that stage that things get focused. What I say respectfully is if there is a man who is monitoring the activities of the corporations day to day, its financial transactions, when anything goes wrong, the damage can be minimised. Sir, as a lawyer you are aware that we have to minimise the damages. So we can minimise the damage by acting then and there and promptly. That is my suggestion.

I would suggest that the Board of Directors of each Corporation should be made jointly and severally responsible in all cases of loss caused by mismanagement, neglect of duty, waste or corruption in the Corporation. In fact, the appointment of the Board of Directors should be subjected to these conditions.

I would invite the attention of the House to Section 19 of the Finance Act, No. 38 of 1971, which enables the appropriate Minister to propose to the House the dissolution of a Corporation and the appointment of a liquidator. Section 19 reads as follows:

“Where the appropriate Minister considers that the activities of a public corporation should be terminated, the Minister may, under the authority of a resolution passed by the House of Representatives –

- (a) dissolve the corporation; and
- (b) appoint one or more persons to be the liquidator or liquidators of the corporation.”

I think this is the very same remedy. So, that, case by case, there will be a preceding study, then an executive decision taken, there will be a resolution in the House, the matter will be debated and a decision taken. It is only thereafter that whatever steps in the privatisation process, if any, can be taken. These are legislative safeguards.

In the same context I would invite the attention of the House to the Government-sponsored Corporations Act, Chapter 146. This is a statute which is very much

[ජ. පී. සෝලු පෙරේරා මහතා]

forgotton. They forget that it was the United National Party Government in 1955 that first thought of corporations. Everybody takes the credit that corporations were thought of by the Sri Lanka Freedom Party. No, it was the United National Party Government that thought of corporations in 1955. The Government-sponsored Corporations Act, has a nice section - Section 35 - which enables the Minister in charge, with the concurrence of the Minister of Finance, from time to time, to decide that any shares of the Government be sold to the public. Those are the legislative provisions which may be considered or amended suitably.

I would more strongly urge that there is another aspect, and that is regarding the employees. You will recall that soon after the war was over when the United Kingdom Departments that were operating at the Trincomalee Naval Yard and so on closed down and the employees were retrenched, they found some type of preferential employment or a right to preferential employment in other Institutions and Government. You will recall that happened in 1946 and 1947. Similarly, when any departments close down, then the succeeding departments are requested to employ these people.

Maybe there are difficulties in the Budget, but a certain regard must be given to cases of unemployment. I would go further and suggest that an opportunity be given to those employees who will lose their employment - no doubt, they will be paid retrenchment benefits, but I am speaking of something in addition to all those benefits - to start even in their own villages small scale industries, if possible, with the assistance of the Industrial Development Board under the Small and Medium Investment Scheme. For example, a person in the Steel Corporation - if such a decision is finally taken, I am not aware of it, but I am only giving it as an extreme case - if a person with the technology is given the financial support and advice on how to set himself up in business, I am sure a lot of these people will set themselves up in business if their institutions change hands or they are retrenched. But I hope that most of these institutions would be viable. We have not made such a case-study yet. So I hope they all would be viable.

Lastly, Sir, I would draw the attention of the Hon. Minister of Finance to the need to encourage more foreign investments in our country. There is no doubt that the Greater Colombo Economic Commission and the Foreign Investment Advisory Committee have attracted foreign investment since 1978, and today, at the end of June, 1985, a total of 34,991 persons are employed in the GCEC industries and about 30,000 employed through the industries approved the Foreign Investment Advisory Committee.

Regard must be had, however, to the fact that more and more incentives are being given. Running a foreign investment operation is the most competitive thing in the country. Every country tries to draw the foreign investor into that country. They are offering a lot of incentives to draw them in. More and more attractive incentives are offered by several countries to attract more and more foreign investments. So it is a very difficult task.

The Hon. Minister of Finance himself on 23.11.84 in his reply in the last Budget Debate referred to the special economic zones in China. In regard to taxation they are said to give fantastic concessions. Equipment, spare parts, raw materials, vehicles and other means of production needed by the special economic zones are completely exempted from import duty. All articles for the daily use of foreigners, excluding liquor and cigarettes, are exempt from tax. The rate of income tax is fixed at 15 per cent with a scale down tax system having regard to the volume of investment. Where profits are used as reinvestments for periods exceeding five years they are also exempt from income tax. Profits, Sir, if they are invested once more for a period exceeding five years, are also free of tax. In fact, legitimate profits of investors, the salaries and other earnings of expatriate workers can be remitted out of China completely and fully. There is repatriation of profits. Land is provided at reasonable rates. There are schools for foreign languages and high schools for higher learning in these zones in China.

If China can do this, Sir, I would respectfully propose and recommend for the consideration of the Hon. Minister that resident visas be given to foreign investors here. - (*Interruption*). I am not saying anything - (*Interruption*). Mr. Deputy Speaker, I was referring to the case in China where they are attracting foreign investment. Having said that I am only saying that we should also compete with them. I am not saying we should give what they give - (*Interruption*). Exactly, that is the reason. You are allowing this country to expand. How can you start straightway attracting electronics without attracting garments? Which country started with electronics? Tell me that! Mr. Deputy Speaker, in no country in the world. I am asking the hon. Member for Kalawana to prove it. In no country in the world have investments been coming without garments. Garments always come. That is the quickest investment.

සරත් මුත්තේවුට්ටෙරා මහතා

(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகமா)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

You mean investors come with garments. They wear garments.

சீ. பி. பாலு பரேரா மன
(திரு. எ. பி. போல் பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

Probably you are used to those investors who have no garments. I do not know. That is not the point. That is in Russia. I am talking of Sri Lanka. We want investment. What does it matter what they manufacture - whether it is garments or anything else - as long as there is employment? What are we interested in? After they start business here we have to go into more sophisticated sectors like electronics and technology. Nobody comes into this country for straight high sophisticated industries. Which fool will come here for that? My good Friend, the hon. Member for Matugama - I know he agrees with me - and I know the difficulty we had to bring down very reputed companies dealing in tobacco. What is the reason for that? After all, these multi-national businessmen even do not know the existence of Sri Lanka. Suddenly these businessmen find that their friends have invested in Sri Lanka. Then only they start coming in here and look at Sri Lanka for some type of investment. From the blues nobody comes to Sri Lanka. What is this nonsense? I do not think you are very serious about it. - (Interruption). Rothmans would not dare come to Sri Lanka.

அனில் மூனேசிங்கே மன
(திரு. அனில் முனேசிங்கே)
(Mr. Anil Moonesinghe)

In the first instance I am not against technology coming in. There must be something like that. But the mix is very important. Unfortunately for you the mix has been garments only.

சீ. பி. பாலு பரேரா மன
(திரு. எ. பி. போல் பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

No. That is not correct. If you read the Central Bank Report you will find that gradually more than 50 per cent -

டீன். டென்சில் டிராண்டி மன
(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ)
(Mr. N. Denzil Fernando)

A former Minister says there is no mix, but the hon. Member for Attanagalla says that three rubber factories have been opened - (Interruption). There is a mix all right. There are others, if you want to know. There is a shoe factory.

சீ. பி. பாலு பரேரா மன
(திரு. எ. பி. போல் பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

After all this is a post-lunch session; this is also a type of digestive process for hon. Members of the Opposition. My point is this. We are talking of mix, premix and all types of things. What we need is employment for the youth. We can talk in the House

and on platforms. In our middle age we can give dissertations on high political theory and on what is good and bad. But there are millions of youth coming out of the universities and schools who want a respectable way of living. The Government has to cater for them.

We cannot pick and choose and say that we want garment industries or electronics. We take in whatever comes our way and from there we consolidate. We build up a good reputation for our investment zones and show the world that we are doing well, we are giving tax incentives which are better than others, and there is greater stability in the country. Then more and more sophisticated industries will come into this country. For instance, in the Philipines there is a problem with regard to their stability. You will now see the flight of foreign capital. Take Hongkong. There are a lot of problems with regard to their 1997 Lease Agreement. Hongkong investors are trying to come to Sri Lanka. They want certain tax incentives and that is what I am going to propose here.

There are a lot of investors who are only asking to come to Sri Lanka. We talk and argue but the law of the free market operates. If there are 70 investors it would be unwise for us to think that there will be no casualties. For example, take Browns. There are a number of private sector industries which are having financial difficulties. Therefore, they have groups or cartels as you call them. This is the way of the world. For example, the Chrysler Corporation in the United States, Ford, General Motors and Rolls Royce are having problems. Therefore, does it mean that because they are closing down, in the United States there are problems? No. In the private sector, they do well; some do badly. In the same way in the Investment Zone some investors do well, some do badly. That does not mean that the Zone is closing down. No. These are the risks of the free market. It is a law of survival. That is business.

It is the duty of a Government to create the necessary atmosphere, the climate, to attract foreign investors. Even Socialist countries like China have given liberal tax advantages. Why not we in Sri Lanka? We have a Zone which has operated for the last seven years. It is operating well with nearly 35,000 people employed directly and about another 70,000 indirectly. If you go early morning towards the airport you will see with joy the thousands that are walking into the Zone. Did you see that before 1978? So more and more people will come in. More and more young people will be employed. Is there any difference between an employee working in a garment factory and an employee in an electronic factory when they walk on the road? There is no difference. They want a job and a stable job. Of course from the point of view of the country, as legislators -

අතිල් මුණසිංහ මහතා
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

That is precisely my point. Garments are not stable.

ජ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
(திரு. ச. பி. போல் பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

That is not the point. As responsible legislators, as important people in the country, we are concerned, no doubt, in improving our technology. That is one of the purposes of an Investment Zone. We want employment, then high technology. Firstly it is appropriate technology which moves up to a better technology later on. But the right investor must come. Motorola, Harris Semi-Conductors and so on must come. So I would suggest for the consideration of the Hon. Minister that we should attract foreign investors, not only by giving them tax holidays. I would recommend that resident visas be given to foreign investors who bring in a large part of their foreign exchange into this country for investment, and tax holidays be extended to investors who are expanding their factories to take in more employees -

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා
(திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

The Minister said that he is against tax holidays.

ජ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
(திரு. ச. பி. போல் பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

- as well as to those who are willing to provide dormitories for their workers. The Government, I am sure, is aware that some of the workers have poor living conditions, particularly boarding facilities. We have suddenly started a Zone. Within the space of 6 or 7 years you have to improve the infrastructure; construct roads, provide water service, electricity, telephones, telex, everything, and then we have no money to put up dormitories. So we must get the private sector to build dormitories. Nobody spends money unless there is some tax advantage. After all, that happened in the estate plantations in the old days. So why not in the Zones? Why not provide them the opportunity to build dormitories and give them tax holidays - some preferential system which can attract them to undertake such an exercise? If factory which employs 2,000 workers is prepared to build another 10,000 square feet of space to take in a few more people, why do we not attract those people? Why not we ask that those workers be given dormitory facilities? Once you do that with the correct incentives, the Zone begins to expand, consolidate - (Interruption). Exactly, South Korea and now Thailand. The Philippines started doing it. Singapore does it. That is, a million dollars' investment in the country entitles you to a resident visa. What is

wrong in that? We have enough areas where we can attract the millionaires from Hong Kong. We should think like that. That is why I recommend this. I may be a minority but still I honestly believe that the only way our country can improve is from foreign investment. Russia has faith in the Japanese private sector for the development of the Siberian oil-fields. Poland and some other countries have faith. Why should we not have faith in the international sector? That is my argument. They will not come in by just looking at our faces or just because we are non-aligned or because we are very clever. No. They will come in because they are attracted by incentives. I am sure my Colleague from Matugama agrees with me wholeheartedly.

අතිල් මුණසිංහ මහතා
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Tacitly, tacitly.

ජ. පී. පෝල් පෙරේරා මහතා
(திரு. ச. பி. போல் பெரேரா)
(Mr. E. P. Paul Perera)

Sir, in conclusion, I have a duty on behalf of the farmers of Kaduwela to thank the Hon Minister of Finance and the Hon. Minister of Agriculture, as well as the Government of His Excellency the President, for taking a decision at long-last to provide a pension scheme for the farmers of our country. Everybody spoke about it but it is to the eternal credit of this Government that they took the decision to do it. And for that matter I think it is a historic decision. We who live on the sweat of farmers have at last decided to reward them for it. Thank you, Sir.

අ. හ. 2.16

අධ්‍යක්ෂ විමල් වික්‍රමසිංහ මහතා (අදාලයාගේ)
(கலாநிதி விமல் விக்ரமசிங்ஹ — எஹேலியகொட)
(Dr. Wimal Wickremasinghe - Eheliyagoda)

Mr. Deputy Speaker, in the most customary fashion I should also congratulate the Hon. Minister of Finance and Planning for being able to present his ninth Budget in succession. I must also congratulate him for being able to present a satisfactory Budget under trying circumstances. In fact, one may even say it is an open-ended expenditure Budget on the ground that the defence expenditure which was considered to be about 1.5 per cent GDP in 1977 has risen to 3.5 per cent in terms of GDP in 1985. It may even go up to 10 per cent if we are unable to eliminate terrorism altogether. That is why I venture to say that it may be called an open-ended expenditure Budget.

This budget is a continuation of the liberal economic policy of the Government. If the Government did not follow a liberal economic policy there would have been starvation and even disaster. I may even mention that

the Opposition predicted some kind of departure from the liberal policy in order to prove that this Government's policy has been a failure. But even in economic jargon the theory of cyclical fluctuation is not in operation in Sri Lanka with respect to the exchange control mechanism. Many hon. Members of the Opposition predicted that we would go back to the era of controls but the Hon. Minister has proved the point that we would go ahead with our liberalized policy. In fact, this Budget can be considered as adjusting than disadjusting, in terms of the balance of payments of this country because it makes the contribution to the balance of payments in the medium to long run.

The series of budgets that have been presented by the Hon. Minister has given pride of place to capital formation in this country which has resulted in economic growth. Heavy development projects are now nearing completion and therefore reduction in capital spending as part of budgetary management is on its way. There has been surplus in the current account and there has been some re-phasing of some on-going projects in order to maintain a viable budget. There is no undertaking of public investment projects in areas where the private sector is better equipped for project development. There are also energy saving strategies. Although in deficit, there is some steady improvement in the balance of trade. The Budget deficit has declined as a ratio of GDP from 18 per cent to 10 per cent. Even the current account surplus increased to 4 per cent from a meagre surplus in 1983. If I were to take a few indicators that would give a pointer to the economic progress of the country, in 1978 the per capita income of the country was only US Dollars 182 but it has now risen to US Dollars 340. If you take the rate of growth in terms of GDP, which was .02 per cent in 1971, 3.2 per cent in 1972 and 3.0 per cent in 1976, it has risen since this Government came into power. It was 4.2 per cent in 1977, 8.2 per cent in 1978, 6.2 per cent in 1979, 5.5 per cent in 1980, 5.8 per cent in 1981, 5.1 per cent in 1982, 5.0 per cent in 1983, 5.1 per cent in 1984 and, as the Hon. Minister of Finance has predicted, it will be 5.1 per cent in 1986. In other words, this shows that the rate of growth during the SLFP regime from 1970-77 was only 2.9 per cent whereas the rate of growth during the period 1977-84 was 5.9 per cent.

As the Hon. Minister outlined in the course of his Budget Speech, Sri Lanka has done very well in the Asian region, much better than most countries except Hong Kong, the Peoples Republic of China and India. Even if you were to take investment as a percentage of GDP, it has increased from 15.5 per cent in 1978 to 25.3 per cent in 1984. If you take the other parameters or variables, even in the composition of exports there has been a tendency towards a diversification of the economy.

The National Export Development Plan for 1983-87 envisages a rate of growth of 10.92 or, rather, 11 per cent. But I must confess that our export sector has not been doing well over the past few years except last year when our exports of tea and rubber did well.

There are many constraints in budgetary management, the first of which is the balance of payments constraints. Then we have supply rigidity, especially in the case of our traditional tea exports. Adverse weather conditions as well as built-in growth of expenditure have also been constraints in the Budget. There is also no VFM, value for money.

I must say, in all sincerity, that money has not always been properly utilized. Despite all these constraints, the Hon. Minister has been able to get international financial support to strengthen the balance of payments situation. Not only was relief given to the middle-class but the Hon. Minister also paved the way for less tax evasion.

The reduction of export duty is a commendable thing. I think India has also been able to abolish export duty and I urge the Hon Minister to consider reducing the export duty further.

Of course, there is no room for subsidization under the present system. The subsidization of even Railways and Telecommunication has been completely given up, but emphasis must be placed on economies in these sectors in order to reduce waste.

Personally I am again inclined to congratulate the Hon. Minister for introducing the withholding of taxes on savings and deposits because there has been a great amount of evasion of tax in this area.

As the hon. Member for Kaduwela mentioned at the end of his speech, a contributory pension scheme for the farmer which includes a monthly pension as well as insurance cover against death or disability is a salutary feature, but I must stress the point that there should not be any subsidy in the operation of this scheme. Although a sum of Rs. 75 million as seed capital is being pumped into it the farmer should be made aware that this is not a system where they get a pension or even insurance cover without any payment because this is a contributory pension scheme.

Now, I would like to say a few words about some of the remarks made by the hon. Member for Attanagalla. He has prepared his speech even before the presentation of the Budget. He said so. Therefore, he was not to the point and his speech even took the form of a speech on the Emergency Debate than on the Budget Debate. In fact, he referred to controls forgetting the control-mechanism his Government had in the past. Although this Government got rid of a control-stricken-economy he said that controls have been there

[ආචාර්ය එල්. ඩබ්ලිව්. මහතා]

for some time! During the period of the SLFP Government they gave promiscuous protection to local industries by restricting rival imports in the domestic economy and this resulted in (a) misallocation of factor resources (b) discouragement of process and product innovation (c) protection of vested interests (d) distortion in production and consumption patterns and (e) granting of windfall profits to those who sold imported products. Controls gave rise to more controls and therefore created a stiff-control mechanism. Controls gave rise to arbitrary and discriminatory allocation of foreign exchange. Of course, during the past such controls led to bureaucratic red-tape and delays and also led to possibilities for graft or favouritism in the distribution of exchange permits. Obviously, as you are aware, such a controlled mechanism resulted in taking of foreign trade declarations, that is, under-invoicing of imports, under-invoicing of exports and over-invoicing of imports as an instrument to transfer illegally capital from abroad. At that time when controls were there and the exchange rate was not realistically fixed there was a tendency for many of the people in Sri Lanka to transfer capital for many reasons. There were advantages at that time. One was the distribution of assets and minimizing of risks, probably associated with the fear of expropriation. Another was the ability to travel abroad when stringent exchange controls were imposed. Others were acquisition of property abroad, evasion of tax, and the opportunity to keep money abroad for any other precautionary purposes.

Of course, after these control mechanisms were done away with we have been able to realistically fix the exchange rate and even reduce the activities in the black market to a great extent. This Government dismantled all types of controls, whereas the hon. Member for Attanagalla tried to make out that we are getting back to the control mechanism. The point I want to stress is that we are not. In fact, the hon. Member for Attanagalla said that this Government is hiding from the masses the sort of formula that is now in operation to determine the rate of exchange in Sri Lanka. May be it has many names. Some people call it "dirty floating", some people call it "managed floating" and some others call it "snake in the tunnel type of floating". The hon. Member for Attanagalla asked why the Central Bank hides it? This is one of the ludicrous questions he raised in his speech. Even in September 1975 the Indian exchange rate was linked to a weighted basket of currencies. The Sri Lanka Freedom Party itself during their regime terminated the official pegging of the Rupee to Sterling and linked it to an appropriately weighted basket of currencies. Could the Minister divulge the rate? There is no system of divulging the rate in the case of an exchange rate that is being determined in terms of weights. If it is so, people would

come to know beforehand the movement of the exchange rate, which will result in destabilizing speculation. Sir, the hon. Member was unnecessarily raising a point which is not relevant to the matter in hand.

In fact, the hon. Member, in criticizing the export processing zone or the GCEC or the FTZ said that it was a failure. He said that only garments were available there and there was no value added. The Hon. Minister of National Security gave him a fitting answer. The Sri Lanka Freedom Party itself was contemplating having FTZ in Trincomalee. An Irish expert was brought in by the Export Promotion Secretariat. As you know, beggars cannot be choosers, and therefore the garment factories or entrepreneurs used to come to Sri Lanka. But later in the GCEC became more selective. For example, I may mention to the hon. member for Matugama that chemicals, petroleum, coal, rubber and plastic products have also come into being in addition to other manufactured products. There are about 74 enterprises in operation. 62 enterprises are in production in the Katunayake Investment Promotion Zone and twelve outside the Katunayake Investment Promotion Zone. The hon. Member for Attanagalla mentioned that some are being closed down. This was due to international reasons and not due to any weakness in the system in the Government that is now prevailing. As the hon. Member for Kaduwela mentioned, there are about 35,000 people who are working there, and the indirect employment is more. Therefore the number of people depending upon the activities of the GCEC should be more than 100,000 in the end. Employment opportunities in 1984 alone increased by 12 per cent, in 1983 by 15 per cent, in 1982 by 26 per cent. If you take even the export earnings, it was only about Rs. 524 million in 1978 but increased to Rs. 3,537 million in 1984. The Opposition should make constructive criticism. They should evaluate the objects of the GCEC and say what objects have not been achieved.

I must mention here the objects that have been laid down in order to enlighten hon. Members of the Opposition. They are, to foster and generate the economic development of Sri Lanka; to widen and strengthen the base of the economy; to encourage and promote foreign investment within Sri Lanka; to diversify the source of foreign exchange earnings and increase the export earnings; to encourage and foster the establishment and development of industrial and commercial enterprises within Sri Lanka.

These are primary objects that can be construed in shorter form as economic development, increased foreign exchange earnings, export expansion and diversification and increased employment.

Apart from the broader objects, there are specific objects of the GCEC which are, to promote export-oriented foreign investment, create employment opportunities and increase export earnings.

Again, then hon. Member for Attanagalla said that the terms of trade should be increased by the Government. He said that it was 100 in 1978 and 50 in 1984. He asked, "Why did you not stem the deterioration of the terms of trade?" Can you please tell us how we could do it? The terms of trade deterioration is a factor which is beyond our control. It operates at the mercy of international factors. On the other hand, he even mentioned that there is flooding of imports and consumer goods. I think the Acting Minister of Justice answered very well earlier that the import structure of this country has become development-oriented.

சீயேர்சு கபாநாயகர்
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The hon. Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

சபையின் சீயேர்சு கபாநாயகர் இலாபகரமாக உரையை தொடங்கினார். சீயேர்சு கபாநாயகர் அவர்கள் உரையை தொடங்கினார். இலாபகரமாக உரையை தொடங்கினார்.

அதன் பிறகு, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள் திரு. எட்மண்ட் சமரவிக்ரம தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. EDMUND SAMARAWICKREMA] took the Chair.

ஈபாஸி விமல் விக்கிரமசிங்க
(கலாநிதி விமல் விக்கிரமசிங்க)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

Mr. Deputy Chariman, I would also wish to mention another point in relation to the concept of employment that was stressed by the hon. Member for Attanagalla. He mentioned that this Government has deliberately changed the concept of employment in order to show that employment has increased. He, of course, wanted the Government to conduct another survey on the ground that the survey conducted in 1981-82 is obsolete. I must mention to him that the consumer surveys were done at intervals of 10 years before, and later it was reduced to 5 years. Again it was reduced to three years, and the last survey, which is the Report on Consumer Finances and Socio-Economic Survey, 1981-82, indicated that there has been an increase in the number of people employed. Of course, he mentioned that the definition of employment was erroneous. The definition that is now being used is more stringent than before. It is according to UN classification. This has never been done with a political motive - (Interruption).

You were not here at the time to answer it. But I must say frankly that the reference period has now been reduced from two months to one month and one month to one week. When the reference period is reduced and

when you take only three hours for one day the definition becomes most stringent. In that context, if you see the report you will find that there has been some improvement in employment. Hon. Members of the Opposition fail to stress the good points in a report. They always harp on some points which are only favourable to their argtment. This is the point I would wish to mention.

இந்திரசேன
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)
Jealousy!

ஈபாஸி விமல் விக்கிரமசிங்க
(கலாநிதி விமல் விக்கிரமசிங்க)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

I do not know whether it is jealousy or whether they are obliged to their own party leaders to speak here in that way. They should be more sincere about the matter. If they are quoting the survey report, they must say these things; they must say the things which are favourable to the economy also.

For example, in 1981 - 82 the unemployment rate fell to 11.7 per cent compared to 14.7 per cent in 1978 - 79. Again, unemployment has decreased in all age groups except the 14-18 years age group, where it has remained more or less static. Unemployment has declined at all levels of education except among University graduates, among whom the rate of unemployment has increased to - 9.7 per cent from 5.3 per cent in 1978 - 79. - (Interruption). - I am quoting from this book, the Report on Consumer Finances and Socio-Economic Survey, 1981 - 82, page 322. In fact, the unemployment rate has declined for all major communities, and substantially for low-country Sinhalese. Of the unemployed, those without work for over one year fell from 65 per cent in 1978 - 79 to 58 per cent in 1981 - 82. There has been a significant drop in the proportion of unemployed persons for over one year and two years at all levels of education compared to the position in 1978 - 79. Under-employment has declined since 1978 - 79. The average one month income per income receiver was Rs. 1,111 and the average six months income was Rs. 6,363. In 1978 - 79 the corresponding average incomes were Rs. 616 and Rs. 3,438 respectively. So this is what I wanted to press here. If you are quoting a report you must quote it sincerely and honestly. I will again show you why I say so.

Even with regard to debt service ratio, it is a fact that the debt service ratio has gone up during the past. We do not dispute that fact. What matters is not the ratio but the utilization of debts. There are various ratios that could be prepared - some in terms of overall ratios, others in terms of payments excluding IMF transactions and others in terms of payments including IMF

[ආධාරය විමල් වික්‍රමසිංහ මතන]

transactions. Even the debt ratio can be taken as a percentage of earnings from exports and services or as a percentage of receipts from export services and transfers. The Opposition is in a dilemma on this point. If this Government has not been able to procure aid, they would argue that this Government has not been able to do so because of unsound policies this Government has adopted. On the other hand, if this Government has been able to procure foreign aid, they will argue that we are getting linked to neo-colonialism or we are depending on colonial masters or we are mortgaging our country to others. This is the type of argument they have. Obviously they are in a dilemma on this point. We have been watching this scene over the last few months, if not years. Even the latest World Bank Development Report gives an account of the debt service ratio. Of course, the data that is available is with regard to 1983. Sri Lanka's debt service ratio was 11.9 per cent. The debt service ratio of low middle income countries was 14.4 per cent; middle income countries 18.1 per cent; middle income oil exporting countries 21.1 per cent; middle income oil importing countries 16.1 per cent. India has been doing well of course and its debt service ratio in 1983 was only 10.3 per cent, whilst Malaysia's ratio was 5.9 per cent and Thailand's was 11.3 per cent. And if you take into account the Latin American countries, Bolivia, for example, had a ratio of 30.5 per cent, Costa Rica 60.6 per cent and Mexico 35.9 per cent. All these ratios have been worked out without taking the private sector borrowings into account. In Sri Lanka there is no provision for private sector borrowing unless Air Lanka or a shipping venture should borrow for replenishment of their own capital, but there are some other countries which allow the private sector to borrow in the international market. I know, earlier, some of the entrepreneurs tried to borrow in the international market when our rates were higher than those in the international money market, but with private sector borrowing in Sri Lanka the debt service ratio, Mr. Deputy Chairman, is only 17.5 per cent, whereas in the Philipines it was 42.8 per cent in 1983, in Brazil it was 40.8 per cent, in Mexico it was 45.4 per cent.

Then, Sir, I dare to say that this Budget was the best Budget after the 1979 Budget, because this has been presented under very trying circumstances. On the other hand, there is an increase in defence expenditure. There is a threat to our economy. There are adverse international factors that are operating. But the hon. Member for Attanagalla mixed up the issue and interpreted the 1984 data in the context of 1985. So did the hon. Member for Matugama who passed remarks at that time in relation to the point to point rate of inflation. I would like to say why he has done so. The hon. Member for Attanagalla quoted from page 111 of the Central Bank of Ceylon Review of the Economy for

1984, Table 6.3 and referred to the percentage increases of all food items except sugar, fuel and light and miscellaneous items. We do not deny that there were increases. That was in respect of 1984 and it was true. In that way, in 1984 the Colombo Consumers' Price Index increased by 17 per cent as against 14 per cent in 1983 and 11 per cent in 1982, but there has been a deceleration of prices in the latter half of 1984. This declining trend continued throughout the first quarter of 1985.

අතිල් මුණසිංහ මතන

(ති.රු. අභිබල මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

It has come down ?

ආධාරය විමල් වික්‍රමසිංහ මතන
(කලාතිඨි විමල් වික්‍රමසිංහ)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

Yes, I will show you how it has come down by even quoting data that are not published. - (Interruption) - Give me time. I will tell you. Do not be tense. The Colombo Consumers' Price Index showed an increase of only 1.7 per cent in the first half of 1985 as against 17 per cent in 1984 on a point to point basis which seems to be a little awkward and controversial at the moment, but on a point to point basis there was negative inflation. - (Interruption) - I will show you how it has happened. If you permit me to show you how it has happened you will not laugh the way you did now. If you work out the figures up to October 1985 the index will show a decline of 2.5 per cent.

අතිල් මුණසිංහ මතන

(ති.රු. අභිබල මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

That is a bogus index !

ආධාරය විමල් වික්‍රමසිංහ මතන
(කලාතිඨි විමල් වික්‍රමසිංහ)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

Mr. Deputy Chairman, for the members of the Opposition the figures are bogus when they are favourable to this Government.

අතිල් මුණසිංහ මතන

(ති.රු. අභිබල මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

On the contrary, when they were in Government they said it was a bogus index.

ආධාරය විමල් වික්‍රමසිංහ මතන
(කලාතිඨි විමල් වික්‍රමසිංහ)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

It is not bogus, Mr. Deputy Chairman, when the rate of inflation was about 35 per cent they did not say it was bogus, when this happened about two years back the Opposition never said it was bogus, but only when the rate of inflation has come down to zero level they argue that it is bogus. What is the basis of this argument ? Whom are you cheating ?

ஐந்தாம் கோவை உறுப்பினர்
(திரு. ஹரிந்திர கொறையா)
(Mr. Harindra Corea)

If the hon. Member for Matugama gives me a second I would like to ask him whether in his speeches in the future on economic development, he will ever use the Colombo Cost of Living Index Number or the Central Bank Index Number or the Wholesale Index. What are you going to use after this ?

அகிலே மூலக்கீர்த்தி உறுப்பினர்
(திரு. அனில் முனசிங்கம்)
(Mr. Anil Moonesinghe)

We used them. They are not accurate. When your people were in the Opposition they themselves complained against it.

ஐந்தாம் கோவை உறுப்பினர்
(திரு. ஹரிந்திர கொறையா)
(Mr. Harindra Corea)
Do not use it !

அகிலே மூலக்கீர்த்தி உறுப்பினர்
(கலாநிதி விமல் விக்ரமசிங்கம்)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

Do not use it. Allow us to use it for our own purpose. I will show you how it is true on a point to point basis; that is, from June 1984 to June 1985 there has been a fall from index point 564 to 550. At that time there has been a fixed point decline. There has been a negative rate of inflation. If someone wants to challenge, then he cannot challenge the accuracy of the data. Instead he should challenge the weights that have been given to the consumer commodities. If you argue that the weights are wrong, I would accept it. If you say there is some narrowness in the scope of the index, then there is some argument in it; or if you say that these weights have been changed by the Central Bank to suit political needs, then I would argue; but it has never happened that way. This is the point. I will tell you what the weights are. The weights from 1968; domestic group 60 per cent, import group 35 per cent, and export group 5 per cent. If you say the weights that have been given to commodities were wrong, then there is some argument in it. For example, I will tell you what the weights are. You may even answer that these weights are wrong and therefore this index is not a realistic index. Obviously there are some shortcomings in any index. These are the indexes that have been prepared according to international practices. There may be some flaws in it, but I must say the weights given are, with respect to food 61.9 per cent, clothing 9.4 per cent, fuel and light 4.3 per cent, rent 5.7 per cent, miscellaneous 18.7 per cent. We can even argue that the weights of 61.9 per cent given to food is high, and we can, on the other hand, criticise, that the rent factor is a dominant factor in the normal day to day living and therefore 5.7 per cent is too low.

அகிலே மூலக்கீர்த்தி உறுப்பினர்
(திரு. அனில் முனசிங்கம்)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I ask you a question for clarification. Can you tell me of any commodity the price of which has come down in the last year ?

அகிலே மூலக்கீர்த்தி உறுப்பினர்
(கலாநிதி விமல் விக்ரமசிங்கம்)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

Do you mean to say that without a decline in the prices of commodities the index could go down ? Is that the argument you are trying to make ? But if you really challenge—

அகிலே மூலக்கீர்த்தி உறுப்பினர்
(திரு. அனில் முனசிங்கம்)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I am challenging.

அகிலே மூலக்கீர்த்தி உறுப்பினர்
(கலாநிதி விமல் விக்ரமசிங்கம்)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

But how can you challenge ? Without a decrease in the commodity prices how can the index go down ?

அகிலே மூலக்கீர்த்தி உறுப்பினர்
(திரு. அனில் முனசிங்கம்)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Because it is a bogus index.

அகிலே மூலக்கீர்த்தி உறுப்பினர்
(கலாநிதி விமல் விக்ரமசிங்கம்)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)
It is not a bogus index.

வி. பி. சி. வி. திசாநாயக்க உறுப்பினர்
(திரு. டபிள்யூ. பி. பி. திசாநாயக்க)
(Mr. W. P. B. Dissanayake)

May I interrupt at this stage ? The complaint from the Floor of this House was that the coconut prices have gone down and people are getting lower prices for coconut. Coconut is a consumable article. So, is that not a price reduction ? Is that not affecting the living index ?

அகிலே மூலக்கீர்த்தி உறுப்பினர்
(கலாநிதி விமல் விக்ரமசிங்கம்)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

I am prepared to take up this challenge with the Hon. Member for Matugama, if he says that this index has not been properly constituted in terms of the weights, but he is challenging the accuracy in terms of factors which are not tenable. That is the point I want to make.

அகிலே மூலக்கீர்த்தி உறுப்பினர்
(திரு. அனில் முனசிங்கம்)
(Mr. Anil Moonesinghe)

The Hon. Member has been in the Central Bank—

ආචාර්ය විමල වික්‍රමසිංහ මහතා

(கலாநிதி விமல் விக்ரமசிங்கம்)

(Dr. Wimal Wickremasinghe)

That has nothing to do with the point I am making. I have nothing to defend, I have nothing to be offended with. I do not say it because I was in the Central Bank. On the floor of this House, as an ex-Central Banker, I do not normally praise the Central Bank on any point because I might be prejudiced. As an ex-Central Banker I should say that we have never been cooking up data the way they have been describing. Even the wholesale price index which, of course, is not more representative as than the Colombo Consumer Index, also shows a negative growth of 9.3 per cent in the first half of 1985. I said, of course, it may not be more representative. I need not have said that if I wanted to make use of the argument in our favour. Export is given a higher weightage of 22 per cent in the wholesale index and as you know export prices have gone up. Therefore, there has been a tendency for the wholesale price index also to go down.

I would now wish to say a few words on the speech I made on the Appropriation Bill of 1984, in the Second Reading Debate, on the 21st of November, 1984. I wish to summarise in point form the follow-up action that is needed in regard to the proposals made by me as well as those made by the Hon. Minister of Finance. Hereafter I would suggest that the review of the economy may be mostly tabled. In fact I wish to make a suggestion and I hope the Hon. Minister of Finance will take it up in a sincere spirit. I think the review of the economy in the budget may be mostly tabled, but the review of the proposals from the viewpoint of implementation should be included. For example, the effects of the tax proposals that have been made last year and their outcome in terms of the revenue or the granting of half tax holiday for certain selected non-traditional export industries last year or even investment relief for the purchase of shares in companies which have established now labour intensive industries in districts outside Colombo.

The Hon. Minister of Finance last time introduced a new concept. The concept of regional development which is now being done through the IRDP, NORAD and also through the DCC and DCB budget. Such an examination could be more useful in the Budget Speech and even the change in the turnover tax proposals for the establishment of a stabilization fund for the plantation sector. The Hon. Minister proposed that too. But this has not come into operation. It may be that the environment is now not satisfactory to have one of that nature. Therefore, the review, the explanation could be more important than the usual review of the economy.

In fact I made a few proposals last time, one of which is the increase of the estate duty limits, which was good. The Hon. Minister of Finance has now done away with

that. The estate duty has been abolished. I proposed the establishment of an Export Development Bank. This suggestion has now been placed before the Consultative Committee on Finance and Planning. I must say that the Central Bank has been very slow in its proposal towards the creation of an Export Development Bank. I even stressed the importance of creating a domestic Letter of Credit for the facilitation of credit to the export sector. I am glad that the Bank of Ceylon has now implemented a limited type of domestic credit scheme and I hope that its progress would be reported to us in due course.

Sir, I also suggested the creation of a Savings Board because we need a savings policy. This has been successful in Japan. These proposals have not received attention. I even suggested the creation of a Unit Trust as a subsidy of the Central Bank for the purpose of consolidating savings outlets and channeling them to socially profitable investments within the framework of the stock exchange and capital market. I also suggested the creation of trust institutions. I am puzzled as to why the General Banking Trust Business Bill has not been brought before Parliament. Even the Securities Council Bill proposed by the Central Bank as well as by the Hon. Minister of Finance in order to regulate the activities of the stock exchange, to create legislative protection to investors, to create a conducting environment for the operation of investment trusts, unit trusts or any other organization such as building societies, investment bonds, saving bonds, term assurance scheme etc. has also not been brought before this House.

Sir, even the broadening of the open market operations by the Central Bank was suggested by me when I spoke on the last Appropriation Act. I also suggested the proposal for the transformation of a medium and long term credit fund into a national development fund.

In fact, Sir, I suggested some amendments to the Monetary Law Act in order to create some subsidiaries, without which it is not possible to do so at the moment. I am aware that some amendments to the Monetary Law Act are before us but this suggestion has not been taken into account. The hon. Member for Kaduwela (Mr. Paul Perera) rightly mentioned that some amendments are needed to the Finance Act of 1971.

Mr. Deputy Speaker, before I wind up my speech on the Appropriation Bill, I wish to refer to some cautions that have been mentioned by the Hon. Minister of Finance, the most important of which is the submission of supplementary estimates. The Hon. Minister has given repeated warnings on this matter. In order to stress this point he gave a comprehensive description of additional recurrent expenditure provision amounting to Rs. 3,156 million, additional capital expenditure

provisions amounting to Rs. 3,777 million and net lending on advance account amounting to Rs. 2,014 million.

How could the Hon. Minister of Finance cover the deficit if such supplementary estimates are presented off and on ? I am saying this in all sincerity because this Budget is only a revenue budget. The Hon. Minister of Finance has done a splendid job. He has control over the revenue proposals but he does not have control over expenditure estimates. That is why the Hon. District Minister for Kandy (Hon. W. M. P. B. Dissanayake) has been ying with the idea of suggesting an Estimates Committee, a Parliamentary Select Committee, to go into this matter because the Hon. Minister of Finance does not have control over expenditure.

It may be that there is some built-in expenditure which cannot be avoided. Therefore, it is necessary that co-operation be given by other Ministries in order to make this Budget a more viable one. There is no doubt that there is built-in expenditure but a lot more could be done. For, example, except in regard to defence, flood relief and Food Commissioner's rice imports, other supplementary estimates for purchases could have been anticipated beforehand and included in the main expenditure estimate. There is no forecast. The reason is that there is no indicative planning. There is a lack of medium-to long-term planning. There is also a lack of perspective planning. This must be mentioned in all sincerity.

The next matter I wish to mention is mismanagement in the corporation sector. I think many hon. Members are going to speak on this matter and if time permits me I will do so at the Committee Stage. The Hon. Minister has repeatedly warned about this matter and he had done so with a lot of courage. For example, the Sugar Corporation has been taking Rs. 112 million, the Cement Corporation has been taking Rs. 214 million, the Steel Corporation has been taking Rs. 100 million and Air Lanka has been taking Rs. 800 million. There are all big sums of money.

Mismanagement in the corporation sector has been repeatedly mentioned by the Parliamentary Committee on Public Enterprises. But I am sorry to say that this Committee on Public Enterprises has not been taken seriously. The Parliament has power over finances, but as it has other business in hand this matter has been entrusted to this Committee on Public Enterprises which has a reporting function. Over the last few years we have been reporting on these matters to Parliament but unfortunately the reports of this Committee have not been taken seriously. I would urge that you to take this matter up for serious consideration and make provision in the Standing Orders for a Debate so that hon. Members of this House will be able to ascertain what is wrong with regard to these corporations.

The Hon. Minister mentioned that those corporations which cannot be rehabilitated would be wound up. But if we are to do that we must do it soon. The reason is that there is lethargy and indiscipline in the corporation sector. Employees do not know what will be closed down. Therefore, to avoid speculation, take a decision for once and for all. The Hon. Minister mentioned that compensation that will be paid would be much higher than had been paid on earlier occasions. The Hon. Minister also said that there had been gross mismanagement with regard to finances in most of the corporations. A sum of Rs. 40,000 million or Rs. 40 billion has been given from the budget to public enterprises.

Sir, permit me to mention this matter. The government of Malaysia in 1974 established a ministry for co-ordination of Public Corporations. Even I made this suggestion some time ago. In 1974 the Indian government set up a Public Enterprises Selection Board in order to select the right type of persons or to recommend suitable persons to government. There is a Bureau of Public Enterprises in India. I do not wish to mention anything more on the performance of public corporations. I may perhaps get a chance later during the Committee Stage of the Budget.

I thank you for permitting me to speak a few words on the Budget prerndted by the Hon. Minister of Finance.

අ. ක. 3. 8

වබලව. පී. බී. දිසානායක මහතා (මහනුවර දිසා ඇමතිතුමා)
(**திரு. டபிள்யூ. பி. பி. திஸாநாயக்க — கண்டி மாவட்ட அமைச்சர்**)
(**Mr. W. P. B. Dissanayake - District Minister, Kandy**)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දීර්ඝ කථාවක් කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. මගේ අදහස් ස්වල්පයක් ඉතා කෙටියෙන් ඔබතුමා වෙත ප්‍රකාශ කරන්නටයි මා බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ. මේ උත්තරීතර සභාවේ වගකිවයුතු අවස්ථා දෙකක් තිබෙන බව අපි දන්නවා. මුදල් පිළිබඳව තීරණ ගැනීමට මේ සභාවට තිබෙන වගකීමත්, රටේ නීති සම්පාදනය පිළිබඳව මේ සභාවට තිබෙන වගකීමත් යන කරුණු දෙක නිසා පරිලිච්ඡේදනව ගැටියට මේ සභාවේ උත්තරීතර භාවය ආරක්ෂා වී තිබෙනවාය කියන එකයි මගේ හැඟීම. මේ අවස්ථා දෙකෙන් එකක් වන මුදල් පිළිබඳ තීරණ ගන්නා අවස්ථාවේ පළමුවැනි පියවර ගැටියට මම සලකන්න කැමතියි මේ අයවැය විවාදය. මේ අයවැය කථාවෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ඒ මුදල් පිළිබඳ යෝජනා සාකච්ඡා කරන්නේ මේ සභාවට තිබෙන මූලික අයිතිවාසිකමක් ගැටියටයි. එමනිසා මේ අවස්ථාවේද දේශපාලන පසුබිමක් ඇති කථාවක් කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ.

මගේ අදහස් ගැටියට අයවැය යෝජනා මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරන විටම එම යෝජනාවල කොටස් දෙකක් තිබෙන බව අපට පිරිසිදුව පෙනෙන කාරණයක්. අය පිළිබඳව එකක්, වැය පිළිබඳව එකක් වශයෙන් මේ අයවැය යෝජනාවේ කොටස් දෙකක් තිබෙනවා. අය පිළිබඳ කොටස ගැන මම වැඩිදුර යමක් කියන්න යන්නෙ නැහැ. රජයේ ප්‍රතිපත්ති අනුව ඊළඟ අවුරුද්දට මුදල් ප්‍රතිසම්පාදනය කර ගැනීම සඳහා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ සභාවට යෝජනා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. වැය පිළිබඳ යෝජනා ගැන මම අදහස් ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කිරීමටයි බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, වැය පිළිබඳව මම යමක් කියන්නට කලින් අය පිළිබඳව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන යෝජනා ගැන අදහස් ස්වල්පයක් ඉදිරිපත් කිරීමට කැමතියි.

[වබ. එ. ඩී. දිසානායක මහතා]

පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය මේ රටේ ඇති වූණ දවසේ සිටම අයවැය කථාව පවත්වන දවස කියන එක මේ රටේ ජීවත්වෙන ගැම කෙනෙකුගේම ඉතාම තීරණාත්මක දවසක් ගැටියට කවුරුත් කල්පනා කළ යුගයක් තිබුණි. රු එළිවෙන විට - අයවැය කථාවෙන් පසුව ගොට දවස වන විට - මොන විධියේ බද්දක් මේ රටේ පනවයිද, මොන මොන බඩුවල මිල ඉහළ යයිද මොන විධියේ තත්ත්වයකට රටේ ජනතාවට මුහුණපාන්නට සිදුවෙයිද කියන අවිනිශ්චිත තත්ත්වයකින් මේ රටේ ජනතාව ජීවත්වූණ යුගය ඒ තරම් පරණ යුගයක් නොවෙයි.

අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ තවවන අයවැය ලේඛනයයි මේ. තව අය වැය යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමේදී මුදල් අය කර ගැනීම පිළිබඳව, එගෙම තැත්වීම් අය පිළිබඳව ඉදිරිපත් කළ යෝජනා එකකටත් මේ රටේ ජනතාවට බරක් නොවන විධියට ඉදිරිපත් කළ නිසා මෙය ඉතාමත් සානුකම්පිත, සාර්ථක, දක්ෂ අයවැය ලේඛනයක් ගැටියට මේ අවුරුද්දෙන් අපට එතුමාට ස්තූති කරන්න සිද්ධ වෙනවා. මගේ දැනීම වැඩි පුරම තිබෙන්නේ රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවලට වැය ශීර්ෂවලින් වියදම් කර තිබෙන මුදල් පිළිබඳව නිසා මගේ කථාව මම සීමා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ ඒ අංශයට පමණයි.

Mr. Deputy Chairman, as I said earlier I do not wish to make a very long speech but I just want to bring to your notice a few things that I have noticed in this House as a Member of this Assembly and also as Chairman of the Public Accounts Committee.

Sri Lanka has been undertaking national budgeting for over 3 1/2 decades. At the end of this period we have to look back and see where we are. I am proud to say, Sir, that during the last few years there has been a lot we could speak of and boast of. I remember the time, specially during the 1977 period, when I had to go all over the country, specially in my own electorate, visiting homes for and on behalf of the United National Party. If ever I walked into a poor man's hut, I found he did not have a roof above him. There were no door-frames and window frames. There were pieces of sacks and gunny bags hanging in front of his house to serve as a door. The sky was his roof. I remember the time when people lived more under trees than in homes. We can be satisfied today, Sir, that our performance during the last years is something that we can be proud of. Today, people not only live in homes with roofs but they live in their own homes.

I do not think there was any commitment by this Government that they would build so many homes. We not only built homes but made people who occupy them the owners of those homes which are their own castles. As such I think we can now speak with pride that it is not in vain that people voted us to power in 1977. I do not for a moment, Sir, expect or intend to cause any bad feelings amongst the hon. Members of the Opposition. Fortunately they are not here. Even if they had been here, I would never have offended them. Perhaps, they had their own difficulties and that is why they could not do it.

In the rush, Sir, even during this Budget Debate, I heard the hon. Member for Attangalla accusing the Hon. Minister of Finance that this is a deficit budget. It

may be appearing to him as a very miraculous thing, a wonderful thing that this Government has innovated! But I must say, Sir, that the last surplus budget of Sri Lanka was in 1954-1955 and that too was during the reign of United National Party Government. It is thereafter that this country plunged into this precipice of deficit budgeting.

I do not want to speak about a deficit budget because my hon. friend the Member for Eheliyagoda (Dr. Wimal Wickremasinghe) on the other side is a more competent person to speak about this aspect of the subject. So I do not want to touch on a subject that I do not know very much. I must admit that I am a farmer; I am no student of economics, I am no student of history. I see this Budget from the point of view of a farmer and an average Member of Parliament.

(Interruption) We can be proud that the Hon. Minister of Finance has achieved the goal of national budgeting. We can be proud that this Government has been able to deliver the goods to the people of this country in keeping with the pledges it gave when it came into power. I do not think my hon. Friend in the Opposition, an experienced politician as he is, is going to dispute what I say. I do not say that everything is rosy. I do not say that we have found everything that we have looked for. I do not say that we have fulfilled the ambitions of all the people in this country. But all what I say is that we have been able to be fair by the people who put us in the saddle. He would not challenge me about the enormous housing projects that our Government has completed. He would not dispute the enormously large development programmes that this Government has executed during the last few years. Knowing the financial position of this country, when the last government handed it over to us, I would not think that he will dispute that everything that this Government could do has been done to promote educational systems. We have built new universities, training colleges, high schools and primary schools. It was only a few days ago, Sir, that I had the privilege of being present at the Mahaweli educational institute - a new dimension in the field of education - where young persons with GCE Advanced Level qualifications are recruited through a competitive examination without any consideration for politics or to what family circles they belonged. They are taken in, trained for three years and diplomas in education are to be awarded to them. [Interruption].

අතිල් මුණසිංහ මහතා
(ශ්‍රී. ආණිල් මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I wish to mention that the pupil-teacher ratio has dropped since our time.

பெலிவி. சி. வி. டீயாணாயக மதனா
(திரு. டபிள்யு. பீ. பி. திஸாநாயக்க)
(Mr. W. P. B. Dissanayake)

Do you say that we have recruited less teachers? [Interruption] I must categorically say "no".

ஹரீந்த் கோரிய மதனா
(திரு. ஹரிந்திர கொறயா)
(Mr. Harindra Corea)

He does not believe in statistics.

அங்கிபெரேயே
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

We do not have the pupil-teachers now. The hon. Member is worried about pupil teachers!

அநில மூனேசிங்கே
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Mr. Deputy Chairman, My good Friend the hon. Acting Minister of Justice will agree that you can quote a document against a person.

பெலிவி. சி. வி. டீயாணாயக மதனா
(திரு. டபிள்யு. பீ. பி. திஸாநாயக்க)
(Mr. W. P. B. Dissanayake)

Sir, I do grant that they have their own problems while we also have our own problems. I must say that the accusation that the Opposition made against us on this side of the House was that we recruited teachers at random. He is now speaking of pupil-teachers. [Interruption]

திசேய்டர் காரக வயாபதிவூ
(குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள்)
(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Hon. Member for Matugama can say all these things when you are given a chance to speak. Let the Hon. District Minister continue now.

அநில மூனேசிங்கே
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Permit me to interrupt, Sir. The hon. Member was asking me certain questions. That is why I had to intervene.

பெலிவி. சி. வி. டீயாணாயக மதனா
(திரு. டபிள்யு. பீ. பி. திஸாநாயக்க)
(Mr. W. P. B. Dissanayake)

I did not ask questions, I was just speaking to him. Sir, I will address the Chair in future.

I thought my hon. Friend whom I know so well had no respect, regard or faith in statistics. I agree that statistics sometimes hide the most important things. Some people say they are like bikinis. Either the hon. Member does not like statistics or he must not be liking the bikini?

Anyway, I must say that we have appointed teachers. We did not stop recruiting teachers. We are recruiting them even now. At least 2,000 teachers will be appointed during the month of December. They are graduate teachers. 2,000 graduate teachers will be appointed by December and posted to schools. After a short period of training, they will be posted to schools in the first term of 1986.

அநில மூனேசிங்கே
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

How many nurses are there per patient?

பெலிவி. சி. வி. டீயாணாயக மதனா
(திரு. டபிள்யு. பீ. பி. திஸாநாயக்க)
(Mr. W. P. B. Dissanayake)

Sir, I quite see the hon. Member's point. Nurses require to be nursed and people who require nursing require nurses. I will bring this to the notice of the Hon. Minister of Health so that adequate nursing facilities will be provided to the hon. Members of the Opposition because they require nurses so much.

I promised to restrict myself to the expenditure side in the course of my speech. In a few days, hon. Members will vote For or Against this Appropriation Bill which the Hon. Minister of Finance has presented. It will thereafter become law, the result of which would be that in 1986 the GOVERNMENT will be working on the basis of the money allocated to the Public Service in the Budget.

I said earlier that Parliament is supreme in the control of finances. Sir, I regret to say that that control has been eroded so much that I am beginning to wonder whether Parliament exercises any control of finance, except when hon. Members get up here and speak. Hon. Members have the right to get up here and speak. That is about all. Other than that, the privileges of this House and the rights they enjoyed, have been eroded during the last so many years. As a result, control of finances by Parliament is only a myth, if not for the Budget Debate. It is there only in theory. Can we tolerate this situation? We cannot.

அநில மூனேசிங்கே
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Hear, hear!

பெலிவி. சி. வி. டீயாணாயக மதனா
(திரு. டபிள்யு. பீ. பி. திஸாநாயக்க)
(Mr. W. P. B. Dissanayake)

I am not speaking for my party, nor am I speaking as a Minister but I am speaking as Chairman of the Public Accounts Committee. There is waste, waste and waste.

காபாய் லீமல் லீக்ரமசிங்ஹ
(கலாநிதி விமல் லீக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

Can I again interrupt for a moment? You are referring to the Hon Minister of Finance and Planning. May I refer to the minutes of the meeting of the Consultative Committee on Finance and Planning held some time back?

The Hon. Minister as Chairman of the Committee informed the Committee that the last Treasury minutes had been issued in 1968 and during this period it had not been the Public Accounts Committee that was responsible for the observations. After 1968 no Treasury minutes had been issued mainly because it had ceased to serve the purpose. The earlier practice had been for the Treasury to issue minutes relating to various matters dealt with in the Report presented to Parliament by the Public Accounts Committee under the hand of the Secretary to the Treasury on the instructions of the Hon. Minister of Finance. It has been the duty of all Chief Accounting Officers and Accounting Officers to study the Reports and the minutes and be guided by them with regard to future financial operations. The above provisions of the Financial Regulations apply only to Government departments and not to Public Corporations. I was trying to get the Treasury to issue Treasury minutes in relation to public corporations, but they resisted on the ground that this is not a matter for the Treasury. In fact, the Hon. Minister of Finance, as Chairman of the Committee, further said, in relation to the corporations, that the provisions of the Finance Act, Section 15, made the position clear, that is, that the Minister of Finance had no power over the Minister in charge of a corporation.

Section 15 reads as follows:

“The appropriate Minister may direct the governing body of a corporation to give effect to such recommendations made by the Public Accounts Committee in its report to the House of Representatives relating to the corporations as may be determined by the Minister.”

So, what the Hon. Minister of Finance indicated to us at the meeting was that in place of the Public Accounts Committee now there is a Committee on Public Enterprises to deal with the corporations. The recommendations of the COPE report had to be taken into cognizance by the appropriate Minister. If the appropriate Minister does not consider seriously the recommendations made by the COPE or the PAC, the Hon. Minister of Finance argued that there was nothing that he could do about it.

டிஸ்சனாயக்
(திரு. டபிள்யூ. பீ. பி. திஸ்சனாயக்)
(Mr. W. P. B. Dissanayake)

I respect my hon. Friend's view, Sir. But as Chairman of the PAC I say that corporations are not coming within the purview of my Committee, and I have not made a detailed study as to whose responsibility it is to have the Treasury Minutes sent out about the proceedings and findings thereon at the COPE level. All that I say is –

காபாய் லீமல் லீக்ரமசிங்ஹ
(கலாநிதி விமல் லீக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

Even in relation to Government the Treasury has failed to issue instructions.

டிஸ்சனாயக்
(திரு. டபிள்யூ. பீ. பி. திஸ்சனாயக்)
(Mr. W. P. B. Dissanayake)

I hold the view, and I hold very firmly to it, that the Treasury is bound to issue Treasury Minutes. I hold it very firmly. I do not want to waste time on that matter. Not that I do not respect your view, but on this I am prepared to show that the Treasury is bound by this law to issue the Treasury Minutes. It is an obligation cast on the Treasury. I must say, as I told you before, the Treasury is a sick person. The Treasury is very sick.

காபாய் லீமல் லீக்ரமசிங்ஹ
(கலாநிதி விமல் லீக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. Wimal Wickremasinghe)

Since 1968.

டிஸ்சனாயக்
(திரு. டபிள்யூ. பீ. பி. திஸ்சனாயக்)
(Mr. W. P. B. Dissanayake)

That is why you all have not issued the Treasury Minutes. Sir, I was speaking about how the chief accounting officers have become a law unto themselves. There is no authority who can question them. The Treasury can act only in an advisory capacity. That too is taken in good spirit. They have no right, Sir, to interfere and say, “Well, you have been not too prudent in this investment; you have not carefully utilized the government resources; due to negligence on the part of your officials there has been waste.” This situation must be corrected, Sir. what is the point in our sitting here over a month talking about a lot of things, if there are no controls and if there is not discipline in the control of finances that we give from here? We are not here merely to approve a Bill. We have a right to know how it is implemented. We have a right to show if there is a deficiency. I am sure the Hon. Minister of Finance is going to take me in that spirit. We must know, Sir, how the money we give is spent.

The intention of Parliament is that the money that we vote here at the end of this month is most usefully spent, because the money is very dear ; our people are in want. There are people crying out, Sir, and tapping our doors asking for more and more. The unemployed people are tapping the doors of Parliament, Sir, asking for more and more employment. The terrorists from above, Sir are shooting. We have no time to waste ; we have no money to waste. Time wasted is money wasted. And see how much of waste there is in this country. There are many aspects in this subject of waste ; that is waste due to idle man-hours. How many people drawing wages are not contributing their mite by working their hours of work for the development of this country ? How much of machinery is lying idle ? How many frauds take place in some places ? How much of wanton destruction there is ? All this is contributing to the waste that this country can ill afford. I do not think we can afford this waste. I feel the time has come when Parliament must exercise its authority and give all the assistance that it can to the Hon. Minister of Finance to find ways and means of eradicating waste. I may suggest with the permission of this House that the time has come when we should turn back and say, "Waste is corruption." I do not think there is anything more that we can do. Let us have no mercy on those people who are contributory factors to this colossal waste that we can ill afford. We simply cannot afford this waste. In fact, thousands of people are drawing salaries, wages and idling without work. They are on the pay-rolls of so many corporations and Government departments.

Work sites are spread all over the country. There is no well established plans for expenditure, programmes are not studied in detail, a lot of ambitious programmes are being undertaken which cannot see the light of the day in this year, the next year or in another ten years. All this means money. So I commend this to the hon. Members of this House who are charged with the responsibility for the efficient management of the finances of this country. Every one of you are charged with that responsibility. We must all co-operate with the Hon. Minister of Finance to bring back the old system of Treasury control. I know many people would not agree with me. They will say, "Oh, the Treasury is a bureaucratic institution." They do not like it, Sir. They say, "Do away with the Treasury. Be done with the Treasury ! Well, Sir, it is not an unholy place ! In fact, they hold our purse. They have to exercise a certain amount of vigilance, but can they do it ? We must give the Treasury teeth if we want it to bite. Therefore I strongly advocate and commend to this House that if you, hon. Members here, want financial discipline in this country, if you do not want to see waste, if you are interested in the management of finance in the efficient manner that you thought was happening, then let us get back to the system we had. We need not follow a system

merely because it existed. We need not go into new fields if we cannot do it. We have tried it out once and we are going to try again and succeed.

கிஷோர் கார்னல் டயாபர்டிஜூ
(குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! Mr. Deputy Speaker will now take the Chair.

சுனதூர்சி கிஷோர் கார்னல் டயாபர்டிஜூ துரிதமாக ஓடுதல் பிடிவதில், கிஷோர் கார்னல் டயாபர்டிஜூ [பலமீத வெள்ளத்தின் மீது] துரிதமாக ஓடுவார்.

அதன் பிறகு குழுப் பிரதித் தலைவர் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, பிரதித் தலைவர் அவர்கள் [திரு. நோயல் வைத்தியரத்ன] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair and MR. DEPUTY SPEAKER [MR. NORMAN WAIDYARATNA] took the Chair.

பி. வி. சி. வி. தலைமை மன்றம்

(திரு. டபிள்யூ. பி. பி. திஸாநாயக்க)

(Mr. W. P. B. Dissanayake)

Mr. Deputy Speaker, I was on the subject of waste and I only hope what I said would not go waste. Often when you speak about waste what you speak also goes waste ! So I only hope that this House would not allow what I said to go waste.

I must then come Sir, to the most improper, unthinkable account in the Government sector called the Advance Account. There is an account in the Government accounting, Sir, called the Advance Account. It is an entity within an entity. I think the hon. Members of this House would agree with me or pardon me when I say, that Parliament has lost control of this Advance Account completely. And mind you, Mr. Deputy Speaker, there are two hundred such accounts in this country. Two hundred Advance Accounts ! We can ill-afford this number, Sir. Parliamentary control, as far as this account is concerned is limited to the limits only. We can only speak about the limits of this account. They report to us only the limits. We are limited to the limits. That is the irony of this Account. I am not opposed to the Advance Accounts if somebody can undertake to have a control over them. As a Member of this House and a Member of your Committee on Public Accounts, I must say that nobody could have any control of these accounts.

சுனதூர்சி விமல் விக்ரமசிங்ஹ

(கலாநிதி விமல் விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. Wimal Wickremasinghe)

Not lending on Advance Account this year has been about Rs. 2,014 million.

பி. வி. சி. வி. தலைமை மன்றம்

(திரு. டபிள்யூ. பி. பி. திஸாநாயக்க)

(Mr. W. P. B. Dissanayake)

I think it is about Rs. 5,000 million.

சுனதூர்சி விமல் விக்ரமசிங்ஹ

(கலாநிதி விமல் விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. Wimal Wickremasinghe)

Altogether Rs. 5,000 million or more.

ඩබ්ලිව්. ඩී. ඩී. දිසානායක මහතා
(திரு. டபிள்யூ. பி. பி. திஸாநாயக்க)
(Mr. W. P. B. Dissanayake)

These Advance Accounts are blank cheques given to the Public Service and has become a source of unorthodox and indisciplined financing, that they have within their means. You will be surprised, Mr. Deputy Speaker, these Advance Accounts had been utilized even for foreign trips. Advance Accounts have been utilized for foreign trips, trading accounts to give advances to public officers and so forth. Then Advance Accounts were given on a Treasury grant. Can we afford this, Sir. Two hundred Advanced Accounts are working in this country from the money we are giving the hon. Minister of Finance. What you and I know is only the limits of expenditure. We have no details as to what the other commitments are, and this is a blank cheque we are giving these people. They can write any amount in that cheque. This is one of the most indisciplined systems of finance management in any country, I must say. I strongly commend to the hon. Minister that these two hundred accounts be done away with. Let them come in the programmes. Let them be voted for in this House. Let these hon. Members know for what they are voting this money. Let them know for what they are raising their hands for in this House. I am afraid Sir, unless something is done about this we're going to be in serious difficulties.

I was speaking to you, Sir, of this very colourful Institution of the Chief Accounting Officer and the Accounting Officer. I must say that they are mere ornaments today. They no longer carry with them any sense of responsibility to the Minister of Finance. It is the Minister of Finance. Who appoints them as Chief Accounting Officers. But they carry no responsibility to the Minister in charge of the subject of finance. I, therefore, say that the position of the Chief Accounting Officer and the Accounting Officer is a mere ornament. The Financial Regulations which we have, the Holy Bible, which everybody in the public sector is expected to observe, the Golden Rules of this book are honoured more in the breach. - (Interruption). The way you looked at me Sir, I got the feeling that you are almost asking me to stop.

I do not expect anyone to be offended, but in fairness to the people whom I represent, those poor people in Gampola who sometimes put up with a lot of difficulties and problems, in fairness to them I must say a few things more. There is a new trend - privatisation. I am not opposed to privatisation. If a Corporation cannot function efficiently, if it is going to be a burden on the Exchequer, if it is going to be dependent for ever and ever for grants from the Exchequer for their existence, I do not think that they have right to stay. They have no

right to stay. But I ask you, Sir, is who responsible for this situation in the Corporation sector? These Corporations have been established, very ambitious schemes, for the welfare of the people of this country, to serve the community with broader perspectives. But those people who were expected to serve, have served themselves very well, Sir. They have not served the country.

By mere privatisation or sale of shares are we fair by the people of this country if we allow those people who defrauded millions and billions of public money, which if it was with us would have gone to build village roads, give water to our farmers, build hospitals and more schools and more employment - if we allow them to go port-free? All I wish to say is, Sir, I am not opposed to privatisation, I am not opposed to the sale of shares, if it is a burden on the country and the country has to be saved from a grave situation. All that I say is in the name of justice, prior to privatisation, please hold public inquiries against those people who have ruined those Corporations. What is going to happen to those poor people who were employees of these Corporations and who have been looking after their families? Their wives and children are today bewildered. They are wondering what their tomorrow is. We cannot help feeling sorry for them. They are going to be adequately compensated, but for how long are they going to have that money?

I, therefore, urge, Sir, in the name of justice and in the name of God that all those people who are to be retrenched as a result of privatisation, of sale of corporations, be absorbed on a priority list into other vacancies that occur in the Government sector and in the corporation sector. None of them must be left on the road. They have committed no sins, Sir. All the sins have been committed by the boards of directors, the chairmen and those responsible for mismanagement. Let us hold them to ransom. We will hold public inquiries. Let us bring them to the Galle Face Green and ask the people to ask them for their own explanations. I would not say anything more.

Sir, I have one thing more in the interests of Parliamentary control of finances. These corporations are owning buildings, valuable assets, machinery and equipment. If we sell them to the private sector, we must have a proper valuation and the value of these premises together with the equipment and outlay must be paid to us before they go private. This House is responsible for the finances of this country. I am not opposed to the sale. I am not opposed to anybody buying them. Whoever wants to buy them can buy them, but the value of government property must be safeguarded. Once they go private, the Auditor-General has no right of entry, this House has no right of control. Our valuable assets will be leaving our hands.

It is, therefore, my duty, Sir, however unpleasant it is, to bring to your notice that adequate security measures be taken to safeguard the interests of Government property, machinery and equipment in the case of those institutions that are up for sale.

Sir, I am aware of a certain Government Department that has gone private. Treasury has lost all control over it. Treasury has lost complete control. Parliament has lost all control. Our arms that we extend to the Auditor-General have lost complete control. Billions and billions worth of government assets are at stake. The private sector can tomorrow pack up and say, "Well, we have sustained a loss; we are going. You can have them as you like". By the time we get them back all the assets would have got depleted, depreciated.

I, therefore, very kindly request of you, Sir, that we must be very careful, before we hand them over, to see that our interests are well safeguarded.

Then, Sir, may I have a little more time if you can give me. I spoke about the Auditor-General. This institution of Auditor-General is created by Parliament. For the Auditor-General to be independent, like his counterpart under the Westminster Parliament, he is appointed by His Excellency the President. He is under no Minister. He is accountable only to Parliament. He is answerable to Parliament. He is controllable only by His Excellency the President. In theory he is apparently an independent man.

May I ask you, how independent is he? His clerks and his assistants are all appointed by the Ministry of Public Administration. His staff is transferred by the Ministry of Public Administration. His money is paid from the Treasury. The Treasury extends another arm of control over the Auditor-General. Can you call him independent? Does he fear someone? Can he use his discretion? Has he got free expression? I suppose he has. If not, I leave it to you that he be an independent man and the institution be an independent institution. In the last year's Budget Debate I did say that there were two hundred odd vacancies in his own department.

I am concerned about the Auditor-General because my activities are dependent on reports submitted to Parliament by the Auditor-General. As he does not come within any Ministry there is not stage at which this can be said. Therefore, I say this now with your permission. I personally feel that the Auditor-General should exercise that amount of independence and that he should be under no obligation to anybody at any place. I think the intention is there. The intention is so provided in the Constitution. That is why, like Her Majesty the Queen in England appointing the C. & A.G., His Excellency the President appoints the Auditor-General here. I therefore, urge you to look into

this matter and see whether he can act without fear or favour, express his views without fear or favour and do his job independently as he is expected to do.

My good Friend, the hon. Member for Kaduwela, made reference to the American system of the Comptroller-General and the Auditor-General. The system in England is a little different, whose methods we have adopted here. Our system of accounting, the Auditor-General, the Treasury, Financial Regulations and the budget process is very similar to the system prevailing in Westminster. I think the system is almost identical. But there had been a few changes of late in England. At Westminster there is a gentleman called the C. & A.G. He is Controller and Auditor-General in one person. He is appointed by Her Majesty the Queen and is regarded as an employee of Parliament. He is answerable only to Parliament.

Then, in England we find that there is another institution called the Audit Commission. The Audit Commission is appointed by the Minister in charge of Local Government. Their business is to study reports and advice on all matters of accounting in the local government sector. They do not come within the purview of Parliament but they come within the purview of the Minister. They are acting in the capacity of private sector. They charge fees. So I personally feel that the C. & A.G. system in Westminster with the present improvements is more acceptable to Sri Lanka and I commend it to this House.

I have also prepared a report about the tour we undertook to London to study the systems of accounting in Westminster Parliament. I only hope that the report we have prepared will be a useful document. I did not want to present it during the Budget because everyone is so busy and the Hon. Minister of Finance himself is so busy at this time. My Committee report is due and it is ready and it will be presented to you, Sir, in due course of time.

Speaking about the Auditor-General, I must say that we have a routine system of auditing in this country. When I spoke about auditing, I heard somebody saying, "You get the accounts three years later". It is correct. I must admit very modestly that I have just completed the Excesses Report for the year 1983 - two years behind time! It has necessarily got to be so, Sir, because it is only after the end of the year that accounts are drawn up; it takes another six months for the accounts to be finalized and another few months for the Auditor-General's officers to go into those accounts, and by the time it comes to Parliament it is sometimes 1 1/2 to 2 years late.

What I want to suggest is a little different to what we have now. We must have an on going audit system working in our country. We must be assured that we get

[ජී. ඩී. එස්. ද සිල්වා මහතා]

කරදරකාරී තත්වයක් ගැන කවරුන් දන්නවා. මේ රටේ ඉතිහාසයේ කිසි දිනක නොතිබුණු විධියක ඉතාමත් තීරණාත්මක සංවිස්ථානයකටයි අපි ඇවිත් තිබෙන්නේ කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන් කියවුණා. මේ 1986 අයවැය යෝජනා එතුමා ඉදිරිපත් කළේ නොයෙක් නොයෙක් අඩුපාඩුකම්, නොයෙක් නොයෙක් කරදර මධ්‍යයේ ඉදගෙනයි. ඒවායින් සමහරක් තමයි, උතුරු - නැගෙනහිර පළාත්වල තිබෙන දරුණු තුස්තවැදි කලබල. ඒ වාගේම සැහෙන සහනයක් ලබා දුන් නේ මිල හරි අඩකට පහත බැසීම. ඒ වාගේම තුස්තවැදි කලබල නිසා ලංකාවට විදේශිකයින්ගේ පැමිණීම අඩකින් පමණ අඩුවීම. ඒ වාගේම කලින් සඳහන් කළ විධියට සංස්ථා කිහිපයකම නොයෙක් විධියේ අඩුපාඩුකම් ඇතිවීම. මෙවැනි මුදල් පරිහානියකට අපට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉතාමත් ඥානාත්විතව, බොහෝම දුරදර්ශී කල්පනාවකින් යුතුව බොහෝම සාර්ථක අයවැය යෝජනා 1986 වර්ෂය සඳහා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා.

ඉහතින් සඳහන් කළ කරුණු නිසා මේ අයවැය ඉදිරිපත් කරන්න පෙර අපි හිතුවා, අපිට හුඹක් බර පැටවෙයි කියා. නොයෙක් දෙනා මේ ගැන කථා කලා. මේ අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්න පෙර 13 වැනිද උදේ අපි නොයෙක් දෙනා හමු වුණා මට මතකයි. ඒ හැම දෙනෙක්ම කල්පනාකාරීව බලාගෙන සිටියා, අද බර පැටවෙන්නේ මොනවාටද කියල. කීප දෙනෙක් කල්පනා කලා, නොයෙක් නොයෙක් වර්ගයේ බදු පැනවෙන්න පුළුවන්ය කියා. මෙම අයවැය යෝජනාවලින් අපට අවහිරකම් ඇති වෙන්න පුළුවන්, බඩු මිල ඉහල යන්න පුළුවන් ආදී වශයෙන් නොයෙක් ආකාරයෙන් ඒ අය කල්පනා කලා. ඒවැනි තත්වයක් අපිත් බලාපොරොත්තු වුණා. තමුත් මට මේ අවස්ථාවේදී කියන්න පුළුවන්. අර මී මැස්සා මල නොතලා රොන් අරගෙන මී වදය ගැදුවා වාගේ අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉතාමත් ඥානාත්විතව කල්පනා කර හැම දෙනාටම ප්‍රයෝජනවත් වන විධියට මේ අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කලාය කියා.

අපේ මුදල් ඇමතිතුමා රට රටවල් ගානේ ගිහිත්, අපේ රට ගැන කථා කර, කරන්න බැර දෙවල්වලට පවා මුදල් ලබාගෙන තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට අප සැම දෙනාගේ උපහාසය හිමි විය යුතුයි. පසුගිය අවුරුද්දේ වාගේ මේ අවුරුද්දේත් අයවැය යෝජනා සම්බන්ධයෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් විවේචන ඉදිරිපත් කරයි කියා මා කල්පනා කලා. 1984.11.14 වැනිද ඉදිරිපත් කළ පසුගිය අවුරුද්දේ අයවැයේ විවාදය ආරම්භ කරමින් කථා කළ විරුද්ධ පක්ෂයේ අන්තතගල්ල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) මේ සභාවට ලිපි කිහිපයක් ගෙනවිත් ලෝක බැංකුවේ ඩේට්ඩ් ගොපර් මහත්මයාට විරුද්ධව සැහෙන විවේචන ඉදිරිපත් කලා. මෙවර අයවැය සම්බන්ධයෙන් එතුමා කථා කළේ ඒ විධියට නොවෙයි. එතුමා බොහෝම සුළුවෙනුයි කථා කළේ. එතුමා කීවේ කොහොමද? "It is not very exciting. It is dead as a door nail." සමාන්තයෙන් අන්තතගල්ල ගරු මන්ත්‍රීතුමා බොහෝම හයිසෙන් කථා කරන, බොහෝම දරුණු විධියට විවේචනය කරන කෙනෙක්. තමුත් එතුමා මෙවර අයවැය විවාදයට සහභාගිවෙමින් කථා කළ ආකාරයෙන් මට තේරුම් ගියා, අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා 1986 වර්ෂය සඳහා ඉදිරිපත් කළ අයවැය යෝජනා ඉතාමත් සාධාරණයි කියා. එම අයවැය යෝජනා මහජනයාට ප්‍රයෝජනවත් විධියට ඉදිරිපත් කර ඇතැයි කියන බවක් එතුමාගේ කථාවෙන් අපට තේරුණා ඒවාගේම මගේ හැඟීම අනුව එතුමාගේ කථාවේදී -

he has lost his punch. There is no punch at all. There is no attack. In my opinion it was insipid and tasteless.

ඒ නිසා මට කියන්න පුළුවන් මේ වර ඉතාමත් සාධාරණ අය වැය යෝජනා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාය කියා. මට ආඩම්බරයෙන් කියන්න පුළුවන් මුදල් ඇමතිතුමා ඉතාමත් නිවැරදි විධියට හොඳට කල්පනාකාරීව ක්‍රියා කිරීම නිසා. නිවැරදි ආර්ථික කළමනාකාරිත්වය නිසා, උද්ධමනය බිඳවට බැස්සුවාය කියා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(ශ්‍රී ලංකා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ)
(Mr. Ananda Dassanayake)
උද්ධමනය බිඳවට ගෙනැවිත් නැගූ.

ජී. ඩී. එස්. ද සිල්වා මහතා
(ශ්‍රී ලංකා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ)
(Mr. G. V. S. de Silva)

ඔබතුමා තමයි කියන්නෙ, බිඳවට ගෙනැවිත් නැගූ කියා. එහෙත් දැන් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක්ම එය හොඳට සසඳා පෙන්වුවා. දැන් ගණන් හඳුලා පෙන්වුවා. බිඳවට ගෙනැවිත් තිබෙනවාය කියා. එය තමුත්තාත්සේලා විශ්වාස කරන්නෙ නැති එක ඇත්ත. මෙනවා කිව්වත් තමුත්තාත්සේලා විවේචනය කරනවා විනා විශ්වාස කරන්නෙ නැගූ. මට බැර වුණා. කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආනන්ද දසනායක මහතා) කථා කරන වේලාවේ සභාවේ ඉන්න. තමුත්තාත්සේලා එක දෙනෙක් පමණයි. ඔය අන්දමට විවේචනය කරන්නෙ. තමුත් වැඩි දෙනෙක් කියන්නෙ මොකක්ද? මම 13 වෙනිද මේ සභාවේ වැඩ කටයුතු අවසන් වූ හැටියේම එක් රැස්වීමකට ගියා. හොඳට රටේ නොවේ කාරණා දන්නා බුද්ධිමතුන් විසි දෙනෙක් පමණ එහි සිටියා. මම ඇහුවවා කොහොමද මේ ගැන මොනවාද කියන්නෙ කියා. ඒ සැම දෙනෙක්ම මේකට ප්‍රශංසා කලා.

උද්ධමනය බිඳවට බැස්සාය කියන එක ගැන තමුත්තාත්සේලා විවේචනය කරනවා ඇති. තමුත්තාත්සේලාට ඒ ගැන කියන්න අදහස් ඇති. තමුත් උද්ධමනය බිඳවට බැස්ස තිබෙන හැටි ගණන් හඳුලා පෙන්වා තිබෙනවා. බිඳවට බැස්සු මේ කාල සීමාව බොහෝම අමාරු කාල සීමාවක්. එහෙත් ආර්ථික වෘද්ධිය සියයට 5.1 ක් වී තිබෙන වේලාවක්. අන්ත ඒක ප්‍රශංසනීය කටයුත්තක් හැටියට මම පෙන්වා දෙන්න ඕනෑ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීවවා, එතුමා හොඳට කල්පනාකාරීව ක්‍රියා කළ නිසා, එතුමාගේ දුරදර්ශී කල්පනාව නිසා, එතුමාගේ කළමනාකාරිත්වය නිසා, රැකියා විරහිත බව සියයට 28ක් සියයට 12ට බස්සා තිබෙනවාය කියා. තමුත්තාත්සේලා ඒක පිළිගන්න ඕනෑ. තමුත්තාත්සේලා ඒ ගැන තර්ක කරනවා ඇති. තර්ක කළත් කාරණාව ඇත්ත. Facts are stubborn. ඒ කොපමණ කීව්වත් තමුත්තාත්සේලා විවේචනය කරනවා. තමුත් අපි කාරණා පිළිගෙන ඒ පිළිගැනීම කරුණු සහිතව ඔප්පු කර තිබෙනවා.

මම විශේෂයෙන් මතක් කරන්න ඕනෑ, මේ දවස්වල අපේ මැදි කාලීන පොදු ආයෝජන වැඩ පිළිවෙල අනුව තේ පොල් රබර් වතු පුදුම විධියේ දියුණු තත්වයක තිබෙන බව. මගේ අත්දැකීම් අනුව මම සත්තෝෂයෙන් කියන්න ඕනෑ. මේ රජය බලයට පත් වුණාට පස්සේ වතු වල පාලනය සහ නිෂ්පාදනය පිළිබඳ කලින් තිබුණු තත්වයන්හි හාත්පසින්ම වෙනස්කම් ඇති වී ඉතාමත් දියුණු තත්වයට පත් වූ බව. ඒ හොඳට කල්පනාකාරීව කටයුතු කළ නිසයි. එද ඒ වතු රජයට පවරාගන්නට පස්සේ මම කියන්න ඕනෑ, වතු වල තත්වය ඉතාමත් සීග්‍රයෙන් පහල බැස්සාය. කළමනාකාරිත්වය ඉතාමත්ම අවලක්ෂණ විධියට කටයුතු කරන්න පටන්ගත්තා. පෝර අරගෙන ගොස් විකුණාගත්තා. පෝර වතු වලට දම්මේ තැනූ නිෂ්පාදනය ගැන කිසිම දෙයක් සෙව්වේ නැහැ. තමුත් අද හැම තැනකම ඉතාමත් සංවිධානාත්මක අන්දමට ඒ වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. තේ සහ රබර් නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීම සඳහා සහකාරී වැඩි කර තිබෙනවා. තේ තැවන වගාව සඳහා ගෙවනු ලබන සහකාරීය හෙක්ටයාරයකට රු. 11,737 සිට රු. 25,000 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම රබර් තැවන වගාව සඳහා ගෙවනු ලබන සහකාරීය දීමනාව හෙක්ටයාරයකට රු. 22,239 සිට රු. 24,710 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා.

අද තේ සහ රබර් වතු වල දකින්නට ලැබෙන දියුණුව ගැන අපි ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ. ඒ දියුණුව ඇති කිරීම ගැන ඒ පාලක මණ්ඩලයටත් ඒ වාගේම බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව මෙසේ මුදල් වෙන් කර කටයුතු කිරීම ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටත් අපි සතුකි කරන්න ඕනෑ.

ඒ වාගේම ජල විදුලි ව්‍යාපෘති දෙකක් ආරම්භ කරන්න යනවා. ඒවායේ ධාරිතාවයන් එකතු වුණාම, මෙහෙවැට 842.25ක ධාරිතාවක් අපට ලැබෙනවා. මුළු ලංකාවේම හැම ගම් - නියම්ගමකට වාගේ - දුප්පත් උදව්වට පවා - අද විදුලි ආලෝකය ලබා දීමෙන් යනවා. මා මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් පත් වන විට මගේ ආසනයේ තිබුණේ විදුලිබල යෝජනාක්‍රම තුනයි. තමුත් අද 14ක් පමණ තිබෙනවා. මගේ ආසනය පමණක් නොව ලංකාවේ හැම පළාතක්ම වාගේ විදුලි ආලෝකය නිසා අද ලස්සන වී තිබෙනවා. දුප්පත් ලමයින්ටත් විදුලි බුබුලුක ආලෝකයෙන් හොඳට පාඩම් කිරීම සඳහා මේ රජය අවස්ථාව ලබා දෙනවා යයි මුදල් ඇමතිතුමා කීවා. අපේ රජය අවුරුද්දක් පාසාම, එක්තම - එක්තම, දිනෙන් - දිනම ඉතාමත් කල්පනාකාරීව

මුදල් පරිහරණය කරන නිසා ඒ කාර්යය කරන්න අපට පුළුවන් වුණොය කියන එක මේ අවස්ථාවේදී මම සත්කෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. මගේ ආයතනයේ පමණක් නොව මුළු ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ හැම ගම් - නියමිතමකටම විදුලි ආලෝකය ලැබීම නිසා මහජනයා ඉතාමත් සත්කෝෂයෙන් ඉන්නවා. ඒ ගැන ඒ හැම දෙනාම රජයට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

ඊළඟට මම කියන්න කැමැතියි, සංචාරක ව්‍යාපාරය ගැන. සංචාරක ව්‍යාපාරය දැන් ඉතා පහත බැසගෙන එන බව අපි කවුරුත් දන්නවා. එසේ සිදු වී තිබෙන්නේ අද මේ රටේ තිබෙන ත්‍රස්තවාදී ප්‍රශ්නය නිසයි. කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා නොයෙක් අවස්ථාවල කියන දෙයක් තමයි, අපි කවුරුත් එකතු වී සාමය ඇති කරන්න ඕනෑය කියන එක. සාමය ඇති නොකළොත් අපේ රට දියුණු කරන්න බැරි වන බව අපි කවුරුත් පිළිගන්න ඕනෑ. ශික්ෂණ රෝහල් හා වහිතා කටයුතු පිළිබඳ තියෝප්‍රා ඇමතිතුමා කීවා, රටේ සංවර්ධනය සඳහා වෙන් කර ඇති මුදල් ඒ සඳහා වැය නොකර රටේ සාමය ඇති කිරීම සඳහා යොදවන්න ඕනෑය කියා. මමත් එය අනුමත කරනවා. අපේ රටේ සාමය තැන්නම්, සමගිය තැන්නම්, ලංකාවේ ඉන්න හැම දෙනාම සමගියෙන් එක්කයු වී තැන්නම් කවදවත් අපේ රට දියුණු කරන්න පුළුවන් වේය කියා මම හිතන්නේ නැහැ. ඒ තත්ත්වය ඇති කරන්න තමයි, අපේ රජය විශේෂයෙන් මහත්සි ගත්තේ. නමුත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය ඒ සම්බන්ධයෙන් නොයෙක් අවස්ථාවලදී විවේචනය කරන බව අපි දන්නවා. ඒ නිසා සමහර විට මට කල්පනා වෙනවා, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරු ඒ විධියට විවේචන කරන්නේ ඇයි කියා. ඒ අය වුණත් රටට ආදරය කරන බව අපි දන්නවා. එහෙම නම් අපේ රජය ඉදිරිපත් කරන යෝජනාවලට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරු විරුද්ධ වන්නේ ඇයි කියා මට කල්පනා වෙනවා. සමහර විට දේශපාලන බලාපොරොත්තු ඇතිව වෙන්කර පුළුවන්, එහෙම කරන්නේ. ඒ මන්ත්‍රීවරුන් රටට ආදරේ නිසා, තම - තමන්ගේ පලාත්වලට ආදරේ නිසා, තමන්ගේ ජනතාවට ආදරේ නිසා ඒ අයගෙන් මම කැරුණුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, එක් දෙයක්. අපි එක් කෙතෙක්වත් කැමැති නැහැ, කිසිම සිංහල මිනිසෙක්, දෙමළ මිනිසෙක්, ලංසි මිනිසෙක්, හින්දු හක්නිකයෙක් හෝ මුස්ලිම් හක්නිකයෙක් අපේ ඇත් වෙනවා. නමුත් කතානුවලට මෙන් අප අතර අද නියම සමගියක් නැති නිසා රට ක්‍රමයෙන් පහත වැටෙන්න එය හේතු වී තිබෙනවා.

1978 දී ආරක්ෂක කටයුතු වෙනුවෙන් වියදම් කළේ රුපියල් දසලක්ෂ 560 ක් පමණක් නමුත් ලබන අවුරුද්ද සඳහා ඒ වෙනුවෙන් රුපියල් දසලක්ෂ 6,196 ක් වෙන් කරන්න සිදු වූ බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීවා. අද රටේ පවතින්නේ ගෘහතක තත්ත්වයක්. එවැනි තත්ත්වයක් රටේ නොතිබුණා නම් ආරක්ෂක කටයුතු වෙනුවෙන් ඒසා වශාල මුදලක් වෙන් නොකොට ඒ මුදල්වලින් වශාල කොටසක් මේ රටේ සංවර්ධන කටයුතු රාශියක් සඳහා යොදවන්න තිබුණා.

එද ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කළාට පස්සේ මගේ වාහනයට පෙට්රල් ගහගන්න මම ගියා. 'සර්, මුදල් ඇමතිතුමාගේ කඩාව අපි අහගෙන හිටියා, මේ තරම් වශාල මුදලක් ආරක්ෂක කටයුතුවලට වෙන් කිරීම ගැන අපි කැමතියි, නමුත් එහෙම වෙන් කරන්න අවශ්‍ය නොවුණා නම් අපට කොයි තරම් ලස්සණට ඉන්න පුළුවන්කම තිබුණාද?' කියා ඒ පෙට්රල් ඡෙඩි එසේ සේවකයන් මට කීවා. සාමාන්‍ය මහජනයායි, එහෙම කියන්නේ. අද රටේ තිබෙන්නේ ඉතාමත් අවාසනාවන්ත තත්ත්වයක්. රුපියල් දසලක්ෂ 6,196 ක් කියන්නේ කොපමණ වශාල මුදලක්ද ?

'අපි මේ තත්ත්වය වලක්වා ගන්නේ කොහොමද, මේ ප්‍රැවී රටේ අප කාටත් එකතු වී සමගියෙන් ඉන්න බැරිද' කියායි ඒ සේවකයානුත් අහන්නේ. අපි කවුරුත් දන්නවා, මේ ත්‍රස්තවාදී ව්‍යාපාරයට එකතු වී සිටින්නේ, ඒ ව්‍යාපාරයට පක්ෂපාතීත්වය දක්වන්නේ බොහොම වික දෙනෙක් පමණක් බව. ඒ නිසා රට වැටී සිටින මේ උග්‍ර අර්බුදකාරී අවස්ථාවේදී, මේ තීරණාත්මක අවස්ථාවේදී මම හැම දෙනාගෙන්ම ඉල්ලා සිටිනවා, අපි කවුරුත් එකතු වී සමගි වී අපේ රට දියුණු කිරීමට මහත්සි ගත යුතුය කියා. මේ රුපියල් දස ලක්ෂ 6,196 ක් අති වශාල කොටසක් ඒ සඳහා වෙන් නොකොට රටේ සංවර්ධනය සඳහා යොදවන්න තිබුණා, අපේ රටේ සාමය පවතිනවා නම් ; සාමදානය පවතිනවා නම්. ඒ මුදල්වලින් පාසල් හදන්න පුළුවන්, ඉස්පිරිතාල හදන්න පුළුවන්, විදුලි යෝජනා ක්‍රම තව ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන්. පාරවල් හදන්න පුළුවන්. මේවා සම්පූර්ණයෙන් දැන් අධිපණ වී තිබෙන්නේ මේවාට මුදල් වියදම් කරන්න බැරි වී තිබෙන්නේ මම කලින් කී කැරුණු නිසායි. ඒ නිසා හැම දෙනාගෙන්ම විශේෂයෙන්ම විරුද්ධ

පක්ෂයෙන් අප ඉල්ලා සිටිනවා මේ සම්බන්ධයෙන් අපට එක්කගු වෙන්නය කියා, අපට විරුද්ධව කතා කරන්න එපා. අපේ ජාතික ආරක්ෂක ඇමතිතුමා කියනවා වාගේ තමුත්තාත්සෝලා සමහර වෙලාවට කතා කරන දේවල් ත්‍රස්තවාදීන්ට ප්‍රයෝජන වෙනවා. ඒ අය ඒවායින් ප්‍රයෝජන අරගෙන, තව විකක් පාඩම් අරගෙන, අපේ සමගියක් නැහැ, අසමගියක් තිබෙන්නේ කියා හිතාගෙන, මේ සමගියක් නැති පලාත්වල මිනිසුන්ට ගහන්න පුළුවන් කියා කල්පනා කර වැඩ කරනවා. ඒ නිසා මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කරන්න ඕනෑ, රට දියුණු කරන්න ඕනෑ නම් රට සංවර්ධනය කරන්න ඕනෑ නම් අපි දියුණු වෙන්න ඕනෑ නම් අපේ බාල පරම්පරාව දියුණු කරන්න ඕනෑ නම් අපි සමගි වෙන්න ඕනෑ බව. අප අතර සාමදානය ඇති කරගන්න ඕනෑ, එහෙම තැන්නම් මෙය කවදවත් කරන්න බැරි වැඩක් බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ.

ඒවාගේම සංස්ථා ගැන නොයෙක් දෙනා මේ අවස්ථාවේදී කැරුණු කීව්වා. මමත් රාජ්‍ය ගිණුම් කාරක සභාවේ සහිකයෙක් නිසා විශේෂයෙන් මටත් පෙනී ගොස් තිබෙනවා, ලංකාවේ තිබෙන මුදල් තාස්තිය. මම හිතන හැටියට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ ගැන නොයෙක් අවස්ථාවලදී මතක් කර තිබෙනවා. සමහර දෙපාර්තමේන්තුවල තිබෙන මුදල් තාස්තිය අපට පෙනී ගොස් තිබෙනවා. සමහර වෙලාවට නොයෙක් නොයෙක් ව්‍යාපෘති, ප්‍රයෝජනයක් නැති ව්‍යාපෘති යෝජනා කරනවා. මොන කැරුණක් නිසාද දන්නෙ නැහැ. ඒ ව්‍යාපෘතිවලට දහස් ගණන් සල්ලි වියදම් කරනවා. අත්තිමට බලන විට ඒවායින් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැති වෙනවා. ඒ නිසා තමයි, මම මේ කැරුණු කීව්වා.

නොයෙක් විධියේ තාස්තිය වෙනවාය කියා නුවර දිස්ත්‍රික් ඇමතිතුමාත් කීව්වා. නොයෙක් අංශවල එකවුත්තියා මිලිසර්ස්ලාය කියන අය අප ඉදිරියට ආවාම මේ මුදල් තාස්තිය ගැන අපට පෙනේ. මවුන් මේ ගැන කිසිවක් කල්පනා කරලා නැහැ. එතෙක්ට එකතුරු මේ අය දන්නේ නැහැ, මේ මුදල් වියදම් කරලා තියෙන්නේ කොහොමද කියා. සමහර වෙලාවට ඒ ගොල්ලන් දන්නේ නැහැ, කොහොමද මේ මුදල් වියදම් කරලා තිබෙන්නේ කියා. නුවර දිස්ත්‍රික් ඇමතිතුමා කීව්ව එක හරි. මේ සම්බන්ධයෙන් අපි හුඟක් කල්පනාකාරී වෙන්න ඕනෑ. අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේ ගරු සභාව මගින් මුදල් වෙන් කිරීම ගැන පමණක් නොව මේ මුදල්වලින් නිසි ප්‍රයෝජන මහජනයාට ලැබෙනවාද කියන එක ගැනත් රටේ සංවර්ධන වැඩ කටයුතුවලට මේ මුදල් නිසි විධියට වියදම් කෙරෙනවාද කියන එක ගැනත් කල්පනා කරන්න ඕනෑ.

මුදල් වෙන් කරන එක ඇත්ත. නමුත් අර්ථයක් නැතිව ඒවා වියදම් කරන අවස්ථා අපි එමට දක තිබෙනවා. සමහර අය මේ මුදල් කාණුවේ ගලාගෙන යන විධියට වියදම් කරනවා. මේ අයට මේවායේ වටිනාකම තේරෙන්නේ නැහැ. මේ විධියට මුදල් තාස්තිය කිරීමෙන් සමහර විට මවුන් අන්වර්ථයක් ලබනවාද දන්නේ නැහැ. සමහර අවස්ථාවලදී අප ඉදිරියට එන නිලධාරී මහත්වරුන් - විත් එකවුත්තියා මිලිසර්ස්ලා, එකවුත්තියා මිලිසර්ස්ලා එහෙම - අප ඉදිරියට ඇවිත් තමයි, මේ ගැන සොයන්න යන්නේ. එතෙක් තමන්ගේ දෙපාර්තමේන්තුවල මොනව වුණාද කියා ඒ අය දන්නේ නැහැ. මේ ගැන අපි විශේෂ අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ.

මම හිතන්නේ අපේ නුවර දිස්ත්‍රික් ඇමතිතුමා මේ ගැන හොඳ විවේචනයක් කලා. හොඳ දීර්ඝ විස්තරයක් කලා. මම ඒ ගැන කියන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ, නමුත් මම හොඳින්ම දන්නවා, එතුමා සමහර වෙලාවට මේ ගැන කතාසල්ලට පත් වන බව ; කතාගා වන බව. සමහර දෙපාර්තමේන්තුවල හුඟක් අන්දකීම් ඇති හුඟක් පලපුරුදුකම් ඇති සමහර උගත් නිලධාරී මහත්වරුන් - විත් එකවුත්තියා මිලිසර්ස්ලා, එකවුත්තියා මිලිසර්ස්ලා ආදී අය - මේ ගැන කිසිම උනන්දුවක් දක්වා නැහැ. අපි සංවර්ධන වැඩ සඳහා කොපමණ මුදල් වෙන් කළත් වියදම් කළත්, සමහර වෙලාවට මේවායින් නිසි ප්‍රයෝජන ගත්තේ නැහැ. එම නිසා හුඟක් මුදල් අපතේ යන බව මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කරන්න ඕනෑ.

කඩුවෙල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පෝල් පෙරේරා මහතා) මේ ගැන ඉතාම වැදගත් අදහසක් කීව්වා. මට දැනගන්න ලැබී තිබෙන විධියට විශේෂයෙන් සංස්ථාවලට වුවමනා කරනවාට වඩා නිලධාරීන් පත්කර තිබෙනවා ; කම්කරුවන් පත්කර තිබෙනවා. සමහර විට එක වැඩේ කරන්න හතරපස් දෙනා පත් කර ගන්නවා. ඒතරම් පත් කරන්න අවශ්‍යතාවක් නැහැ. මේවා දේශපාලන අදහස් අනුව, දේශපාලන අදහස්වලට ගරු කිරීම සඳහා කරනවා යයි සමහර අය කියනවා. එය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. ඒ නිසා මේ ගැන

[පී. ඩී. එස්. ද සිල්වා මහතා]

අපගේ විශේෂ කාරක සභාවකින් කරුණු නොයන්න ඕනෑ. යම් කිසි ව්‍යාපෘතියක් පටන්ගන්න විට ඒ ව්‍යාපෘතිය අවශ්‍යද කියා කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. සංස්ථාවලින් තොසෙක් තොසෙක් විධියට පාඩු සිදු වන්නේ සමහර වෙලාවට සංස්ථා මගින් පටන්ගන්නා ව්‍යාපෘති ඒවාට වුවමනා කරන ඒවා නොවන නිසා බව අපි දන්නවා. සමහර වෙලාවට ඕනෑවට එපාවට ඒවා කරගෙන යනවා. සමහර වෙලාවට එක වැඩේ කරන්න හත් අට දෙනා කුරුමා කැනී විධියට බඳවා ගන්නා බව මම දන්නවා. ඒ සමහර විට ඒ අයට රක්ෂා ලබා දෙන්න වුවමනා නිසා වෙන්ක පුළුවනි. නමුත් ඒකෙන් වෙන්වෙන් මොකද? මුදල් අපතේ යාමයි. කාසති විමයි. එහෙත් ඒට වඩා ප්‍රයෝජනවත් වන විධියට රටට පලදායී වන විධියට කටයුතු කළොත් ඒ අයට තිසි පරිදි රක්ෂා ලබා දෙන්න පුළුවනි. ඒ නිසා සංස්ථාවලට වුවමනා කැනී විධියට වැඩිපුර බඳවා ගන්නා නිලධාරීන් හා කම්කරුවන් ගැන කල්පනා කර, සංස්ථාවලින් පාඩු සිදු වන්නේ මෙන්න මේ නිසාය කියා කල්පනා කර, කටයුතු කරන්න ඕනෑ බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ.

මිලහට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට විශේෂයෙන් සතුති කල දුගු කරුණක් තිබෙනවා. ඒ රුහුණ විශ්ව විද්‍යාලය පිහිටුවීම සම්බන්ධවයි. දකුණු පලාතේ උදව්‍ය ගැටලු, මමත්, අපේ ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාත්, දකුණු පලාතේ අතිකුත් ගරු මන්ත්‍රීතුමාත්ලා සියලු දෙනාමත් විශේෂයෙන් සතුතිය පිරිනමන්නට ඕනෑ, අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට, හුඟ කාලයක් තිස්සේ අපට තිබුණු අඩුපාඩුවක් සම්පූර්ණ කර දීම ගැන. දකුණේ ඇති කල රුහුණ විශ්ව විද්‍යාලය නිසා අපේ දුප්පත් ගැමි ජනතාවගේ දරුවන්ට ලෙගෙනී පහසු විධියට උසස් අධ්‍යාපනය ලබාදීම සඳහා විශාල මුදලක් වෙන් කර රුහුණ විශ්ව විද්‍යාලය ඇති කර ඒ සම්බන්ධව ගන්නා මහත්සිය ගැන. දකුණු පලාතේ කෙනෙක් වශයෙන්, රුහුණේ උපන් කෙනෙක් වශයෙන් මම මේ අවස්ථාවේදී රුහුණේ හැම කෙනෙකු වෙනුවෙන්ම එතුමාට උපහාරය පිරිනමනවා.

මේ අයවැය යෝජනාවල විශේෂාංග රාශියක් තිබෙනවා. හුඟ කාලයකට පසුව මෙවර විශේෂාංගයක් හැටියට එකතු වී තිබෙන්නේ, මේ ගොවීන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයයි. ඒ ගැන කලින් කථා කල හැම ගරු මන්ත්‍රීතුමෙක්ම සඳහන් කලා. අපේ රටේ සියයට 72ක් පමණ සිටින්නේ ගොවි ජනතාවයි. සිංහල හෝ වේවා, මුස්ලිම් හෝ වේවා, උවිඩ හෝ වේවා, වෙනත් අය හෝ වේවා මේ රටේ සියයට 72ක් සිටින්නේ ගොවි මහතනුයි. ඔවුන් නිසා තමයි. අපි හැම දෙනාටම කෑම ලැබෙන්නේ? ඔවුන්ගේ මහ කරන්නේ ඉතාමත්ම දුෂ්කර ජීවිතයක්. ගම්බද පලාත්වල සියයට 72ක් පමණ සිටින්නේ ගොවීන්. මගේ ආසනයේත් එහෙමයි. ඔවුන් බොහොම මහත්සිය වෙනවා. ඔවුන් එසේ මහත්සිය වෙන්නේ තමන්ගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කරගන්නට පමණක් නොවෙයි. මුළු රටේම ජීවන තත්ත්වය උසස් කිරීමටයි. එමනිසා ලංකා ඉතිහාසයේ පලමුවරට මෙවැන්නක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මේ රජයට, අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට, ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාට හා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට අපි ප්‍රශංසා කරන්නට ඕනෑ. මුළු ලංකාවේම ගොවි මහතන්ගේ ප්‍රශංසාව හා උපහාරය ලැබෙනවා, මේ විශ්‍රාම වැටුප් ලබා දීමට යෝජනා කිරීම ගැන. තොසෙක් අවස්ථාවලදී ගොවි මහත්වරු වයසට ගියාට පසු - සමහර විට මේක අපේ තිබෙන දුර්වලතම නිසා වෙන්කට පුළුවන් - ඔවුන්ට යන්නට තැනක් කැනී වෙනවා. සමහර වෙලාවට ඔවුන්ගේ දු දරුවන් ඔවුන්ට සලකන්නේ තැනිවෙන්න පුළුවන්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මේ යෝජනා කල විශ්‍රාම වැටුප් මුදල කොයි විධියටද දෙන්නේ කියන එක ගැන තම මට තේරුමක් තැහැ. නමුත් කොයි විධියකින් හෝ වේවා මේ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමය සාර්ථක කර ගන්න පුළුවන් විධියට කටයුතු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. මේ ගොවි මහත්වරුන්ට විශ්‍රාම වැටුප්පත් ලබාදීම අපි හැමදෙනාටම බලපවත්වන කටයුත්තක්. ලංකාවේ දේශපාලන ඉතිහාසයේ ඇති වූ ඉතාමත්ම ප්‍රශංසනීය කටයුත්තක් හැටියට එය මම මේ අවස්ථාවේදී හඳුන්වා දෙනවා. අපට පමණක් නොවෙයි, බාල පරම්පරාවට, ඉදිරියට එක පරම්පරාවට මෙයින් විශාල යහපතක් වෙනවා. තොසෙක් අවස්ථාවලදී ගොවීන්ගේ දරු මල්ලො ඇවිත් අපට කියනවා, " අපේ සර්, අපි දුප්පත් අය. අපිට කරන්න දෙයක් නැහැ, අපේ තාත්තාට දැන් හුඟක් වයසයි, අපේ තාත්තා කොහොම හරි මහලු මඩමට පිටත් කරන්න ඕනෑ " කියා. නමුත් මින්පසු එතෙම මහලු මඩමට පිටත් කරන්න වෙන්නෙ තැහැ. එසේ පිටත් කිරීම අපට ලොකු ලජ්ජාවක්. අපේ සංස්කෘතිය අනුව දෙමව්පියන්, වැඩි මහලු අය අපි මහලු මඩමට පිටත් කරන්නෙ තැහැ. අපි කෑමනිසි, ඒ අය ගෙවල්වල නියාගන්න. අපෙක් වැඩි

දෙනෙක් කරන්නේ ඒකයි. නමුත් යම් කෙනෙකුට කරන්න බැරිවුණොම මහලු මඩමට පිටත් කරන්න සිදු වෙන්නවා. නමුත් මීට පසුව අපේ සංස්කෘතියේ අපට තිබෙන පැරණි ගතිගුණ ආරක්ෂා කරන්න අපට පුළුවන්. එමනිසා මේ රජයටත් අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමාටත් මේ අදහස් දීම ගැන අපේ ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාටත්, ඒ වාගේම අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටත් අපි හැමදෙනාගේම උපහාරය හා ප්‍රශංසාව තැවන වරක් හිමි වෙනවා.

අපේ ගොවි මහත්වරුන්ට කරදර තිබෙනවා, මේ කාලයේ. ඒ නිසා වි බුසලක් සඳහා සහතික මිල රුපියල් 7.50 කින් වැඩි කිරීම ගැනත් මම විශේෂයෙන් අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ. ඒකයි, මම කියන්නේ මෙය ඉතාමත්ම සාධාරණ අයවැය යෝජනාවක් හැටියට. අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අය මොනවා කීවත්, අපේ දකුණු අනුව, ලංකා ඉතිහාසයේ මේවාගේ සාධාරණ අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කර තැනැයි කියා මට කියන්න පුළුවන්. විශේෂයෙන්ම ඉතාමත්ම අමාරු තත්ත්වයක සිටින මේ වාගේ වෙලාවක, උතුරු හා නැගෙනහිර තොසෙක් විදියේ කලබලකාරී තත්ත්වයක් තිබෙන අවස්ථාවක, රුපියල් දශ ලක්ෂ 6196 ක් ඒ සම්බන්ධයෙන් විශදම් කරන්න වෙන්නර තිබෙන අවස්ථාවක, අපේ මේ ඇමති තුමා මේ විදියට ක්‍රියා කිරීම ගැන අපි හැම දෙනාගේම ප්‍රශංසාව එතුමාට හිමි වෙනවා.

ඒ වාගේම මම මේ අවස්ථාවේදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි, ගොවීන්ට පමණක් නොවෙයි ධීවරයින්ටත් විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් ඇති කරන්නය කියා. අපේ ආසනවල සියයට 13 ක් හෝ 14 ක් සිටින්නේ ධීවරයින්. මගේ ආසනයේ පමණක් නොවෙයි, මුහුදුබඩ ආසන සියල්ලකම වාගේ සියයට 13 ක් හෝ 14 ක් සිටින්නේ ධීවරයින්. අපේ රත්ගම මන්ත්‍රීතුමාගේ ආසනයේත්, අම්බලන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ ආසනයේත් පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ ආසනයේත් විශාල ධීවර පිරිසක් සිටිනවා. ඒ අය ජීවත් වන්නේ බොහොම අමාරුවෙන්. විශේෂයෙන් වර්ෂාව ඇති දවස්වල හා සුලභ හමන දවස්වල ඒ අය ජීවත් වන්නේ බොහොම අමාරුවෙන්. ඒයේ පෙරේදත් ඒ අය ලොකු කරදරයකට මුහුණපෑවා. පැයට සැතපුම් 55 ක පමණ වේගයෙන් හයාතක සුලභක් හමා ධීවරයින්ගේ බෝට්ටු කැඩී ගියා; ගෙවල් කැඩී ගියා; තොසෙක් විධියේ කරදර ඇති වුණා. මාස දෙක තුනකට කලිනුත් අපේ පලාත්වල මුහුදු යන ධීවරයින්ට විශාල අලාභ හානි සිදුවුණා. ඒ නිසා මම අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් විශේෂයෙන් ඉල්ලනවා ගරු ධීවර ඇමතිතුමාත් සමඟ සාකච්ඡා කර අපේ ධීවරයින්ටත් මෙවැනි විශ්‍රාම වැටුප්පත් ලබාදීමට කටයුතු කරන්නය කියා. මේ ගරු සභාවේ සිටින සියළුම ගරු මන්ත්‍රීතුමාත්ලාගෙනුත් මම ඉතාමත්ම කරුණාවෙන් හා ගෞරවයෙන් ඒ ඉල්ලීම කරනවා. නුදුරු අනාගතයේදීම මේ ගැන යම් ක්‍රියාමාර්ගයක් ගන්නය කියා මා මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලීමක් කරනවා.

එමෙන්ම තවත් කරුණක් කියන්නට ඕනෑ. ඔඩිටර් ජනරාල් දෙපාර්තමේන්තුව ගැන මහනුවර දිසා ඇමතිතුමා සඳහන් කලා. ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ මහත්වරු විශාල මෙහෙයක් කරනවා. රජයේ ගිණුම් කාරක සභාවේ සාමාජිකයෙක් හැටියට බොහෝ අවස්ථාවල මම දක තිබෙන දෙයක් තිබෙනවා. යම්කිසි දෙපාර්තමේන්තුවක අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා නම් ඒවා සොයන්නට ඔඩිටර් ජනරාල් දෙපාර්තමේන්තුවේ මහත්වරු විශාල මහත්සියක් ගන්නවා. ඔඩිටර් ජනරාල් දෙපාර්තමේන්තුවේ මහත්වරු නොසිටින්නට යම් යම් දෙපාර්තමේන්තුවල තිබෙන අඩුපාඩුකම් සොයා ගන්නට අපට බැරි වෙනවා. ඒ මහත්වරු ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තුවලට ගොස් අඩුපාඩු සොයා බලා මේ මුදල් තාස්ති වුණේ කොහොමද, මේ මුදල්වලට කරන්නේ මොකක්ද, යනාදී වශයෙන් සාකච්ඡා කර වාර්තා කරනවා. මහනුවර දිසා ඇමතිතුමා සඳහන් කලා වගේ මේ අය විශාල මෙහෙයක් කරන බව මමත් මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. එමෙන්ම ගරු දිසා ඇමතිතුමා සඳහන් කල පරිදීම මමත් සඳහන් කරන්න කැමතියි, ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටින නිලධාරී සංඛ්‍යාව මදි බව. බොහොම නොදට සැලැස්මක් ඇතිව හැම දෙපාර්තමේන්තුවකටම ගොස්, අතරින්පතර සොයා බලා, ගනුදෙනු ගැන සොයා බලා, ඒ අයට අවවාද කර, ගනුදෙනු තබා ගන්නා ආකාරය කියාදී, නිලධාරී මහත්වරු හමුවී, ඔඩිටර් ජනරාල් දෙපාර්තමේන්තුවේ මහත්වරු ගන්නා විශාල උත්සාහය ගැන අපි විශේෂයෙන් ඒ අයට සතුතිවන්න වෙනවා. එහි ඇබැරු රාශියක් තිබෙනවා. ඒවා ඉක්මණින් පිරව්වොත් මේ මුදල් පාලනය මීට වඩා හොදට කරන්නට පුළුවන් වෙයි මා කල්පනා කරනවා. යම් යම් දෙපාර්තමේන්තුවලට ඔඩිටර් ජනරාල් දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් ගොස් අඩුපාඩු සොයා

බැලුවාට පසුවත් ඒ අය එය සම්පූර්ණයෙන්ම අමතක කරනවා. ඒ වාර්තා කියවන විට අපට පෙනෙනවා. කොතරම් අඩුපාඩු තිබෙනවාද කියා. ඒවා පෙන්වන්නේ දෙනවා. එසේ පෙන්වන කාරුණිකව පසුවත් ඒ ගැන සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. ඒට පසු ලියා යවනවා මේ මේ අඩුපාඩු තිබෙනවා. උත්තරයක් නොඑවන්නේ ඇයි කියා. එයත් කොහේ හෝ හමස්ටෙට්ටියක දමා අමතක කරනවා. අවුරුදු දෙකක් තුනක් ගියාට පසුව නැවතත් මතක් කලාම තමයි. එය මතුවී එන්නේ. ගරු දියා ඇමතිතුමා සඳහන් කළ අන්දමට අවුරුදු 3ක් 4ක් ගියාට පසුව තමයි. මේවා ඉස්සරහට එන්නේ. ඒ වන විට හරියට පෝස්ට්මෝටම් එකක් තබනවා වගේ තමයි. කටයුතුකරන්නට සිදු වෙන්නේ. මැරුණාට පසුව මේවා සොයා බලා ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. කොහොමද මේවා සොයන්නේ. කොහොමද තැනී වුණේ. තැනීවන්නට හේතුව මොකක්ද. ඒවායින් ඇති වන අතිශය ඵලදායී මොනවාද ආදී දේවල් සොයන්නට ඒ වන විට කොහොමත් තත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ නිසා මා මේ සම්බන්ධව විශේෂයෙන් මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට කැමතියි.

හැම දෙපාර්තමේන්තුවක්ම මේ මඬුටර් ජනරාල් දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් මතු කරන අඩුපාඩු සම්බන්ධව ඉක්මණින් පිළිතුරු සපයනවා නම් ඒ අඩුපාඩු බොහෝම ඉක්මණින් සකස් කර ගන්නට පුළුවන් වෙයි. අපේ අන්දසීම අනුව අපට එය කියන්නට පුළුවන්. නොයෙක් නොයෙක් අවස්ථාවලදී දෙපාර්තමේන්තුවල සිටින නිලධාරී මහත්වරු මේ ගැන කිසි සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. අපේ දියා ඇමතිතුමා බොහෝම ලක්ෂණට ඒ ගැන කීවා. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් කොයෙක් කොයෙක් රටවලට ගොස් මුදල් අරගෙන නොයෙක් නොයෙක් ගිවිසුම්වලට එළඹුණේ ඒ ගැන කිසිම සැලකිල්ලක් නොදක්වන සමහර නිලධාරී මහත්වරු සිටිනවා. යම්කිසි ප්‍රශ්නයක් ඒ අයගෙන් ඇසුවත් එයට උත්තර එවන්නේ නැහැ. උත්තරයක් එවනත් එවන්නේ මාස ගණන් තැන්තම් අවුරුදු ගණන් ගියාට පසුවයි. උත්තරයක් එවන විට අපට ඒවා ගැන සොයා බලන්නට කාලයක් නැහැ. දෙවැනි වර ඒවා ගැන බලන විට අපට පෙනෙනවා මේවායේ ඇති අඩුපාඩුකම්. එවැනි අවස්ථාවල සමහරවිට විකක් තදින් ඒ අයට කථා කරන්නටත් අපට සිදු වෙනවා. තදින් කතා කලාම ඒ අයට තරහ යනවා. එහෙම වුනාම කොයෙක් කොයෙක් අඩුපාඩුකම් ඇති වෙනවා. අපට ජෙනරා මේ නිලධාරී මහත්වරුන්ගේ තිබෙන අඩුපාඩුකම්. ඒවා දකින කොට ඇත්තෙන්ම පුදුම ගිනෙනවා. මට ගිනෙනවා සමහර වෙලාවට ඒ අය මේ තත්වයට පත් වෙන්න හේතුව මොකක්ද කියා. ඇයි මේ අයට රට ගැන අවබෝධයක් තැන්ගේ? මොකද රට ගැන කැක්කුමක් තැන්ගේ? මොකද මේ රටේ තිබෙන මුදල් ගැන කැක්කුමක් තැන්ගේ? මේවා ගැන විශේෂයෙන්ම අවධානය යොමු කරන්නට අපි යම්කිසි ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්න මිනැ. මම දන්නවා මේ විෂයය සම්බන්ධයෙන් කොයෙක් කොයෙක් සම්මන්ත්‍රණ පවත්වන බව. නමුත් සමහර වෙලාවට ඒවා බිරි අලින්ට විණා ගායනා කරනවා වගෙයි. කිසි දෙයක් නෙරුම් ගත්තේ නැහැ. බිරි අලින්ට විණා ගැට්ට තේරෙන්නේ නැහැනේ? තව කියමනක් තිබෙනවා. "Like pouring water on a duck's back" කියා. කොච්චර කීවිත් ඒ අය අහගෙන ඉඳලා යනවා. ගිහිත් පරණ පුරුදු විධියටම කටයුතු කරනවා.

එක් එක් වැඩ කටයුතු සඳහා මුදල් ඇමතිතුමා මුදල් වෙන් කර දෙන්නේ බොහෝම අමාරුකම් විඳගෙනයි. මහනුවර ගරු දියා ඇමතිතුමා කීවවා වගේ, සාකච්චා කර, කරුණු සොයාබලා, මුදල් වෙන් කර දෙන්න මිනැය කියන එකයි මමත් කියන්නේ.

මුදල් අමාරුකම් පිළිබඳව නිලධාරී මහත්වරුන්ට, විශේෂයෙන්ම ඒ වැඩ කටයුතු භාරව ඉන්න නිලධාරී මහත්වරුන්ට හොඳ අවබෝධයක් ලබාදිය යුතු බව මම නැවතත් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කර සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මම මීට වඩා කතා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මම නැවතත් මතක් කරනවා, රටේ සාමය, සමාදානය ඇති කිරීමට අපි පුළුවන් තරම් මහත්සි ගතයුතු බව. රටේ සාමය, සමාදානය තිබෙනවා නම් ආරක්ෂක කටයුතු සඳහා මේ තරම් මුදල් සම්භාරයක් වියදම් කරන්න වුවමනාවක් නැහැ. ඒනිසා අපි හැම දෙනාම මේ අවස්ථාවේදී රටේ සාමය, සමාදානය රැක ගැනීමට උත්සාහ ගත යුතුයි.

මේ වෙන් කරන මුදල්වලින් ලබන අවුරුද්දේ වැඩ කටයුතු පටන් ගන්නවා. ඒ අවස්ථාවේදී සාමය ඇති කිරීමට, කොයි විධියකින් හෝ සාමය ඇති කිරීමට, අපි හැම දෙනාම සිතේ තබා ගනිමු. මේ සම්බන්ධයෙන් අතිගරු

ජනාධිපතිතුමාත් ඒවගේම ඇමති මණ්ඩලයත් බොහෝම මහත්සි ගන්න බව අපට ජෙනරා. අපිත්, විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු සෑම දෙනාමත් එකතු වෙලා, මුළු රටම එකතු වෙලා, සාමය ඇති කිරීමට අදහස් කරගතයුතු බව මා නැවතත් මතක් කරනවා.

විශේෂයෙන්ම මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමතියි, ගිය අවුරුද්දේ 1985 අයවැය කථාව ආරම්භ කරන කොට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙතෙක් මෙතෙම කියු බව.

"Mr. Speaker, it is with a deep sene of humility that I present my eighth consecutive Budget to this House and to the country. It is indeed a sobering thought that the Government and the people of this country have had sufficient confidence in me to enable me to continue as Minister of Finance and Planning for such a long unbroken period. I have often said that the lives of Finance Ministers are usually "nasty, brutish and short". Our life expectancy is low, our morality rates high and "sufferance is the badge of all our tribe".-

අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ මොහොතේ සහාගර්භය තුළ නැහැ. එතුමා අවුරුදු තමයක් තිස්සේ මේ පදවිය දරනවා. කොයෙක් විධියේ කරදර විඳගෙන, කොයෙකුත් අපහසුකම් මැදදේ තමයි එතුමා මේ තව වැනි අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. සමහර අවස්ථාවලදී එතුමා කොයෙක් විධියේ විවේචනවලට භාජන වුනා. විරුද්ධ පක්ෂයේ විවේචනවලට ලක් වුණා. සමහර විට මහජනයාගෙන් විවේචන එල්ල වුණා. කොච්චර හොඳ කලත්, කොච්චර පසී වැඩි කලත්, කොච්චර සාධාරණ විධියට අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කලත්, කොයෙක් අය ඉන්නවා විවේචනය කරන්න බලාගෙන. ඒ හැම කොටසකගේම විවේචනයට භාජන වූ ඇමති වරයෙක් තමයි අපේ මුදල් ඇමතිතුමා.

තව අවුරුදු කිහිපයක්ම මෙවැනි ඉතාමත් සාධාරණ අන්දමේ අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට එතුමාට සියළු දෙවියන්ගේ ආශීර්වාදය ලැබෙවාසිද එතුමාගේ අනාගත ජීවිතය ඉතාමත් වාසනාවන්ත වේවාසිද කියා මම ප්‍රාර්ථනය කරනවා. මේ අවස්ථාවේදී අප හැම දෙනාගේම උපහාරය එතුමාට පුද කරමින්, එතුමාට සතුකිවන්න වෙමින් මම මගේ කතාව තවත්වනවා. සතුකියි.

අ. හා. 5

එච්. එම්. ඒ ලොකුබණ්ඩා මහතා (ගල්ගමුව)
(ශ්‍රී ලං. අ.ජ. අ.ඛ. අ. ලොකුබණ්ඩා - ගල්ගමුව)
(Mr. H. M. A. Lokubanda - Galgamuwa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, රැකියාවේ නියුතු අවධියේදී මේ රටේ කෘෂිකර්ම ක්ෂේත්‍රයට විශාල සේවාවක් කළ, හබරුදුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ජී. ඩී. එස්. ද සිල්වා මහතා) කතාවට පසුව මට කතා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම සතුටට කරුණක්.

මම නියෝජ්‍යය කරන මැතිවරණ කොට්ඨාසයේ හමි ප්‍රමාණය ඉතා විශාලයි. උප දසාපති කොට්ඨාස තුනක්, ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාස පහක් හයක්, පොලිස් ස්ථාන හතරක් සහ වාර්මාර්ග කාර්යාල දෙකක් එහි තිබෙනවා.

මම 1977 මැතිවරණයෙන් අලුතින් මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් පත් වූ අවස්ථාවේදී, මට විශාල ප්‍රශ්නයක් වෙලා තිබුණේ මා නියෝජ්‍යය කරන මේ සා විශාල මැතිවරණ කොට්ඨාසය මොන අයුරින් සංවර්ධනය කළ යුතුද. ඒ වගේම මගේ මැතිවරණ කොට්ඨාසයේ සිටින මා වැනි ගොවීන්ට, මගේ සහෝදර ජනතාවට කුමන අන්දමේ සේවයක් කරන්නට මට අවස්ථාවක් ලැබේද කියායි. විශේෂයෙන්ම පසුගිය අවුරුදු අට තුළ ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය යෝජනාවලින් අපට අවස්ථාව ලැබුණා, සෑම ගමකටම, සෑම ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාසයකටම සංවර්ධනය කියන්නේ මොකක්ද කියා පෙන්වුම් කිරීමට. සෑම ගමකම පාසල් ගොඩනැගිල්ලක්, මහා මාර්ගයක්, එහෙම නැතිනම් විදුලි බලය ලබාදීමක්, රෝහල් නම් රෝහල් තබන්න කිරීමක්, ඒ වාගේ කාරණා සියල්ලක්ම කරන්නට පසුගිය අවුරුදු අට තුළ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනවලින් අපට මුදල් ලබා දී තිබෙනවා. ඒ වාගේම මහා වාර්මාර්ග යෝජනා ක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමටත්, සුළු වාර්මාර්ග යෝජනා ක්‍රම ක්‍රියාත්මක කිරීමටත්, තවත් විශාල යෝජනා ක්‍රම සඳහාත් මුදල් ලබා දී තිබෙනවා. කුරුණෑගල ඒකාබද්ධ ග්‍රාමීය සංවර්ධන

[එච්. එම්. ඒ. ලොකුබණ්ඩා මහතා]

යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීම තුළින්ද මගේ මැතිවරණ කොට්ඨාශයට විශාල ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙනවා. එම නිසා මේ අවස්ථාවේදී මා අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට අවංකව ස්තූති වන්න වන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙම අයවැය යෝජනා පිළිබඳව නොයෙකුත් දේශපාලන පක්ෂවල නායකයන් කර තිබුණු ප්‍රකාශ පුවත්පත්වල පල කර තිබුණා නමුත් නාත්සේ දකින්නට ඇති. අයවැයක් ඉදිරිපත් කර අවසන් වූ වහාම දේශපාලන පක්ෂවලින් මේ අන්දමේ විවේචන එල්ලවීම ස්වාභාවිකයි. එය පුරුද්දක් හැටියට කර ගෙන එන දෙයක් බව අපට පෙනෙන්නට තිබෙනවා. නමුත් ඒ අන්දමට විවේචනය කරන කිසිම කෙනෙක්, දේශපාලන සංවිධානයක කිසිම නායකයෙක්, වෘත්තීය සමිති නායකයෙක්, අද මේ රට මුහුණ පා ඇති ප්‍රශ්න ගැන පැහැදිලි විවේචනයක් කරන බවක් පෙනෙන්නට නැහැ. අද, මහා මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව හෝ වේවා, වාර මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව හෝ වේවා, දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව හෝ වේවා, මේවාගේ ඕනෑම දෙපාර්තමේන්තුවක වැඩ කරන කම්කරුවන්ගෙන් විශාල ප්‍රමාණයක් - සුළු කොටසක් හොඳට වැඩ කරනවා - නමක්ගේ ශ්‍රමය ගරිහැටි වැය කරන්නේ නැහැ. රජයට සිද්ධ වී තිබෙනවා, කම්කරුවන් විශාල ප්‍රමාණයක් වැඩිපුර සේවයට යොදවා ගන්නට. රජයට සිද්ධ වී තිබෙනවා, විශාල මුදල් විශාල ප්‍රමාණයක් අනවශ්‍ය ලෙස වැය කිරීමට. මට කලින් කථා කළ රාජ ගිණුම් කාරක සභාවේ සාමාජික මන්ත්‍රීතුමන්ලාගෙන් දැනගන්නට අපට අවස්ථාව ලැබුණා, රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවල -

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා
(**பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்**)
(**Mr. Deputy Speaker**)

Order, please ! The Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා [එඩ්මන්ඩ් සමරවික්‍රම මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அகதிராசனத்திலின்றி அலுவல, குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள் [திரு. எடமண்ட் சமரவிக்ரம்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. EDMUND SAMARAWICKREMA] took the Chair.

එච්. එම්. ඒ. ලොකුබණ්ඩා මහතා
(**திரு. எச். எம். ஏ. லொகூபண்டா**)
(**Mr. H. M. A. Lokubanda**)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මට පෙර කථා කළ රජයේ ගිණුම් කාරක සභාවේ සාමාජිකයන් වශයෙන් සිටින ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා ප්‍රකාශ කළා. මේ රටේ නොයෙකුත් දෙපාර්තමේන්තුවල, සංස්ථාවල සිදුවන මුදල් තාක්ෂණ ගැන. මේ විධියේ තාක්ෂණයක් සිද්ධ වෙනවා නම්, වැඩ කරන ජනතාවය කියන කොටසින් වැඩි දෙනෙක් වැඩ නොකර සිටිනවා නම්, අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා නම අයවැය කථාවෙන් ප්‍රකාශ කළ පරිදි රටේ ආරක්ෂාව සඳහා 1977 අවුරුද්දට වඩා විශාල ගුණයකින් මුදල් වියදම් කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා නම්, ගුවන් වාගේ ස්වාභාවික විපත්වලට මුහුණ දෙන්නට වෙනවා නම්, ලෝකයේ උද්ධමනකාරී තත්ත්වයට අපේ රටටත් මුහුණ දෙන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා නම්, මේවර අයවැය යෝජනා කෙළවර තත්ත්වයක විය යුතුද කියන කාරණය පිළිබඳව අපි අපේ හදවතට එකඟව අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ ; අපි අපේ හදවතට එකඟව ප්‍රශ්න කරන්නට ඕනෑ. එම නිසා ඉදිරිපත් කර ඇති අයවැය යෝජනා ගැන දොස් කියනවාට වඩා, සෑම කෙනෙක්ම - සුළු කම්කරුවාගේ පටන් උසස් නිලධාරියා දක්වා සෑම කෙනෙක්ම - නමක්ගේ හදවතට එකඟව නම යුතුකම් කොටස නොපිරිහෙලා ඉෂ්ට කිරීම වැදගත් වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පසුගිය අයවැය කථාවල විවාදවලදීත්, කාරක සභා අවස්ථාවලදීත්, මා කථා කළ හැම අවස්ථාවකදීම වාගේ, මගේ මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ තත්ත්වය හා මා ගොවීන් අතරින් පැමිණි ගොවි ජනතාවගේ නියෝජිතයෙකු බව සඳහන් කළා නමුත් නාත්සේදලට මතක ඇති. ඒ හැම අවස්ථාවකදීම මා රජයෙන්, විශේෂයෙන්ම කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනය හා පර්යේෂණ කටයුතු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටි දෙයක් නැවතත් මතක් කරන්න කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මගේ ඉල්ලීම වූණේ මේකයි. අපේ ගොවි ජනතාවට වෘත්තීය සමිති මගින් අරගල කිරීමේ අවස්ථාවක් නැහැ. මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාවය කියා වැඩ නොකරන ජනතාවයි වෘත්තීය අරගලවල යෙදෙන්නේ. හබරුදුව ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඒ. ඩී. එස්. ද සිල්වා මහතා) ප්‍රකාශ කළා වාගේ අපේ ප්‍රධාන ජන කොටස විය යුත්තේ ගොවි ජනතාව සහ ධීවර ජනතාවයි. නමුත් ඒ අයට නමන්ගේ අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් කිසිම වෘත්තීය අරගලයක් කරන්නට අවස්ථාවක් නැහැ. ඒ අයට ඇති එකම අවස්ථාව මැතිවරණයකදී නම ඡන්දය පාවිච්චි කිරීමට ලැබෙන අවස්ථාව පමණයි. අපේ ගම්වල ජනතාව අපට ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, "මන්ත්‍රීතුමනි, නමුත් නාත්සේදලා දකින්නට ලැබෙන්නේ ඡන්ද කාලයේදී පමණයි. ඒ කාලයට පමණයි අපට මුහුණ දෙන්නට එන්නේ" කියා. මෙන්න මේ වාගේ තත්ත්වයක් පැවතුණු නිසා බලයට පත් වුණු සෑම රජයක්ම වාගේ දෙවන වතාවට බලයට පත් නොකිරීමට ඒ ජනතාව තීරණය කළ අවස්ථා තිබුණා. නමන්ට ඡන්දය පාවිච්චි කිරීමට ලැබෙන ඒ අවස්ථාව හැරුණුවිට වෙනත් විධියකට නම වෘත්තීය වෙනුවෙන් අරගලයක් කිරීමට ඒ ජනතාවට අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපේ ගම්වල ගොවිතැන් කරන අය හදිසියේ රෝගාතුර වුණාම, අකුණුසැර වැදී හෝ විදුලි සැර වැදී හෝ සර්පයන් දෂ්ඨ කිරීම ආදියෙන් හෝ හදිසියේ මිය ගියාම, ඒ අයගේ දරු, පවුල් අතට තත්ත්වයකට පත් වෙනවාය. එම නිසා ඒ අයට සහනයක් සලසා දෙන්නටය කියා සෑම අයවැය විවාදයකදීම මෙන්ම කාරක සභා අවස්ථාවලදීත් මා ඉල්ලීමක් කර සිටියා. අන්න ඒ ඉල්ලීම ඉෂ්ට කරමින් ජනතාවට සහනයක් සලසා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් මේවර අයවැය යෝජනාවලට ඇතුළත් කර තිබීම ඉතාමත්ම වාසනාවන්ත කාරණයක් හැටියට මා පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි.

එමනිසා මගේ ජීවිතයේ ඉතාම වාසනාවන්ත අවස්ථාව ගොවීන්ගේ නියෝජිතයෙක් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිදිත් මේ අයවැය ලේඛනයට පක්ෂව ඡන්දය දීමය කියා මම හිතනවා. ගෞරව සිටියදී අපේ ප්‍රදේශයේ දුප්පත් දෙමවුපියන්ට පිංපඩි ලබාදෙන්නට ලියුම් ලියා ලියා සිටි අද ප්‍රදේශයේ මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් සිටියදී, ඒ දෙමවුපියන් අප ලඟට ඇවිදිත්, " අපට පිං පඩියක් ලබා දෙන්න පුළුන් " කියා ඉල්ලන අවස්ථාවක, නමන්ගේ රටට ජාතියක් සේවයක් කළ පුද්ගලයෙක්ය කියා කොන්ද උස්සාගෙන පිංපඩියක් වෙනුවට ඒ උදවියට කෙළින්ම විශ්‍රාම වැටුපක් සහ සහනාධාර වශයෙන් හදිසි මුදලක් ලබා දීමට අපට හැකිවීම ඉතාම වැදගත් වෙනවා. මේ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමය අනුව ගොවීන්ගෙන් වැඩි මුදලක් ලබා ගැනීමට රජය බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එක කන්නයකදී රුපියල් 104 බැගින් කන්න දෙකකදී රුපියල් 208ක පමණ මුදලකුඩා විශ්‍රාම වැටුප් වෙනුවෙන් ගොවියෙකුගෙන් අය කිරීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ. වයස අවුරුදු 18 සිට වයස අවුරුදු 59 දක්වා අයට මේ මුදලට දායක වන්න පුළුවන්. ටිකක් අවසානවන්න තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නේ අද වයස අවුරුදු පණහක්, හැටක් පමණ වී සිටින ගොවීන්ටයි. එම නිසා ඒ අයටත් සහනාධාරයක් සැපයීම කෙරෙහි රජයේ අවධානය යොමු විය යුතුයි.

අද වයස අවුරුදු 18ක් සිටින ගොවි මහත්මයෙකුට වයස අවුරුදු 60 වන විට විශ්‍රාම වැටුප් වශයෙන් මාසයකට රුපියල් හාර දහසක මුදලක් ලබා ගැනීමට අවස්ථාවක් ලැබෙනවා. හැබැයි අවුරුදු 60 වන විට ඇති වන උද්ධමනකාරී තත්ත්වයන්ට සමානවයි එය සකස් වී තිබෙන්නේ. ඒ වාගේම හදිසි අනතුරක් වුණොත් අවුරුද්දකට රුපියල් 2,000 සිට 10,000 දක්වා වන්දි මුදලක් ගෙවීමට රජයේ ක්‍රමයකුත් සකස් කර තිබෙනවා. මෙය ඉතාමත් ප්‍රශංසනීය අවස්ථාවක් කියා මම හිතනවා. මේ රටේ ගොවීන් නමන් නිෂ්පාදනය කරන ද්‍රව්‍යයන් පිටරටින් ගෙන්වනවා බල බලා මෙතෙක් කාලයක් වේදනාවෙනුයි සිටියේ. සමහර විට පිටරටවල අවශ්‍යතාවයන්වලට ඔවුන්ගේ ශ්‍රමය වැය කරන්නට සිද්ධවුණා. නමන් කැමති, නමන්ගේ රටේ වෙදගුණයට ඔබ්බ නිෂ්පාදනයක් කර එය තමන්ගේ රටේ මිනිසුන්ට විකුණා ජීවත් වීමේ අවස්ථාවක් ගොවීන්ට තිබුණේ නැහැ. නමන් නිෂ්පාදනය කරන හැම ද්‍රව්‍යයක්ම පිටරටවලින් ගෙන්වීම නිසා ගොවීන් මන්දෝත්සාහී තත්ත්වයට පත්වී, අපේ ගම්වල ගොවීන් පවා කම්කරුවන් වශයෙන් පිටරට යෑමට උත්සාහ කරන යුගයක එහෙමත් නැත්නම් අපේ ගම්වල ගැහැණු ළමයින් තිදහස් වෙලද කලාපය වගේ නමන් තත්තාදනන ප්‍රදේශවලට යාමට උත්සාහයක් දරමින් තිබුණ යුගයකයි මේ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වුණේ. විශේෂයෙන් මේ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී කුඹුරු, නැති ගොවීන් පිළිබඳව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කිරීමට වගබලාගත යුතුයි.

ඉඩම් ප්‍රමාණය ගැන, කුඹුරු ප්‍රමාණය ගැන, කුඹුරු නිබේන පුද්ගලයන් ගැන පමණක් සලකා මේ ලේඛනය සකස් කළොත් කුඹුරු තැනී, ගොවිතැන් කටයුතුවල යෙදෙන ගොවීන්ට විශාල හානියක් සිදු වෙතවා.

අද කුඹුරුවලින් ආදායම ලබා ගැනීමට කෘෂිකර්ම ක්ෂේත්‍රයෙහි යෙදෙන, රැකියාව වශයෙන් ගොවිතැන් කරන විශාල පිරිසක් සහයෝගය දෙනවා. ඒ උදව්‍යයෙන් සමහරක් දිනපතාම කුළු ගොවිතැන් කරන අයයි. ඒ අයගෙන් සමහරක් නමක් සතු කිසිම ඉඩමක් තැනීමට අදායම ගොවිතැන් කරන උදව්‍යයි. සමහර උදව්‍යට කුඹුරු අක්කර බාගයක්, එහෙම තැන්තම් ලියැදුරක් දෙකක් පමණක්, තිබෙනවා. එම නිසා මෙතැනදී සාධාරණය යුක්තිය ඉටු විය යුත්තේ වැඩි කුඹුරු ප්‍රමාණයක් තැනී, වැඩි ආදායමක් නොලබන සාමාන්‍ය පන්තියේ ගොවි ජනතාවටයි. ගොවිතැන් කරන මුදලාලියා මේ ගණයට වැටුණොත් විශාල ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දෙන්නට සිදු වෙතවා. එම නිසා ඒ කුඹුරු ඉඩම් හිමිකම් තැනී, දුප්පත් ගොවිතැන් මේ ගණයට ඇතුළත් කිරීමට විශේෂයෙන් අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ. ඊළඟට අතිරේක ආහාර බෝග වගා කරන ගොවීන් ද ගොවීන් වශයෙන් සලකා මේ ගණයට ඇතුළත් කරන්න ඕනෑ. මුං වගා කරන අය, කවිපි වගා කරන අය සියලු දෙනාම මේ ගණයට ඇතුළත් කිරීම කෙරෙහි විශේෂයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට කැමතියි.

ඊළඟට මෙවර අය වැය ලේඛනයෙන් වී මිල රු. 7.50 කින් වැඩි කිරීමෙන්—වී මිල රුපියල් 70 දක්වා වැඩි කිරීමෙන්—විශාල සහනයක් සැලසී තිබෙනවා. ඒ වාගේම අයවැය ලේඛණය ඉදිරිපත් කිරීමට පෙර සහල් මිල වැඩි කිරීමේතුන් අපේ ගොවි ජනතාවට විශාල සහනයක් සැලසී තිබෙනවා. රජය වී බුසලක් රුපියල් 70 ක සහතික මිලකට ලබා ගැනීම නිසා අද ගොවීන්ට විවෘත වෙළඳ පොළේ වී බුසලක් රුපියල් 100 ක් තරම් මුදලකට විකිණීමට අවස්ථාව ලැබී තිබෙනවා. එම නිසා ඒ කටයුත්ත පිළිබඳව ගොවීන් වෙනුවෙන් මම අවාසාවට ස්තූතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ. එය මගේ යුතුකමක්. ඒ සමඟම අතින් පැත්තෙන් අපට පාරිභෝගිකයන් පෙනෙනවා. අපේ ගම්වල ගොවීන් නොවන, කඩෙන් සහල් මිල දී ගන්නා පාරිභෝගිකයින් ඉන්නවා.

මේ අයට සාධාරණයක් වීමට කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කිරීමට මම අදහස් කරනවා. විශේෂයෙන්ම ගොවීන්ගෙන් වී මිලදී ගන්නාම, මේ අතර මැද ඉන්නා සහල් ලබාගන්නා සහල් මෝල් හිමියන්ගෙන් මීට වඩා සාධාරණ සේවයක් ලබාගත යුතුව තිබෙනවා. අද වෙළඳ පොළේ තිබෙන සහල් වැඩි ප්‍රමාණයක් කැමට යුද්ධ තත්වයේ පවතින්නේ නැහැ. ඒ අය වාණිජමය කටයුත්තක යෙදී සිටින නිසා ගොවීන්ගෙන් වී අරගෙන නොයෙක් විධියට පල් කරලා, නොයෙකුත් ආකාරයෙන් පොබ්බාසට නුසුදුසු තත්වයට ඒ සහල් පත් කරනවා.

මේ රටේ සභෝදර ගොවි ජනතාවට සහනයක් සැලසී තිබෙන බව මා අවාසාවට ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. විවෘත වෙළඳ පොළට හොඳ සහල් ප්‍රමාණයක් යැවීමට තදින් අවධානය යොමු කළ යුතුව තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධව සහල් මෝල් හිමියන් සමඟ සාකච්ඡා කර, මේ කටයුත්තට ඔවුන්ගේ සහයෝගය ලබාගෙන නීති මගින් ඒ කටයුතු සාර්ථකව කළ යුතුය කියා මම විශේෂයෙන් දන්වන්න ඕනෑ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවෙන් මුං ඇට, කවිපි යනාදී බෝග පිළිබඳව මිල වැඩි කිරීමක් කර තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව විශේෂයෙන් සතුතිවන්ත වන ගමන්ම තැවන වරක් මතක් කරන්න ඕනෑ. දැනට පිටරටින් ගෙන්වන ගොවි නිෂ්පාදන කෙරෙහි තදින්ම අවධානය යොමු කර මේ රටේ ගොවියාට තමන්ගේ ශ්‍රීමියට තැනක් තිබෙනවාය යන හැඟීම ඇති කිරීමටත් අවශ්‍ය කටයුතු සලසන්න කියා.

ඊළඟට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවේදී එතුමා ප්‍රකාශ කලා, රෙදි පිටරටින් ගෙන්වීමේදී සියයට සියයක්ම බදු වැඩි කරනවාය කියා. එහෙම නම් මම එතුමාට දන්වන්න ඕනෑ, මතක් කර දෙන්න ඕනෑ. රෙදිවලින් වගේම අපේ රටේ සමහර ගොවි නිෂ්පාදන—කැමට පුරුදු වී ඉන්න අය ඒවා අත්හරින්න අකමැතියි—ගෙන්වනවා නම්, එසේ ගෙන්වීමේදී අඩු ගානේ බදුදක් අසකර විශාල ආදායමක් රජයට ලබාගන්න කියා. එවිට විශේෂයෙන්ම මේ නිෂ්පාදන මිලදී ගන්නා අය අපේ ගොවි නිෂ්පාදන ලබා ගැනීමට ඉබේම කුඹුරු වෙනවා.

ඊළඟට මම කියන්න ඕනෑ ගල්ගමුව මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ එක් කොටසකට දැනට මහවැලි ව්‍යාපාරය සම්බන්ධ වී තිබෙන බව. තව කොටසකට ජලය ලබා ගැනීමේ හැකියාව තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ දැනට

මහවැලි ජලය ලබන ප්‍රදේශයෙන් මී මයට ජලය ලබාදීම පිළිබඳවයි. මේ යෝජනාව ගරු මහවැලි සංවර්ධන ඇමති ගාමිණී දිසානායක මැතිතුමාට ඉදිරිපත් කලා. එතුමාගේ ඉල්ලීම පරිදි වාර්මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව, මී මයට හත්මෝරුව වැවේ සිට ජලය ලබාදීමට පුරවත්ය කියන තීරණයකට බැස දැනට එහි සියලුම මිණුම් කටයුතු අවසන් කර තිබෙනවා. දැනට ප්‍රධාන අධ්‍යක්ෂවරයා—ප්‍රශ්නය—වී තිබෙන්නේ මෙයට අවශ්‍ය මුදල් සොයා ගැනීමයි. දැන් විමර්ශන අයවැයෙන් ලැබෙන මුදල් අවුරුදු කීපයක් තිස්සේ වියදම් කළත් මෙය කරන්න පුරවත්කමක් නැහැ.

මී මය කියන්නේ වයඹ පළාතේ කුරුණෑගල, පුත්තලම යන දිස්ත්‍රික්ක දෙකේ සංවර්ධනයට සම්බන්ධවන යෝජනා ක්‍රමයක් ; ගහක්, මී මය මුදලි, අතරගල්ල වැව, අබකොල වැව, පාලුකඩවල වැව, මේ ආදී නොයෙක් වැව්වලින් ආරම්භ වී තිබෙනවා. මේ මී මය පටන් ගත්තේ අපේ ප්‍රදේශයෙන්ම—ගල්ගමුව මැතිවරණ කොට්ඨාශයෙන්ම—නිසා තීරණ විශාල ජල ප්‍රමාණයක් තෙත් කලාපයෙන් ගලා එනවා වගෙයි පෙනෙන්නේ. නමුත් ස්ථිර වාර්මාර්ග ක්‍රමයක් නොමැති නිසා මාස් කන්නයේ පමණයි අක්කර විසිපන්දහක පමණ කුඹුරු ප්‍රමාණයක් වගා වෙන්නේ. යලි කන්නයේදී මේ කුඹුරු වගා කරන්න ගැනියාවක් නැහැ. මී මයට මහවැලි ජලය සම්බන්ධ කලාම අලුතෙන් කුඹුරු අක්කර හතළිස්දහක් පමණ අස්වද්දන්නට පුරවත් වන ගමන්ම යලි—මහ දෙකන්නයේම වගා කරන්න අවස්ථාව ලැබෙන නිසා ඊට වඩා විශාල කුඹුරු ප්‍රමාණයක් වගා කළ හැකි වෙනවා. එමනිසා මේ යෝජනා ක්‍රමය පිළිබඳව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානය තදින්ම යොමු කොට, මේ යෝජනා ක්‍රමය තුළින් ගල්ගමුව මැතිවරණ කොට්ඨාශයේත්, ආනමඩුව මැතිවරණ කොට්ඨාශයේත් විශාල දියුණුවක් ලබා ගැනීමට ඇති හැකියාව සලකා ඊට අවශ්‍ය මුදල් ලබා දීමට එතුමා පියවර ගන්නවා ඇතැයි මා විශේෂයෙන්ම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඊළඟට රාජාගන උස්සාන වාර්මාර්ග ක්‍රමය ගැන කියන්න කැමතියි. ඒ ගැන අපේ ගරු දිසා ඇමතිතුමාගේ දන්වනවා. අද උස්සාන වාර්මාර්ග ක්‍රමය ගොවීන්ට විශාල බරක් වී තිබෙන ප්‍රශ්නයක්. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, නමුත්තාන්සේන් දන්නවා පසුගිය වතාවේ මුල් අවස්ථාවට අපේ ලංකාවේ මිරිස් පිටරට යැවීමේ රාජාගනයේ ගොවි ජනතාව බව. ඒ ගොවි ජනතාව මේ වගේ විශාල සේවයක් රට වෙනුවෙන් කරනවා. උස්සාන වාර්මාර්ග ක්‍රමය යටතේ මේ රටේ වියදම් බෝගවලට අවශ්‍ය අත්දැමට අතිරේක ආහාර බෝග වගාවක් සඳහා විශාල භූමි ප්‍රමාණයක් සකස් කර තිබෙනවා. අද ඉන්ධන මිල ඉහල යාම නිසා මේ සඳහා අවශ්‍ය ඉන්ධන වෙනුවෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම වියදම් කරන්නට සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ රාජාගනයේ ගොවි ජනතාවටයි. එමනිසා මෙම යෝජනා ක්‍රමය සඳහා මුදල් වෙන් කර මේ යෝජනා ක්‍රමයට අවශ්‍ය වීදුලිය, ඒවගේම ඒ යෝජනා ක්‍රමයට අවශ්‍ය අලුත් මැෂින් ආදිය ලබා දී මෙම රාජාගනයේ වී ඉවුර යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමට සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන ලෙස ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මම මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවේ ආරම්භයේ පටන් අවසානය දක්වා මේ අයවැය තුළින් එතුමා දක්වුයේ මේ රටේ අද උද්ගත වී තිබෙන තත්වයයි. නමුත්තාන්සේ දන්නවා එළිවන සෑම දවසකම මේ රටේ ජනතාව අයවැය ගැන කල්පනා කරනවාට වඩා අද කල්පනා කරන්නේ අපේ සිංහල ජනතාවගෙන් කාට කොයි මොහොතේ හානියක් සිදුවෙයි, සිදුවී තිබේද කියලයි. රාජකාරියක යෙදී සිටින පොලීස් නිලධාරියෙකු හෝ වේවා, ත්‍රිවිධ හමුදා නිලධාරියෙකු හෝ වේවා මරණයට පත් වුවහොත් විශේෂයෙන්ම ඔහු අපේ ප්‍රදේශයක කෙනෙක් නම් අප මන්හිවුරුන් වශයෙන් විශාල පීඩනයකට විශාල ඉවසිය නොහැකි වේදනාවකට පත් වෙනවා. අද අපට ඒ විධියේ ප්‍රශ්නවලටයි මුහුණ දෙන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එතුමාගේ කථාවේ අවසානයේදී සඳහන් කලා මේ ප්‍රශ්නයට අපි කෙළින්ම මුහුණ දී යුද්ධමය විසඳුමක් හෝ ලබාගත යුතුය කියා. මේ රටේ උවිඩ තරුණයන් විශාල පිරිසක් ආයුධ සන්නද්ධව සිටින අතර, මේ රටේ සිංහල තරුණයින් විශාල පිරිසක් ආයුධ තැනීමට අපේ හමුදාවන් කෙරෙහි විශ්වාසයෙන් විශාල වේදනාවෙන් ඉවසීමෙන් රජයට සහයෝගය දක්වන බව නමුත්තාන්සේ දන්නවා. ඩොලර් f෩මිලට කෙටත් f෩මිලට ජනතාව ඝාතනය කරනු අවස්ථාවේ මට මතකයි මම මතක් කලා. නමුත්තාන්සේලාගේ සහයෝගය ඇතිව මම එහි යනවාය කියා. නමුත්තාන්සේලාගේ සහයෝගය ඇතිව මම ඒ අවස්ථාවේදී එහි ගියා. ඩොලර් f෩මිලට කෙටත් f෩මිලට ගිහිල්ලා එන්නට අවස්ථාවක් මට ලැබුණා. මම කැමැත්තෙන් එහි ගියා.

[එච්. එම්. ජයලකුබණ්ඩා මහතා]

ඒවාගේම වටිනාකම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සංවිධාන කමිටු වෙලාවේ වටිනාකමට යන්නට මට අවස්ථාව ලැබුණි. එතැනට ගිහිල්ලා ආවා. ඒවාගේම අනුරාධපුර සිද්ධිය වෙලා පැය හතරක් පහක් ඇතුළත අනුරාධපුරයට තනිවම මම මගේ උප දිසාපතිතුමාත් සමග ගිහිල්ලා අවශ්‍ය කරුණු ගැන බලා හඳවන වේදනාවෙන් අපි ආපසු පැමිණියා. විල්පත්තු ප්‍රදේශයට සම්බන්ධ පුද්ගලයින් වශයෙනුත්, අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ මායිමේ ඉන්න පුද්ගලයින් වශයෙනුත් අපටත් මේවාට මීට වඩා සහයෝගය දෙන්නට හැකියාවක් නැතිව අපි ඉතා කල්පනාකාරීව ජීවත්වන අවස්ථාවක් මේ. එම නිසා මේ හැම ප්‍රශ්නයකටම වඩා ප්‍රධාන ප්‍රශ්නය, මේ වෙලා තිබෙන අවනතීබවෙන් මිදිලා ජීවත්වීමට හැකි මාර්ගයක් සලසා ගැනීමයි. අපේ රටේ අයට බෝම්බයක් ගහලා වෙඩිලිලක් තියලා දුවන්නට තැනක් නැහැ. අපේ රටේ අය අපේ රටේම ජීවත් වන්නට ඕනෑ. අපේ රටේ හැම සිංහලයෙක්ම රජයට සහයෝගය දෙන්නයි ඉවසීමෙන් කටයුතු කරන්නේ.

ඕනෑම රටකට තිදහස තිබෙනවා තමන්ගේ රටේ තමන්ට ඕනෑ හැටියට කටයුතු කරන්නට. එක රටක අග්‍යන්තර සිද්ධීන්වලට වෙනත් රටවල් ඇහිලි ගැසීම් කෙරෙන්නේ නැහැ. එසේ නම් අපි රජයේ නියෝජිතයින් වශයෙන් මේ රටේ ජනතාවගේ නියෝජිතයින් වශයෙන් අපි ජනතාව වෙනුවෙන් කියන්නට ඕනෑ මේ ප්‍රශ්නය ඉතා ඉක්මණින් අවසන් කරමුය කියා. එහෙම තොටුනොත් මෙක අපි පසු පස්සේ එන විශාල ප්‍රශ්නයක් වෙනවා.

පොලීසි හතරක් මගේ මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ තිබෙනවා. ඒ පොලීසිවල නිලධාරීන් ඉතාමත් ආරක්ෂා සහිතව තිහරම විමසිල්ලෙන් සිටිනවා. මහජනතාවට මේ කටයුතුවලදී සහයෝගය දෙන්නවා. මේ විධියට ඉතා කල්පනාකාරීවයි අපි අපේ ප්‍රදේශවල ජීවත් වන්නේ. එම නිසා, මේ අවුරුද්දේ මේ ප්‍රශ්නයේ අවසානයක් දකින්නට ක්‍රියා කරන ලෙස අපේ රජයේ ඉහල තැන්වල වගකීම් භාර අරගෙන කටයුතු කරන හැම කෙනෙකුගෙන්ම මම ඉල්ලා සිටිනවා.

මම විශේෂයෙන් සතුටිවන්න වෙනවා අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මේ විධියේ සාර්ථක අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන. ගොවීන් කෙරෙහි උනන්දුවක් දක්වලා පළමුවන වතාවට ගොවීන්ට සාධාරණත්වයක් ඉෂ්ට කළ පුද්ගලයෙක් වශයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ නම ඉතිහාස ගතවන බව ප්‍රකාශ කරමින් මම නිහඬ වෙනවා.

අ. හා. 5.23

රජයේ කටයුතු පෙරේරා මහතා (කුරුණෑගල දිසා ඇමතිතුමා)
(**ශ්‍රී ලං. ஜயவிக்ரம பெரேரா — குருணாகல மாவட்ட அமைச்சர்**)
(**Mr. Jayawickrema Perera - District Minister, Kurunegala**)

ගරු නියෝජ්‍ය සභානායකතුමා, මෙම රජයේ නව වන අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් වී ඇති මෙම අවස්ථාවේදී අපි විශේෂයෙන් ආධිමඛර වන්නට ඕනෑ. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ඉතා විශිෂ්ට අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට හැකි විම සම්බන්ධයෙන්.

1970 - 77 කාලයේ ආර්ථික අතින් මේරට මුහුණ පා තිබුණු තත්ත්වය අප කවුරුන් දන්නවා. ඒ කාලයේ මේ රටේ ජනතාව ඉතා දුෂ්කර තත්ත්වයකට මුහුණ පා සිටියා. අපි එය අමතක කරන්නට නරකයි. ආර්ථික වශයෙන් බැලූවත් කිසිම සංවර්ධනයක් සිද්ධ වූණේ නැහැ. එවැනි තත්ත්වයක් තිබිලා මේ රටේ භාණ්ඩාගාරය හිස්ව තිබුණු අවස්ථාවකයි අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ කටයුත්ත භාර ගත්තේ. 1977 වර්ෂයේ සිට මේ වන තෙක් වර්ෂයෙන් වර්ෂය, මේ රටේ සංවර්ධනයත්, ජාතියේ ආරක්ෂාවත් ඇති වන ලෙස සෑම අංශයකටම අංග සම්පූර්ණ විධියට අවශ්‍ය මුදල් ලැබෙන විධියට අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කරමින් මේ රටේ යහපත සඳහා ක්‍රියා කළ පුද්ගලයෙක් හැටියට ඉතිහාස ගතවන පුද්ගලයෙක් තමයි. වචනාමය මුදල් ඇමතිතුමා.

පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළ අපේ රටේ ආර්ථික වර්ධනයක් ඇතිවී තිබෙනවාද කියලා සොයල බැලුවොත්, ආසියාතික රටවල් දියුණු යයි කියන රටවල් අතර, වෙනමත් සංවර්ධනයක් කරා යන තුන්වන ලෝකයේ රටවල් අතර, ඉහළින් සිටින්නට අපටත් අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙන බව පෙනී යනවා ඇති. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ලබන වර්ෂයේදීත් සියයට පහකට වැඩි ආර්ථික වර්ධනයක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. එහෙම බලද්දී ඇත්තවශයෙන්ම ආසියාවේ දියුණු රටවල් සමග මහජන විනයත්, ඒ එක්තම හොංකොං සහ ඉන්දියාවත් එක්කම වගේ යන තත්ත්වයට අපට ඉන්න පුළුවන් විම විශිෂ්ට දෙයක්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, අප කා තුළත් සැකයක් තිබුණි. මෙම අයවැය ලේඛනය මහජනතාවට විශාල බඳු බර පවටන ඒ වගේම රටේ සංවර්ධනය නවත්වන අයවැය ලේඛනයක් වේවිය කියා. අපේ රටේ ජනතාව කවුරුන් දන්නවා. මගේ මිත්‍ර ගල්ගමුව මන්ත්‍රීතුමා (එච්. එම්. ජ. ලොකුබණ්ඩා මහතා) සඳහන් කළ පරිදි අද අපි විශාල ජාතික ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දී තිබෙන බව. අද අපේ භාණ්ඩාගාරයෙන් මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් විශාල මුදලක්, අපේ රටට ගැලපෙන්නේ නැති විධියේ මුදලක්, උසුලන්නට බැරී විධියේ මුදලක්, රටේ ආරක්ෂාව සඳහා වියදම් කරන්නට සිදුවී තිබෙනවා. ඒ වගේම විදේශවලින් අපේ ද්‍රව්‍යවලට ලැබෙන ආදායම අඩුවී තිබෙනවා. මෙන්න මේ හේතූන් නිසා මහජනතාව පිට මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් විශාල බරක් පැටවේවිය කියා ජනතාවගෙන් වැඩි කොටසක් තුළ හා රජයේ සේවකයන් තුළත් සැකයක් තිබුණි. තමුත් දැන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඒ මත මක්කොම නැති කර දමමා. එතුමා බලාපොරොත්තු වුණු විධියටම මෙම අයවැය ලේඛනය සාර්ථක අයවැයක් ලෙස, විපක්ෂයට කථා කරන්න බැරී විධියේ අයවැයක් ලෙස ඉදිරිපත් කරන්නට එතුමාට පුළුවන් වුණි.

රැකියා නැතිව සිටි සියයට 26ක් පමණ වූ බලකාය 1977 - 85 දක්වා කාලය තුළ සියයට 12ක් දක්වා අඩු කරන්නට පුළුවන් වුණි. ආර්ථික ප්‍රපාතයකට වැටී තිබුණ මේ වගේ රටකට එය විශාල ආධිමඛරයට කරුණක්. ඒ ගැන අපට ආධිමඛරයෙන් කථා කරන්න පුළුවන්. තුන්වන ලෝකයේ රටවල් අතර අද අපේ රට ආදර්ශමත් දියුණු රටක් වශයෙන් පිළිගෙන තිබෙන්නේ අන්ත ඒ කාරණය තිසි කියන එක අපි පිළිගන්න ඕනෑ.

මේ රට සංවර්ධනය කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ රාජ්‍ය අංශය දියුණු කිරීමෙන් පමණක් නොවෙයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජයේ දර්ශනය වී තිබෙන්නේ එය නොවෙයි. ජනසතුට ගැන පමණක් විශ්වාසය තබාගෙන වැඩ කළොත් මොකක්ද වෙන්නේ? අපට ඒ සම්බන්ධ අත්දැකීම් තිබෙනවා. පසුගිය රජය වැටීමට කෙලින්ම හේතුවක් වුණා නම් වූණේ, ඒ වැටීමට ප්‍රධාන හේතුව වූණේ කුමක්ද? ජනසතුට තමයි කෙලින්ම හේතුව වූණේ. ජනසතු ක්‍රමය තුළින් මොකක්ද වූණේ? මහජනතාවට සම්පූර්ණ බරක් ඇති වුණි. රටේ ආර්ථිකය සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වුණි. මහජනතාව විසින් රජයක් පත් කරන්නේ කුමකටද? ප්‍රතිපත්තිමය තීරණ අරගෙන නියම ලෙස රටේ සංවර්ධනය දියුණු කරයි කියන බලාපොරොත්තුවෙනුයි. තමුත් පසුගිය රජය කාලයේදී සිදුවූණේ මොකක්ද? පසුගිය රජයත් මේ රජයත් අතර ඇති වෙනස මොකක්ද? පසුගිය රජයේ පාලනයත් ප්‍රතිපත්ති තීරණ කිරීමත් ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමත් මක්කොම එකම අවුලක් කරගෙන ක්‍රියා කරන්න ගිය නිසා සම්පූර්ණයෙන්ම අවුලෙන් අවුලට ගිහින් අත්තිමට ඒ රජය විනාශ වී ගියා. මහජනතාව එපා වුණි. තිත්ත වුණි. ජනතාව විසින්ම රජය විනාශ කර දමමා. 1977 දී කටුගමුපොල ආසනය මට ජයග්‍රහණය කරන්න පුළුවන් වූණේ, එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ජයග්‍රහණය කරන්න පුළුවන් වූණේ, ප්‍රබල වාමාංශික නායකයෙක් හිටපු කර්මාන්ත ඇමති වන ඩී. බී. සුබසිංහ මහතා පරාජයට පත් කරමිනුයි. එතුමා පරාජයට පත් වූණේ මොකද? ඒ තත්ත්වය නිසයි. මහජනතාව ඒ රජය තිත්ත වී තිබුණි. මම ඒක කියන්න ඕනෑ.

අපේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය තීරණය කළේ මොකක්ද? එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය මේ දෙස බැලුවේ කොහොමද? දැන් මෙතැනදී ප්‍රශ්න කීපයක් මතු වුණි. ජනසතු ආයතන, රාජ්‍ය ආයතන නැවත පොද්ගලික අංශයට දෙනවාද? ඒවායේ ඉන්න සේවකයන් ඉවත් කරනවාද? ඒ සම්බන්ධ සැහෙන ආත්පේලනයක් අපේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් අතරත් තිබෙනවා. එක පැත්තකින් ඒ සේවක මහතන්ගේ පවුල් දෙස බලන්න සිදුවී තිබෙනවා. ඒ වගේම රජයේ ප්‍රධාන කර්මාන්ත ශාලා, රටට අවශ්‍ය කර්මාන්ත ශාලා විශාල මුදලක්, රුපියල් දස ලක්ෂ හයදහස් ගණනක් කන - විශාල මුදලක් කන - අංශයක් වී තිබෙනවා. මේ ප්‍රශ්න මක්කොම තියෙද්දී එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය, රජයක් වශයෙන් මැද ඉදගෙන ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමත් සැලසුම් සකස් කිරීමත් කර තිබෙනවා.

විශේෂයෙන් අපේ රජය පසුගිය අවුරුදු තවය තුළ රටේ සංවර්ධනයට පොද්ගලික අංශයෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන අරගෙන තිබෙනවා. පසුගිය අවුරුදු තවය තුළ පොද්ගලික අංශය අපේ සංවර්ධනයට යොමු කරගන්නේ කොහොමද? අපි එක තීරණයක් ගෙන බලමු. පසුගිය අවුරුද්දේ සංවර්ධන වේගය රාජ්‍ය අංශයේ සියයට 7ක් වෙද්දී පොද්ගලික අංශය සියයට 26ක්

වේගවත් දියුණුවක් ඇති කර තිබෙනවා. රැකියා විරහිත ප්‍රශ්නය සියයට 12 වන තෙක් අඩු කළේ කොහොමද? එය කළේ රාජ්‍ය ආයතන තොටෙයි. රාජ්‍ය ආයතන අත දීමක් කෙරුණ බව ඇත්ත. නමුත් පොදුගලික ආයතන අපි ප්‍රයෝජන ගත්ත. පොදුගලික ආයතන අපි සහයෝගය දුන්නා. ඒ නිසා පොදුගලික ආයතන විවිධ කර්මාන්ත ශාලා ඇති වුණ. දත් සෑම ආයතනම ස්වයං රැකියා ඇති වී තිබෙනවා. තරුණ මහත්වරු උනන්දුවකින් යුතුව තමන් විසින්ම රැකියා පටන් ගත්තා. බෑංකු ණය ලබාගෙන කුඩා ව්‍යාපාර ආරම්භ කළා. තොටෙතුත් ක්‍රමයෙන් ඒ ස්වයං රැකියා පටන් ගෙන තිබෙනවා. දහස් ගණනක් මැද පෙරදිග රැකියා ලබාගෙන තිබෙනවා. මගේ ආසන්නයේම පමණක් 3,000ක් පමණ රැකියා ලබාගෙන මැද පෙරදිග ගොස් සිටිනවා. එහෙ නොද රක්ෂාවල් ලබා මුදල් උපයාගෙන විත් ඉඩකඩම් අරගෙන ගොවිල් දොරවල් හදාගෙන දැන් අපුත්ම පංතියක් බවට පත්වන තත්ත්වයක් ඇතිවී තිබෙනවා.

මෙන්න මේ විධියට පොදුගලික ආයතන වශයෙන් දියුණු තත්ත්වයක් අපි ඇති කරන්න ඕනෑ. ඒ අතින් අපි සන්නේෂ වෙන්න ඕනෑ. ඒ මොකද. උනන්දුවක් දක්වන, දක්ෂකම් තිබෙන, වෘත්තීය පුහුණුවක් තිබෙන සෑම කෙනෙකුටම තැගිටීමට මේ රජය මගින් අවස්ථාව සලසා තිබෙනවා. ඒකයි රාජ්‍යයකින් ඉටුවිය යුතු සේවය. රාජ්‍යයක් වශයෙන් ජනසතුට පලි ගැනීමක් හැටියට ක්‍රියාත්මක කරන්න ගියොත් ඒකෙන් අපටමයි, පහර වැදිත්තේ. පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේ පැවති තත්ත්වය අපි දක්කා.

අද අපි බලමු, සමුපකාරය ගැන. අද මහජනයා විසින්ම පත් කරනු ලබන අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයක් මගින් සමුපකාර සමිති පාලනය කරගෙන යාම නිසා විවේචනවලින් බේරෙන්නට මන්ත්‍රීවරුන්ට පුළුවන් වී තිබෙනවා.

අතික, ගමනාගමන සේවයයි. මට මතකයි ඉස්සර කාලේ, විශේෂයෙන් මැතිවරණයකට සුදුසුම වන කාලේ, අපේ කියමනක් තිබුණා, ආණ්ඩුව පරදින්නේ එක්කො ගමනාගමන සේවා තැත්වම් සමුපකාර සේවා නිසාය කියා. අද තමුත්තාත්සේලා දන්නවා, ගමනාගමන සේවා වෙනුවෙන් පොදුගලික ආයතන ඇති කර තිබෙන බව. පොදුගලික ආයතන ඇති කිරීමෙන් මොකද වුණේ? රජයේ ගමනාගමන සේවයක් පොදුගලික ගමනාගමන සේවයක් තරගකාරී ක්‍රමයකට ක්‍රියාත්මක වන නිසා අද මගී ජනතාවට විශේෂ පහසුවක් සැලසී තිබෙනවා. අපි දන්නවා, ඉස්සර රජයේ සේවක මහත්වරුන් පැය ගණන් බස් පෝලීමේ හිටිය ගැටී.

ජනගහණය වැඩිවීමත් සමග ඒ වැඩිවන ජනගහණයට අවශ්‍ය වන සේ කෝචි ගණන් වියදම් කර බස් ගොඩවා පාලනය කරන්න රජයකට බැහැ. ලෝක බැංකුවෙන් ගත්තත් මොන බැංකුවෙන් ගත්තත් කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. අන්න එතෙක්දී අපි පොදුගලික ආයතන ප්‍රයෝජනයට ගත්තා. පොදුගලික ආයතන තිබෙන දක්ෂකමත් මවුන්ගේ මුදලක් යොදවා, පොදුගලික ආයතන දක්ෂකමත් රාජ්‍ය ආයතන දක්ෂකමත් යන දෙක එක්කරා තරගකාරී ක්‍රමයකට යොමු කර තිබීම විශේෂ ප්‍රතිඵල ගෙන දෙන කැතිවියක් වුණ. අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ඒ ආයතන අපට සහයෝගය දීම අපට ලොකු ආධිමැරයක් කියන්න පුළුවන්.

අපි පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේත් මේ ආණ්ඩු කාලයේත් ඒක පුද්ගල දළ ජාතික නිෂ්පාදනයේ වර්ධන අනුපාතය බැලුවොත් ස්ථාවර මිල අනුව එය මේ ආණ්ඩු කාලයේදී සියයට 4ක් දක්වා තංචා තිබෙනවා. නමුත් 1976-1977 දී සියයට 1.3ක වාගේ නැගීමකුයි ඇතිවී තිබුණේ. මේවා හොඳ නිදර්ශන. ඉස්සර සමහර අය කීවා, මහා බැංකුවේ සංඛ්‍යාලේඛන බොරුය කියා. නමුත් එහෙම කියපු අයටම සිද්ධ වුණ, ඒ සංඛ්‍යා ලේඛන ඇත්තය කියා පිළිගත්ත.

අපි දන්නවා හිටපු මුදල් ඇමතිවරයකු වූ ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතාට, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඩිප්ලි සේනානායක අගමැතිතුමාගේ කාලයේදී මේ රටේ සංවර්ධනයක් වූණය කින එක පිළිගන්න සිද්ධ වූ බව. අපි මුලින්ම බලන්න ඕනෑ, පුද්ගලයකුගේ ආර්ථික ජීවන රටාව, පුද්ගලයකුගේ ආදායම වැඩිවීම කොහොමද සිද්ධ වුණේ කියා. මගේ දිස්ත්‍රික්කයේ හෙවත් කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ අද පවතින සංවර්ධනය තුළින් මහජනයා තුළ ඇති වී තිබෙන දියුණු තත්ත්වය කුමක්ද කියා මට පේනවා. ඒ මොකද ආණ්ඩුව විසින් කර තිබෙන සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීම ගැම ආයතනවල විහිදවීම නිසයි. ගැම ආයතනවල අවශ්‍ය මුදල් දී තිබෙනවා. ඒ සඳහා ක්‍රමානුකූල වැඩ පිළිවෙලක් ඇතිකර තිබෙනවා.

ඒකෙන් කර තිබෙන්නේ පුද්ගලයන් තැගිටීමයි. සමස්තයක් වශයෙන් ගත්කාම පුද්ගලයන් තැගිටිනවාය කියන්නේ රටක් දියුණු වීමයි. ඒක අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ. අපේ ගල්ගමුව ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එච්. එම්. ඒ. ලොකුබණ්ඩා මහතා) ගැන බැලුවොත් එතුමා විශේෂයෙන්ම ගොවි පුහුණුවක්. එතුමා ගැමී හදවතක් තිබෙන පුද්ගලයෙක්. එතුමා තොටෙක් බෝග වර්ග ගැන කථා කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම මම බොහෝම සන්නේෂ වෙතවා එක් කාරණයක් ගැන. අපි පැහැදිලිවම කියන්න ඕනෑ මුදල් ඇමතිතුමාගේ මේවර අයවැයෙන් අපි කිසිම සහනයක් බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ. අප මන්ත්‍රීවරු සියලුදෙනාම හිතුවේ මේවර අපේ සහනාධාර සම්පූර්ණයෙන්ම කපා දමාපිය කියායි; බෝග වර්ගවලට, කෘෂි සංවර්ධනයට වෙන් කෙරෙන මුදල් කපා දමාපිය කියායි; විමර්ශන අයවැය මුදලක් නොදෙවිය කියායි; සංවර්ධන සහායවල මුදල් නොදෙවිය කියායි; අපට නිකම්ම උඩ බලාගෙන ආරක්ෂක කටයුතු සඳහා පමණක් මුදල් යොදවන්න සිද්ධ වේවිය කියායි.

මුදල් ඇමතිතුමා කීවා වාගේ එක්තරා රාවයක් පැතිර ගියා, ජාතික ආරක්ෂාව සඳහා ජාතික ආරක්ෂක මුදලට ගැම පුරවැසියකුගෙන්ම මුදලක් අය කරන්න යකවාය කියා. ඒ අවස්ථාවේදී අපෙන් සැහෙන චිකිත්සාවක් තිබුණා. මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් අප තෝරා ගනු ලැබුවා නම් අපි මහජනයා එක්ක ගැටසෙන්න ඕනෑ; මහජනයාගේ ප්‍රශ්න දිනා බලන්න ඕනෑ. ඒ නිසා මහජනයාගෙන් ඇත් වී වැඩ කරන්න අපට බැහැ.

අද මේ ගරු සභාවට මා පැමිණි අවස්ථාවේදී ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධානකරු, මට කීවා, 'අයවැය ගැන කථා කරන්න' කියා. නමුත් අද මම මේ ගරු සභාවට ආවේ අයවැය සම්බන්ධයෙන් කථා කරන්න ලැස්සි වෙලා නම් නොවෙයි. නමුත් දේශන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ හිඟයක් පෙනෙන්න තිබුණු නිසා මම අද කථා කරන්න භාර ගත්තා.

මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් මහජනයා එක්ක ඉන්න නිසා, මවුන්ගේ ප්‍රශ්න දිනා බලන නිසා තමයි, මේ අයවැය ඉදිරිපත් වන්න කලින් එය කොහොම එකක් වේවිදයි අප තුළ සැකයක් ඇති වුණේ. පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේ දී වාගේ අයවැයෙන් පස්සේ මහජනයාට මුහුණ දෙන්න බැරිව කොළඹට වෙලා ගැංගිලා ඉන්න අපේ මන්ත්‍රීවරුන්ටත් සිද්ධ වේවී කියා මතයක් තිබුණා. පසුගිය ආණ්ඩුව පරදින්න එක හේතුවක් වුණේත් ඒ තත්ත්වයයි. නමුත් ඒ ගැන ඒ ආණ්ඩුවේ සාමාන්‍ය මන්ත්‍රීවරුන්ට දෙය කියන්න බැහැ, වගකිවයුත්තන්ට දෙය කියනවා මිසක්. ඒ ආණ්ඩුවේ මුදල් ඇමතිවරු මන්ත්‍රීවරුන්ට තම ආසනවල සංවර්ධන කටයුතු කරන්න මුදලක් දුන්නේ නැහැ. ඒ කාලේ විමර්ශන අයවැයක්, ඒ අන්දමේ මුදලක් වෙන් කිරීමක් තිබුණේ නැහැ. යම්තම් අන්තිම අවුරුදු ගමන් විතරයි, සුර මුදලක්වත් දුන්නේ, ඒ හැරෙන්න, සංවර්ධන සහා මගින් ප්‍රදේශයේ සංවර්ධන කටයුතු කිරීම සඳහා වෙනම මුදලක් දෙනවා නමා ඒ කාලයේ සංවර්ධන සහා තිබුණේවත් නැහැ. 'පාර කැඩිලා, බෝක්කු කැඩිලා' යනාදී වශයෙන් පැමිණිලිත්, 'අපට විදුලිය දෙන්න, කර්මාන්තශාලා දමා දෙන්න, ලමයින් වැඩි නිසා අවශ්‍ය පාසල් ගොඩනැගිලි ලබා දෙන්න' යනාදී වශයෙන් ඉල්ලීම් මහජනයා මන්ත්‍රීවරුන් වෙත ගෙනෙනවා. නමුත් නමුත් පසුගිය ආණ්ඩුවේ මන්ත්‍රීවරුන්ට ඒ මහජන ප්‍රශ්න විසඳන්න බැරි වුණා. ඒ ඒ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වෙන් කර තිබුණ සුර මුදලක් ඇමතිවරු වික ගරා ගත්තා. එවැනි තත්ත්වයක් තමයි, එද තිබුණේ. ඒ නිසා මොකද, වුණේ? ආසනයේ ජනතාවට මුහුණ දෙන්න බැරි වෙද්දී මන්ත්‍රීවරයා කොළඹ ඇවිත් 'ග්‍රාවස්ති' මන්දිරයේ හැංගුණා. ඒ යුගයේ දී ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයා කාලය ගත කළේ සමාජශාලාවලයි. ඒ ආණ්ඩුව වැටෙන්න එක හේතුවක් වුණේත්, ඒකයි.

නමුත් මේ ආණ්ඩුවේ අපේ මන්ත්‍රීවරු වික ආරක්ෂා වෙලා ඉන්නේ මොකද? දිනා ඇමතිවරයෙක් වශයෙන් වැඩ කරන්න මට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ මොකද? කලින් කථා කළ ගල්ගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මන්ත්‍රීවරයෙක් වශයෙන් වැඩ කරන්න පුළුවන් වී තිබෙන්නේ මොකද? අද අපේ ආසනවල වැඩ කර ගන්න මුදලක් වැඩෙනවා, හරියට දැවැද්දක් වගේ. වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමා ඇති කළ මේ ක්‍රමය නිසා අද ගැම ආසනයකටම මුදල් ලැබෙනවා. ඒ ක්‍රමය නිසා ආසනයේ සංවර්ධන කටයුතු කරන්න පුළුවන් වී තිබෙනවා. ඒ සඳහා උප දියාපතිවරුන් එක්ක, අදළ වෙනත් නිලධාරී මහත්වරුන් එක්ක සාකච්ඡා කොට අපේ මන්ත්‍රීවරු අවශ්‍ය කටයුතු කරනවා. මම අද උදේ වරුව ගත කළේත් ඒ විධියටයි. ඒට පස්සේ තමයි, මේ ගරු සභාවටත් ආවේ. අන්න ඒ තත්ත්වය අපේ ආණ්ඩුව සම්බන්ධයෙන් විශේෂයක් කොට දක්වන්න පුළුවනි. මේ විමර්ශන අයවැය ක්‍රමයේ එක ආයතන තමයි, ආර්ථික සංවර්ධනය සඳහා ආසන මට්ටමින්, ග්‍රාමීය මට්ටමින් පහතට බැස කටයුතු කිරීම.

[උපරික්‍රම පෙරේරා මහතා]

මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වීමෙන් පසුව එක අවස්ථාවකදී මේ රටේ බෝග වර්ග නිෂ්පාදනයට පහරක් වැදුණා. තාවකාලික වශයෙන් ඒ මොකද, අපි බලයට පත් වුණ අවස්ථාවේදී නිදහස් ආර්ථිකයක් පිළිබඳ සංකල්පය ඇතිවයි. කටයුතු කළේ ඒ අනුව අපි යම්-යම් පියවර වශයක් ගත්තා. ඒ මොකද, අපේ මුදල් පිටරට නිෂ්පාදනයට ගොඩ හෝ අඩු මිලට බඩු ගෙනැවිත් දී මේ රටේ පාරිභෝගිකයා බේරා ගන්නයි. නමුත් එවැනි ආර්ථික ක්‍රමයක් කෙටිකාලීන වශයෙන් හෝ ආණ්ඩුව මගින් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ විපාකයක් හැටියට අපේ රටේ නිෂ්පාදකයා මැරීමක් සිදු වුණා. මම ඒ සම්බන්ධයෙන් උක්ත කරමාත්තය නිදසුනක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නම්. අප බලයට පත් වන විට මේ රටේ උක්ත වගා කොට එයින් ආදායමක් ලබාගෙන ජීවත් වුණු ගොවි පිරිසක් තිබිණ. නමුත් අප බලයට පත් වෙතුවාත් සමඟම ලෝක වෙළෙඳපොළේ සිති මිල බැසීමත්, අපේ නිදහස් ආර්ථික සංකල්පයත් හේතුවෙන් තරගකාරී තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්න සිදු වුණා. අපේ නිෂ්පාදකයාට, එද අපේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු පවා ඒ ගැන සැහෙන වේගයකින් සුඛව කපා කලා. නිදහස් ආර්ථික සංකල්පය බඩු මිල කෙරෙහි බලපෑමේ විපාකයක් වශයෙන් දේශීය නිෂ්පාදකයා වැටීමක්, අධිපණ්වීමක් එතුනදී තාවකාලිකව සිදු වුණා. දැන් ආණ්ඩුව ඒ තත්ත්වය අවබෝධ කරගෙනයි, ඉන්නේ. පොදුවේ මධ්‍යස්ථව කල්පනා කොට අපේ සංවර්ධනය සමස්ථයක් වශයෙන් ගෙන යන්නය කියන්නේ ඒ තිසයි. කලින් සඳහන් කළ කාලයට පස්සේ තවත්වත් ලෝක වෙළෙඳපොළේ සිති මිල තැග්ගා. අත්ත එතුනදී අපට සිදු වුණා. තවත්වත් අපේ නිෂ්පාදකයා දිගා බලන්න. දැන් අපි යන්නේ හරිමාර්ගයකයි.

මුදල් ඇමතිතුමා පශු-කීර් නිෂ්පාදන-අංශය, ධීවර අංශය, කෘෂිකර්ම අංශය හා කර්මාන්ත අංශය යනාදී වශයෙන් සෑම අංශයක් ගැනම කපා කළ ආකාරය ගැන මම විශේෂයෙන් සත්තෝෂ වෙතවා. 'දේශීය නිෂ්පාදකයාට අත දෙන්නම්, අපනයනය සඳහා අත දෙන්නම්' කියා එතුමා කීවා. මේ දෙක තේමා කරගෙන තමයි, එතුමා කපා කළේ. අපි ඉදිරියට යන්න ඕනෑත්, ඒ දෙක තුළින් තමයි.

අප දැන් අනුගමනය කරන ක්‍රමය යටතේ අපේ පාරිභෝගිකයා තාවකාලිකව දුක් වින්දත්, අවුරුද්දක්-දෙකක් අපේ නිෂ්පාදකයාට අත දිගෙන යන විට, නියම මිලක් ලබා දෙන විට ඇති වන දිරිගැන්වීම තුළින් නිෂ්පාදකයා වැඩි-වැඩියෙන් නිෂ්පාදනය කිරීමට යොමුවීම මගින් මේ රටේ පාරිභෝගිකයාටත් සහනයක්, සෙත්ත සැලසෙනවා; බඩු මිල බැසීමක් ඇති වෙතවා; අපේ රටේ සල්ලි අපේ රටේ මිනිසුන් අතේම ඉතිරි වෙතවා. ඒ සඳහා හොඳ දිරිගැන්වීමක් තමයි, රු. 62.50 ක් වූ වි බුබලේ සහතික මිල රු. 70.00 දක්වා මෙවර අයවැයෙන් වැඩි කිරීම. විවල පමණක් නොව කවිපි, සෝසා, මුං-ඇට ආදී සෑම දේකමත් සහතික මිල මේ අයවැයෙන් වැඩි කර තිබෙතවා.

අතෙක් පැත්තෙන්, සුළු අපනයන අංශය සම්බන්ධයෙන් 1977 ට කලින් තිබුණු තත්ත්වයත් මම හොඳට දන්නවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයෙන් හොඳ නිදසුනක් දෙන්න පුළුවනි. සුළු අපනයනවලට ගැනෙන්නේ මා කලින් සඳහන් කළ දේවල් පමණක් නොවෙයි. මේ ලංකාවේ කෝපි, ගම්මිරිස් වැනි දේවලට කිසිම සහනාධාර ක්‍රමයක් තිබුණේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුව ආවාට පස්සේ කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශය එවැනි දේවල් ඇති කලා. සුළු අපනයන හෝග සඳහා සහනාධාර ක්‍රමයක් ඇති කිරීම තිසා අද පුළුවන් වි තිබෙතවා, ගම් මට්ටමේ පොසි මිනිහාටත් තමන්ගේ දෙයක් වටාගෙන ආදායමක් ලබා ගන්න. එවැනි දෙයක් ඇති කිරීමෙන් විශාල ආර්ථික දියුණුවක් සිදු වි තිබෙතවා. එද එහෙම තත්ත්වයක් නොවෙයි තිබුණේ, එක්තරා සුළු පිරිසකට පමණයි. ආර්ථිකය දියුණු කර ගන්න ශක්තියක් තිබුණේ. මේ ආණ්ඩුවේ විවෘත ආර්ථික ක්‍රමය තිසා තැගිටින්න ඕනෑ පුද්ගලයාට තැගිටින්න මාර්ග ඇති වුණා.

ගනිමු, හොඳම නිදසුනක්. කේ, රබර්, පොල්, මගේ දිස්ත්‍රික්කයේ පොල් අංශය ගැන මම කරුණු දන්නවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කතාවේ ඒකාබද්ධ ග්‍රාමීය යෝජනාක්‍රම ගැන කරුණු සඳහන් වුණා. Integrated Project, ලංකාවේ ඉස්සර වෙලාව මේවා ආරම්භ කළේ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ. ලෝක බැංකුවේ යෝජනා අනුව, ඒ යෝජනාක්‍රමය සාර්ථක නිසා අද දිස්ත්‍රික්ක තමයක දහයක දෙළඟක පමණ ඒවා ආරම්භ කර තිබෙතවා. මම වොෂිංටන් නගරයට ගිය වේලාවේ ලෝක බැංකු කාර්යාලයට ගොස් එහි නිලධාරීන් සමග සාකච්චා කළ විට ඔවුන් මේ සම්බන්ධයෙන් කී දේවල් මට මතකයි. ඒකාබද්ධ ග්‍රාමීය යෝජනාක්‍රමය ගැන මම ඔවුන්ගෙන් ඇහුවා. ඒ අවස්ථාවේදී ඔවුන් කෙළින්ම කීවේ මොකක්ද ?

I asked them, "What is your impression of the Kurunegala Integrated Project?" Then those officers smiled and one said, "In the World Bank we call it the Christmas tree." I asked him why he said that and he replied, "In all the other countries they have failed, these so-called integrated projects, and it has become a big problem for the Board of Directors of the World Bank. This was the last Project that we tried to do and we have been successful in that. So we have now expanded that Project." That was the answer that was given to me.

මෙයින් පොසි පුද්ගලයාට, අක්කර කාල බාගය තිබෙන පුද්ගලයාට, ඔහුගේ වගාව සංවර්ධනය කර ගැනීමට අත දෙන ක්‍රමානුකූල වැඩපිළිවෙලක් අද ඇති වුණා. මේ මක්කෝම ආවේ මේ ආණ්ඩුවේ විවෘත ආර්ථික වැඩපිළිවෙල නිසා බව, ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ වැඩපිළිවෙලේ තිබෙන ස්ථාවරභාවය නිසා බව කියන්න ඕනෑ. 1970ට ඉස්සර වෙලා ඒවාගේ වැඩපිළිවෙලක් මේ රටේ ඇති කර තිබුණේ නැහැ.

පොල් ත්‍රිකෝණය තිබෙන්නේ අපේ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ. පොල් අක්කර පන්ලක්ෂ හැත්තෑදහක් පමණ ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙනවා. දැන් එය අක්කර හය ලක්ෂයකට පමණ වැඩිවෙලා ඇති. ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ 1977ට ඉස්සර වෙලා පොල් පුනරුත්ථාපනය, ඒ කියන්නේ තවත් වගා කිරීම, කෙරුණේ කොපමණද? අක්කර පන්සියයක්වත් කෙරුණේ නැහැ. සංඛ්‍යාලේඛන තිබෙනවා. නමුත් අවුරුදු හයකදී මේ පාර්ලිමේන්තුව අක්කර ප්‍රමාණයක් පුනරුත්ථාපනය කරන්න පාර්ලිමේන්තුවට අපට ආවේ මේ යෝජනාක්‍රමය යටතේයි. අපි එය ඉෂ්ට කර තිබෙතවා. පොල්වලට අමතරව තවත් වගාවක් සඳහා සල්ලි දෙනවා. කොහෙක්ද, මේවා ආවේ? මේ ආණ්ඩුවේ අයවැය යෝජනා මගින් ඉදිරිපත් කරන ලද සංවර්ධන වැඩපිළිවෙලවලින්. මොනවාද, ඒවායින් කෙරෙන්නේ? සංවර්ධනයට අත දීමක් ඇති වි තිබෙතවා. මෙය විශේෂ සිද්ධියක් හැටියට අපි සලකන්න ඕනෑ.

ගල්ගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා උදේ වරුවේත් කතා කර තිබෙනවා. මම ඒ වේලාවේ සභාවේ සිටියේ නැහැ. එතුමා විශේෂයෙන් ගොවිත්තේ විශ්‍රාම වැටුප්ක්‍රමය ගැන කතා කර තිබෙනවා. මම ඒ ගැන බොහෝම සත්තෝෂ වෙතවා. 1978දී ගොවිත් සඳහා විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට මම මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී පොද්ගලික මන්ත්‍රීවරයකුගේ යෝජනාවක් ගෙනවා. මම මේ විශ්‍රාම වැටුප්ක්‍රමය ගැන හරිම සත්තෝෂ වෙතවා. අපි ගත් කෝරළය ගැන පමණක් නොවෙයි, කතා කරන්නේ. මුළු රටේම දුක් විඳින ගොවි පිරිසක් සිටිනවා. අද මේ රටේ මහජනතාව බත් විශ්‍රාම කා ජීවත් වන්නේ කවුරු නිසාද? කිසිම ස්ථිර වැටුප් ක්‍රමයක් මේ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් හෝ නැති. ආපදවකදී කිසිම ආපද සහන ක්‍රමයක් නැති. සහා සිටුවාපවාගෙන් විනාශ වන, ගංවතුරෙන් විනාශ වන, පැවිල්ලෙන් විනාශ වන දුක කියන්න පිහිටක් ගන්න කෙනෙක් නැති පිරිසක් මේ රටේ සිටිනවා. ඒ පිරිස නිපදවන දේවල් තමයි. උස් - පහත් කියන අපි ගැම කෙනෙක්ම කන්නේ. නමුත් ඒ පිරිසට අත දෙන ක්‍රමයක් මීට පෙර කිසිම රජයක් හිතුවේ නැහැ. මේ වනතුරු ඒ අය ගැන ක්‍රියා කරන්න මුදලක් වියදම් කරන්න හිතුවේ නැහැ.

කෘෂිකර්ම ඇමති ගරු ගාමනී ජයසූරිය මැතිතුමාගේ යෝජනාවක් අනුව අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ යෝජනාව ගෙන ඒම මේ අයවැයෙන් කළ විශාල පින් වැඩක් බව මම කියනවා. මොකද? පුද්ගලයෙක් වයසට ගියාම කොසි විටියට ජීවත් වෙතවාද කියා අපි දන්නවා. අපේ ගල්ගමුවේ මන්ත්‍රීතුමාගේ ආසනය වැනි වියළි කලාපයේ පිහිටි ආසනවල ස්ථිර ජල මාර්ගයක් නැහැ. එතුමා මහවැලි යෝජනා ක්‍රමයෙන් ජලය ඉල්ලුවේ ඒ නිසායි. එවැනි ප්‍රදේශවල අසීරුකර ගොවි ජනතාවට අත දීම සඳහා මෙවැනි ක්‍රමයකින් සිදුවන සේවය කොපමණද? මේ රටේ ඉගෙන ගන්නා පැරැණිත්ටත් අත දීමක් මෙතුනදී කෙරෙනවා. මොකක්ද? ඔවුන් කෘෂිකර්මයට තැවුරු කරනවා. අනාගතයක් තිබෙනවාය කියා පෙන්වන්න මාර්ගයක් මෙයින් ඇති කර තිබෙනවා. ඒකයි, මම කීවේ වයසට ගිය අයට පමණක් නොව තරුණයන්ටත් රජයේ රක්ෂාවකට සහවා වෙනුවට ස්වයං රැකියාවක යෙදී තමන්ගේ කර්මාන්තයක් කරගෙන ආත්ම විශ්වාසයක් ඇතිව ජීවත් විමේ මාර්ගයක් මෙයින් ඇති කර තිබෙන බව. අපි මේ වැඩේ ගැන එතුමන්ලාට පින් දෙන්න ඕනෑ.

මත්කිරුණත්, අපි කවුරුත් කාල බිලා ජීවත් වෙයි. නමුත් පැහැය පිහිනව ජීවත් වන අහිංසක ජනතාවක් මේ රටේ සිටින්නවා. ඒ අයට අපි සලකන්න ඕනෑ. ඒ අතින් මේ ආණ්ඩුව විශිෂ්ට දෙයක් කළේ. රටේ මේ තරම් බාධක කරදර තිබියදීත් මේ වැඩ පිළිවෙළ සඳහා රුපියල් දස ලක්ෂ හත් සිය පණහක මුදලක් කෙළින්ම ලබාදීම ලොකු විශිෂ්ට දෙයක් බව මම කියන්න ඕනෑ. ඒ අයට ආපද අවස්ථාවකදී රුපියල් 2,000 සිට 10,000 දක්වා ප්‍රමාණයක මුදලක් අවශ්‍ය වූණේත් ඒ අය ඒ මුදල් ගත්තේ කොහොත්ද කියා කල්පනා කර බලන්න. එහෙම අවශ්‍ය වූණේත් නවී මුදලාලී ලඟට යන්න ඕනෑ. එහෙම ගියත් ඕනෑ නම් රුපියල් 500ක් පමණ ගන්න පුළුවන් වෙයි. පොළියට. එවිට ඒ අයට තුවාලට දෙකට වී වික දෙන්න වෙනවා. නමුත් මේ රක්ෂණ ක්‍රමය නිසා අද ඒ තත්ත්වය තැනී වී තිබෙනවා. මේ වැඩ පිළිවෙළ අපි විශිෂ්ට දෙයක් ලෙස සලකන්න ඕනෑ. රජය මේ අයවැය අනුව සංවර්ධනය කර තිබෙන්නේ එක අංශයක් පමණක් නොවෙයි. සෑම අංශයක්ම සංවර්ධනය කර තිබෙනවා.

පසුගිය රජයේ අයවැය ඉතිහාසය දෙස බලන්න. විපක්ෂය රට පාලනය කළ කාලයේදී සංවර්ධනය කර තිබෙන්නේ එක අංශයක් පමණයි. එනම් කෘෂි අංශය පමණයි, ඒ අය සංවර්ධනය කළේ. මේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය, කෘෂි කර්මාන්තය, අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය, මංගාමය, කර්මාන්ත ආදී සෑම අංශයකටම අංග සම්පූර්ණ වූ විමර්ශන වූ සංවර්ධන අයවැයක් කියා අපි කියන්න ඕනෑ. අවශ්‍ය විටට මුදල් යෙදීම කර තිබෙනවා. එතුමා "තැහැ", "බැහැ" කියන වචන දෙස නොවෙයි. බැලුවේ. එතුමා ඒ ප්‍රශ්න විසඳන මාර්ග සෙවීම දෙසයි, බැලුවේ. එම නිසා දක්ෂ ඇමතිවරයෙක් හැටියට අපි මුදල් ඇමතිතුමාට සලකන්න ඕනෑ. මේ මුදල් ඇමතිතුමා කථාවට පමණක් සීමා වූ මුදල් ඇමතිවරයෙක්ද, එහෙම තැන්නම් කොයි වාගේ මුදල් ඇමතිවරයෙක්ද කියල ඉස්සර මටත් විකක් සැක හිතූණි. නමුත් මා අද කියන්න ඕනෑ. මගේ හදවතේ සැහෙන ගොරවයක්. එතුමාට තිබෙන බව.

මුදල් ඇමතිවරයෙක් වශයෙන් මුහුණ පාන ප්‍රශ්න මොනවාද? අපි දන්නවා මේ රටේ තිබෙන බාධක. මුදල් ලබා ගන්න ගියාම ආදායම් මාර්ග බාධා වූ බව අපි දන්නවා. ඒ බාධක තුළින් විශිෂ්ට විධියට ක්‍රියා කිරීම ගැන අපි එතුමාට සලකන්න ඕනෑ.

බලන්න නිවාස යෝජනා ක්‍රමය ගැන. එතුමා මුදල් තැහැ කියා තිකම් හිටියාද? අගමැතිතුමාගේ නිවාස වැඩ පිළිවෙළ යටතේ මේ රටේ සෑම දිස්ත්‍රික්කයකටම නිවාස සෑදීමේ වැඩපිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනවා. මේ ගෙවල් සෑදීමට අවශ්‍ය මුදල් එක්තරා ණය ක්‍රමයකට දුන්නත් ආණ්ඩුව ඒ තුළින් එක්තරා පණිවුඩයක් දුන්නා. එනම්, "ආත්ම විශ්වාසය තුළින් තමන්ගේ ගෙවල් සෑද ගත යුතුයි" කියන පණිවුඩය දී තිබෙනවා. මගේ ආයතයේ මගේ නිවාස කිවුවට හදන අවන් ගම්මානයට මම අද උදේ ගියා. රුපියල් 25,000කින් වත් හදන්න බැර ගෙයක් රුපියල් 5,000ක වියදමින් හදනවා මා දක්කා. ඉඩම් අක්කර 1/4 ක් තැනීම රජයෙන් ඉඩම් අක්කර 1/4 ක් ලබා ගත් පුද්ගලයෙක්, ස්ථිර රක්ෂාවක් තැනීම කම්කරුවෙකු වාගේ ඉන්ක පුද්ගලයෙක් රුපියල් 25,000ක ගෙයක් හදන්නේ කොහොමද? ඒ හදන්නේ ආත්ම විශ්වාසය උඩයි. ආත්ම විශ්වාසයක් මේ රජයෙන් මහජනයාට දී තිබෙනවා. ප්‍රශ්නයක් පැමිණි විට, "තැහැ, බැහැ" කියන එක නොවෙයි. තිබෙන්නේ. ප්‍රශ්නයක් පැමිණි විට ඒ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දී, ඒ ප්‍රශ්නය විසඳා ගැනීමේ මාර්ගයක් අපි දී තිබෙනවා. ගෙවල් දශ ලක්ෂයේ නිවාස යෝජනා ක්‍රමය යටතේ 1989 වන විට මේ රටේ පැල්පත් ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි වී යන බවට මට විශ්වාසයක් තිබෙනවා. ඒවාගේම රජයෙන් දී තිබෙන ආත්ම විශ්වාසයේ දීමනාව තුළින්, තමන්ම තැගිටලා, තමන්ම හරිහම්බ කරගෙන, තමන්ම ගෙවල් හදගෙන අලුත් සමාජයක් ඇති වී ගෙන යනවා. ඒ ඔස්සේ යහපත් සමාජයක් මේ රටේ ඇති වෙන බවට මගේ විශ්වාසයක් තිබෙනවා.

අපේ මුදල් ඇමතිතුමා මහවැලි ව්‍යාපාරයට සල්ලි නොදී හිටියේ නැහැ. අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ ආසන 14ක් එක ආසනයකින් ගොවි පවුල් 300 බැගින් මහවැලියේ පදිංචි කිරීම සඳහා ලැයිති කර තිබෙනවා. ඔවුන්ට අවශ්‍ය මූලික පහසුකම් සලසා දෙන්න රජය ක්‍රියා කරනවා. ඒ සඳහා මුදල් අවශ්‍යයි. ඒ සෑම දෙයක්ම මේ අයවැයෙන් දී තිබෙන්නේ තිකම් නොවෙයි. යම් වැඩපිළිවෙළක් තුළින්, එය ක්‍රියාත්මක කර තිබෙන්නේ. බලන්න, අපි තළ ලී ක්‍රමයක් ඇති කලා. මුදල් ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශයක් එය සඳහාත් කලා. අපි මුල්කීර්ගල අතුරු මැතිවරණයට ගිය අවස්ථාවේදී දක්කා බොන්න වතුර ගැනීම සඳහා

එක තළ ලී ලඟ සිය ගණනක් දෙනා සිටි බව. විවිධ ආයතනවලින් මුදල් ආධාර දී තිබෙනවා මගේ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ ඒවා ආරම්භ කිරීම සඳහා. මේවා අවශ්‍ය දේවල්. මේ රටේ සංවර්ධනයට අවශ්‍ය දේවල් හැටියට අපි සලකන්න ඕනෑ.

රාජ්‍ය අංශයේ කර්මාන්ත ගැන කථා කරන අවස්ථාවේදී මා වචනයක් කියන්න ඕනෑ. මගේ ආයතයේ මත්තේගම තිබෙනවා රාජ්‍ය අංශයට අයිති වියාල දළ නූල් කර්මාන්තශාලාවක්. එය පේෂකර්මාන්ත සංස්ථාවෙන් මෙහෙය වන්නේ. අද එම කර්මාන්තශාලාවේ පාලනය ඉන්දියානු සමාගමකට පවරා දී තිබෙනවා, රජයේ අයිතිය ඇතිව. මම ආධිමරයෙන් කියන්න කැමතියි, අද ඒ කර්මාන්තශාලාවේ සේවකයින්ගේ කිසිම කරදරයක් නැහැ; හොඳ විනයක් තිබෙනවා; හොඳ පාලනයක් තිබෙනවා. උපරිම නිෂ්පාදනයක් තිබෙනවා. ආධිමරයෙන් කථා කරන්න පුළුවන් කර්මාන්තශාලාවක් බවට අද එය පත් වී තිබෙනවා. එහෙම තම මෙතුන්දී අපි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. බදු වශයෙන් අපෙන් අය කරන මුදල්වලින් රුපියල් දශ ලක්ෂ හයදහස් ගණනක් රාජ්‍ය ආයතන සඳහා වියදම් කිරීම ගැන. මම කියන්නේ නැහැ ඒවා වගන්තිය කියා. මම කියන්නේ සේවක මගන්වරුන් කාවචන් ඉවත් කරන්න එහා කියලයි. අපි ඒ අයගේ අනාගතය ගැන බලන්න ඕනෑ. ඔවුන්ගේ දරුවන් වඟ බලන්න ඕනෑ, අපි. නමුත් අපි මේ ආයතන සඳහා දශ ලක්ෂ හයදහස් එක අවුරුද්දකට වියදම් කරනවා නම්, පසුගිය අවුරුදු 15ක 20ක කාලය තුළ කෝටි සංඛ්‍යාත මුදලක් මේ සංස්ථාවට වැය කරන්නට ඇති. මේවා මහවැලි කියක් හදන්නට තිබුණු සල්ලිද?

මේ ගැන ආණ්ඩුවට බනින්නට ඕනෑ නැහැ. අපි. අපි මේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙමු. මේ සංස්ථාවල ක්‍රමානුකූල ප්‍රගතියක් ඇති කරමු. එහෙම රාජ්‍ය අංශය මගින් කරන්න බැරි නම්, අර මත්තේගම දළ නූල් කර්මාන්තශාලාවට කලා වාගේ රජයේ අයිතිය නියාගෙන පාලනය පොද්ගලික අංශයට දී මනා පාලනයක් ඇති කොට නිෂ්පාදනය වැඩි කරමු. යන්ත්‍රෝපකරණ අවන්වැඩියා කරන්න ඕනෑනම් ඒවාත් කර මේවාත් කරගෙන යමු. එහෙම තැනිවුණොත් මේ පවුල් වික කවද හරි විනාශ වෙනවා වෙනවාමයි. එනිසා මම විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටින්නවා මේ ගැන අපේ සිත් යොමුකර කටයුතු කරන්නය කියා.

අපි දශ ලක්ෂ හයදහස් වියදම් කරනවා අපේ ආරක්ෂාව සඳහා. ඒ අතරම අපට දශ ලක්ෂ හයදහස් වියදම් කරන්න වී තිබෙනවා මේ සංස්ථා සඳහාත්. අපි බලන්නට ඕනෑ මේ මුදල් අපි කාටද වියදම් කරන්නේ කියා. ප්‍රතිඵලය ගැන බලමු. අපි. නිකම්ම ප්‍රශ්නය දිනා පවු විධියට බලා අපට වැඩ කරන්න බැහැ. අපට කරන්න බැරිනම් පොද්ගලික අංශයටවත් දෙමු. අයිතිය අපට නියාගෙන හරි. එහෙම දීලා අපි උපරිම ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගනිමු. මේ රටේ සංවර්ධනයට පොද්ගලික අංශයක් ක්‍රියාත්මක කරවන්න ඕනෑ. ඔවුන් කෙරෙහි විශ්වාසයක් ඇති කරගන්න ඕනෑ.

කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ කර්මාන්ත අංශයෙන්, වෙළඳ අංශයෙන් 3,000ක් පමණ එක් කරගෙන පොද්ගලික අංශයේ කර්මාන්තකරුවන්ගේ සංගමයක් පිහිටුවීම සඳහා කුරුණෑගල නගර ශාලාවේ පැවැත්වූ රැස්වීමකට මම ජයේ සහභාගී වුණි. අපි ඒ අයට අන දෙනවා. බෑංකුවලින් ඒ අතදීම් ක්‍රියාත්මක කරනවා. ආයෝජන ක්‍රම අපි සොයනවා. අපට තිබෙන සම්පත් මොනවාද, විදේශවල ආයෝජනය කරන්න පුළුවන් සම්පත් මොනවාද, පුහුණු කිරීම, ශිෂ්‍යත්ව ලබාදීම් ආදී වැඩපිළිවෙළවල් ඇති කරන්න පුළුවන්ද යනාදිය ගැන අපි සොයා බලනවා. එමෙන්ම මෙතෙක් කොළඹට පමණක් සීමා වුණ මේ වැඩපිළිවෙළවල් අපි ගෙන යන්න ඕනෑ. අපේ දිස්ත්‍රික්කවලට, අපේ දිස්ත්‍රික්කවල දක්ෂ මිනිසුන් ඉන්නවා. අන්ත ඒ කට්ටියට පොද්ගලික අංශය කියන්නේ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දර්ශනය පුළු පිරිසක් තැගිටුවීම නොවෙයි. එහෙම දර්ශනයක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට නැහැ. දක්ෂකම තිබෙනවා නම්, උනන්දුව තිබෙනවා නම්, අන්ත ඒ එක්කෙනා තැගිටුවන්න. පක්ෂ හේදයෙන් තොරව එවැනි හැම කෙනෙක්වම තැගිටුවන්න අපි අන දෙකවා. අපි ඒ අයට මාර්ගය පෙන්වන්න ඕනෑ. එහෙම තැනුව අපි පක්ෂ වශයෙන්, කුළු වශයෙන්, ජාති වශයෙන් පෙනී සිටින්නට ගියොත් මේ රට කටදවත් නගා සිටුවන්න අපට ලැබෙන්නේ නැහැ. අපි ඒ ගැන කල්පනා කරන්නට ඕනෑ.

ගරු තියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපේ මේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තියේ විවිධ දර්ශනයක් තිබෙන්නේ. ඒ කුළු තැගිටින්න පුළුවන් අයට විවෘතව අවස්ථාව දී තිබෙනවා. මම දන්නවා අපේ මේ ආණ්ඩුවේ දර්ශනය නිසා, අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෝ, වාමාංශික - කොමියුනිස්ට්

சு. சூ.

மேலே உள்ளவை அல்லாத இடங்களில் திருத்தம் செய்ய வேண்டியவைகளைக் குறிப்பிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். மேலே உள்ளவை அல்லாத இடங்களில் திருத்தம் செய்ய வேண்டியவைகளைக் குறிப்பிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்.

1985 நவம்பர் 29 இல் திருத்தம்

தொழில்நுட்ப அமைச்சர் அவர்கள்.

குறிப்பு

அங்கத்தவர்கள் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களை அறிக்கையிற்றெளிவாகக் குறித்து பிழை திருத்தங்களைக் கொண்ட பிரதியை ஹன்சார்ட் பதிப்பாசிரியருக்கு

1985 நவம்பர் 29, வெள்ளிக்கிழமைக்குப் பிந்தாமல்

கிடைக்கக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in this Report and the *copy containing the corrections must reach the Editor of HANSARD*

not later than

Friday, 29th November 1985

Contents of Proceedings	:	From 9.00 a.m. to 6.00 p.m. on 15.11.1985
Final set of manuscripts received from Parliament	:	4.00 p.m. on 18.11.1985
Printed copies despatched	:	19.11.1985 morning

දයක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දයක මිල රු. 200/-¹ කි. (අශෝචිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 175/- කි). පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 2.50 කි. තැපැල් ගාස්තුව 90 කි. කොළඹ 1, තැ. පෙ. 500, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දව ප්‍රථම දයක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දයකින් විය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දයක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

சந்தா : ஹன்சார்ட் அதிகார அறிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 200/- (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 175/-) ஹன்சார்ட் தனிப்பிரதி ரூபா 2.50. தபாற் செலவு 90 சதம். வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அத்தியட்சர், அரசாங்க வெளியிட்டலுவலகம், த. பெ. இல. 500, கொழும்பு 1 என்ற விவாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொராண்டும் நவம்பர் 30 ன் தேதிக்குமுன் சந்தாப் பணம் அனுப்பப்படவேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 200/- (For uncorrected copies Rs. 175/-). A single copy of Hansard is available for Rs. 2.50. (Postage 90 cts.) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late applications for subscription will not be accepted.

NOTE

For the purpose of the Official Report of Hansard, the Editor of HANSARD, Government Publications Bureau, Colombo 1, should be contacted for the latest price and terms of sale.

and later than

Friday, 19th November 1982